Datum: 04.10.2026
Medij: N1
Emisija: Utisak nedelje/N1
Autori: Redakcija
Teme: Aleksandar Šapić

	Početak	Trajanje
Emisija	04.10.2026 20:30:00	120:00
Prilog	04.10.2026 20:30:00	108:14

Naslov: Gosti-Sofija Mandić,Milutin Kostić, Aleksa Španjević

Pogledaj video prilog

86754

Uključivanja gledalaca o utiscima i izbornoj kontroli; Glasanje dijaspore i predlog MSP za biračka mesta

Dobro veče. Ostalo je još 3 nedelje do tog dana, i meni se učinilo da bi bilo važno da večeras razgovaramo o tome šta znači upozorenje koje slušamo, pa, više od decenije unazad: izbori se ne kradu na dan izbora, tad je već sve gotovo, sve je pokradeno. Izbori se kradu svakodnevno, svakodnevno. Evo, sad, dok mi sedimo ovde, oni se kradu juče, dok ste bili na pijaci, prekjuče, dok ste radili bilo šta. I, je li ovo obeshrabrujuće? Zašto se uopšte učestvuje na izborima ako su oni unapred pokradeni? Kako se sprečava krađa izbora pre izbornog dana, a kako na izborni dan?

Je li jedini lek koji je do sada izmišljen izlaznost? Može li izlaznost pobediti pokušaje i delo krađe? Večeras o tome govore, čini mi se, kompetentni ljudi, a to znači student, pravnik, doktor, psihijatar. Večeras, u utisku Nedelje, student Fakulteta tehničkih nauka u Novom Sadu, Aleksa Španjević, i član Centra za kontrolu izbora pri studentskoj listi.

Jesam dobro to formulisala? Tako je. I, evo, Aleksa, ispravite me odmah: jeste li student? Šta ima novo otkako sam vas pozvala? Ja sam student.

Nažalost, više nisam student, a diplomirao sam u utorak, tako da trenutno sam između.

Trenutno čekam upis na master studije, tako da u ovom trenutku više nisam student, ali radim, naravno, na tome da budem. I, naravno, radimo na izborima. Hvala vam što ste došli večeras.

Sofija Mandić, Sofija Mandić, pravnica, članica večerasne "Već to važno" Republičke izborne komisije, i osnivačica CEPRIS-a, što nam je uvek važno. Sofija, vi ste mi napomenuli da vam je danas izašlo na Fejsbuku da je na današnji dan pre koliko? Pre 7 godina sam prvi put bila u ovoj emisiji, tako da, eto, i mi slavimo nešto. Ima neko slavi diplomu, neko godišnjicu. Hvala vam, Sofija, što ste večeras ovde.

Milutin Kostić, doktor Milutin Kostić, psihijatar, docent Medicinskog fakulteta u Beogradu i član Zeleno-levog fronta. Vi ste drugi put u utisku Nedelje, poslednji put, ja mislim, u junu mesecu, i od tada se svašta desilo. Dva dana posle utiska Nedelje je stigao dopis iz Etičkog odbora Srbije da se neke 19 tačaka mog doktorata proveravaju, što seže do 2011. godine, tako da prate emisiju.

I to moj dobar drug Marko Lens, ja mislim da rukovodi time, preko Darka Antića iz Etičkog odbora Srbije.

Tako da gledaju i šalju, tako da očekujem za 2 dana opet nešto. Ali vi ipak dolazite.

Zašto? Ne mislim da nemam više drugih. I da su nas oni sve doveli do toga da nemamo drugih. Hvala vam za sada. Idemo na pauzu i vraćamo se da razgovaramo o tome: moguće li je sprečiti izbornu krađu? Dobro veče još jedanput.

Večeras razgovaramo o tome kako se kradu izbori na direktan način i na posredne načine.

Može li se krađa izbora sprečiti? Je li izlaznost jedini lek? I hajmo da počnemo od najnovijeg primera i da vidimo je li to krađa izborne volje. Dakle, predlog Ministarstva spoljnih poslova, koji je jutros prosleđen Republičkoj izbornoj komisiji, gde je Ministarstvo spoljnih poslova izašlo sa svojim predlogom gde treba da budu otvorena mesta biračka za državljane Srbije koji žive u rasejanju širom sveta. I, Aleksa, ovo je prvo pitanje za vas.

Dakle, studenti su danas oštro reagovali. Rekli su da je ovo sramno.

Reagovao je i proglas, i pojedine opozicione stranke. Svi su se složili da je sramno, da je kršenje Ustava i da je oduzimanje prava na izbor i pravo na birački glas.

Šta je sramno u ovome? Sramna je činjenica da naši građani koji žive van granica Republike Srbijeće imati jako težak posao da ove godine, da 25. oktobra, zapravo glasaju za kandidate koje žele. Šta se dogodilo? Ministarstvo spoljnih poslova neće, to jest, njihov predlog je da ne otvore dovoljan broj biračkih mesta van Republike Srbije.

Studentska lista je predložila da se otvori oko 120 biračkih mesta van Srbije, kako bi se, prosto, pokrili geografski svi regionii gde su se naši ljudi prijavili. Ono što je Ministarstvo spoljnih poslova predložilo jeste da se otvori 90. Poređenja radi, na prethodnim izborima 2023. godine imali smo 81 otvoreno biračko mesto, ali tada je bilo samo 39.000 prijavljenih građana za glasanje van Republike Srbije. Danas imamo preko 100.000.

Dakle, mi imamo, kada Ministarstvo spoljnih poslova kaže: "Imali smo 81 biračko mesto, a sad smo podigli na 90", i to predstavljaju kao nešto što je fantastična vest, vi kažete: "Da, nije to nikakva..." Apsolutno nije fantastična vest. Dobro, jeste, jeste više nego 81, to je dobro, ali nedovoljan broj.

Prosto nedovoljan broj. Evo, imamo primere, recimo, u Kanadi, otvoren biće otvoreno biračko mesto u Otavi, u Vankuveru, u Torontu, nema. Recimo, imamo u SAD, biće u Vašingtonu, u Njujorku i, mislim, Čikagu. U San Francisku, u Los Anđelesu, neće biti.

To su ogromne, ogromne distance, hiljade i hiljade kilometara. Takođe, ono što je problematično jeste da

Ministarstvo spoljnih poslova želi da se glasanje odvije od 7 do 8 po srpskom vremenu.

Složićete se da se naše vremenske zone ne poklapaju sa američkim, sa australijskim vremenskim zonama, i prosto to može napraviti veliki problem ljudima koji, em, sad moraju da putuju dosta, em su to u nekim ludim terminima. Sofija, video sam da ste reagovali malopre.

Da, da, samo mala dopuna koja, evo, ni meni do malopre nije bila poznata, da je Ministarstvo spoljnih poslova danas poslalo dopunu tog svog predloga od petka, gde su uključeni Los Anđeles i Toronto, srećom.

Međutim, mi tu upravo, i verujem da je to, između ostalog, i zbog reakcije i studentskog pokreta i generalno javnosti. Međutim, mi vidimo da su se i u LA-u i u Torontu prijavili preko 1.500 ljudi, i oni su u petak bili nekako zaboravljeni, ne znamo kako, pa su jutros se prisetili, je li, da treba još tih 3.000 ljudi prijaviti i otvoriti im 2 biračka mesta. Tako da, vidi se da je tourađeno u petak namerno, da su namerno izostavljeni. A mi imamo dovoljno informacija iz dijaspore da je to učinjeno i sa mnogim drugim gradovima. Evo, jaću samo neke pomenuti.

Dakle, gde se prijavilo preko 100 birača, jer je to taj neki minimum, i zbog toga se dijaspora i organizovala. Dakle, hajde da nas bude 100, da možemo da imamo biračka mesta, tako da ne putujemo 700 kilometara, 2, 2,5, 3, 4. Dakle, Hanover, Keln, Nirnberg, Frajburg, Hjuston, Majami, San Dijego, San Francisko, Bratislava, takođe gde mi imamo ambasadu, je zatvorila vrata, ovog puta, iako se preko 350 birača prijavilo, zatvorila je vrata za glasanje.

Perth takođe. Vankuver. Rekli smo, Toronto se iznenada vratio na tu listu. Touluz, Valensija, Barselona, i tako dalje.

I ono što je bitno, ovde su se svuda ljudi... Touluz, Valensija, Barselona, oni ostaju bez mesta. Tako je. Svi ovi koje sam sada pročitala, u ovom trenutku, prema predlogu Ministarstva spoljnih poslova, ostaju bez svojih biračkih mesta, iako su dostigli taj minimalni prag od 100 za prijavu. A ne samo to, moram i to da kažem, da čak i da ih je bilo ispod 100, Republička izborna komisija ima mogućnost da da saglasnost za otvaranje biračkog mesta kada je birača ispod 100, a prvo biračko mesto im je udaljeno toliko da je nepristupačno. Tako da, evo, recimo, ovaj primer sa Touluzom: čak i da ih je ispod 100, a prvo biračko mesto im je u Parizu, 700 kilometara udaljeno, bilo bi opravdano reći: "Nema veze što vas nema 100, otvorićemo biračko mesto." Ali kažem, oni su čak svi uspeli da prebace taj prag od 100 i ostali su zaboravljeni od strane Ministarstva spoljnih poslova. I sad, naravno, postavlja se pitanje zašto. Ali pre nego što potencijalno odgovorimo na to pitanje, samo da kažem: ova razlika između 81 i 90, kojom se hvali gospodin Marko Đurić, je zapravo u korist, isključivo u korist Bosne, odnosno biračkih mesta u Bosni i Hercegovini. Tako da smo na prošlim izborima imali otvoreno 19 biračkih mesta u Bosni, sadaće ih biti 28, i po jutrošnjem predlogu još 2, znači 30će biti biračkih mesta u Bosni. I hajmo samo to, Sofija, molim vas, da uporedimo.

Znači, u Bosni i Hercegovini se otvara 32 biračka mesta. I hajmo da uporedimo najbukvalnije.

Dakle, za to vreme se otvara jedno biračko mesto za Kanadu. Evo, sad ste vi rekli: "Nije jedno, nego dva." Da. Šta nam to govori? To nam govori da je neko u Ministarstvu spoljnih poslova donosio odluku o ovom predlogu, ne u odnosu na broj birača koji se prijavio, nezavisno od toga za koga oni glasaju, nego upravo suprotno, uz nekakve pretpostavke o tome kakoće se ko izjasniti. Ja čak nisam ni sigurna da su te pretpostavke tačne.

Dakle, mi ne znamo da liće u Kanadi neki broj ili u Americi neki broj ljudi glasati i za Srpsku naprednu stranku ili za SPS ili za neke druge stranke. Mislim, to je zaista nemoguće baš tako precizno proceniti. Ali očigledno da je njihova procena bila daće veći deo tih birača koji su se prijavili glasati opoziciono, i da su zbog toga odlučili da im ovakvim predlogom zatvore vrata, što je, naravno, potpuno nedopustivo iz različitih aspekata, a naročito gledajući naš Ustav, u kom državljani Republike Srbije koji žive van Srbije imaju pravo glasa. Dakle, mi nismo ona zemlja koja traži državljanstvo i boravak u zemlji, odnosno prebivalište, nego naš Ustav vezuje pravo glasa za državljanstvo, punoletstvo i poslovnu sposobnost. Dakle, to je jedan set pitanja. I drugi ustavni set pitanja je to da je država Srbija, imamo poseban član Ustava, član 13, da je Srbija dužna da štiti prava i interese naših građana u inostranstvu, a ima li većeg prava od prava glasa? Tako da, eto, neka je pretpostavka da se od ovih, eto, i to da kažem, od ovih 106.000 birača koji su se, zaključno sa današnjim danom, pojavili u promenama u biračkom spisku, da su želeli da glasaju u inostranstvu, ovim predlogom MSP-a je samo 80.000 njih obuhvaćeno, pa možemo da kažemo da je nekih 26.000 sasvim sigurno ostalo van tog predloga. I onda, da se vratimo na vaše pitanje: da li su to ukradeni glasovi? Ja bih rekla da da. I na sve to, i time završavam, da kažemo da tu postoji u celoj toj igrariji koja traje od petka, postoji taj momenat da se zapravo i ovde, gde su predložena biračka mesta, predlaže se glasa u trenutku kada se glasa u Srbiji.

A što nam je rekao Aleksa? Tako je, što bi značilo da Kanada ili, recimo, Australija glasaju tokom noći, pa

bi Sidnej verovatno glasao od 5 popodne do 6 ujutru. Pa, eto, možemo da postavimo pitanje da li je i to krađa, jer ovih, ne znam, nekoliko hiljada ljudi u Sidneju, da liće oni zaista ići u 3 ujutru da glasaju? Eto, sve su to pitanja, je li, za naše gledaoce da odgovore.

Da li, iako nema krađe u onom smislu, neko je zaokružio umesto nekoga, pa ubacio u kutiju?

Da li je onemogućavanje 100.000 ljudi? Znači, mi sad govorimo daće svi biti na neki način onemogućeni, bilo da su na ovoj listi ili ne. Poslednja cifra koju vi imate, koliko se ljudi prijavilo? 100.000? 106.000 je došlo rešenje za glasanje u inostranstvu, s tim što mi znamo da nisu svi zahtevi obrađeni, pa možemo da kažemo daće taj broj na kraju biti 110.000, 120.000. U odnosu na nekadašnjih 37. Tako se reklo?

39, čini se. I evo mi, šta vama znači samo ovaj broj?

Kako se, šta se to dogodilo da se sa 40 stiglo na 106? Pa to je ono što oni pokušavaju od početka da zaustave. To je taj ogroman entuzijazam, ono zbog čega, ta jedna referendumska atmosfera koja je u ljudima probudila nadu u promenu. I to je zaista sad nezaustavljivo.

Ja mislim da je vlast sad u jednoj strašno čudnoj poziciji u kojoj, šta god da urade, loše je.

Oniće, evo, sprečiće 26.000 ljudi da glasaju, aliće na taj isti način dodatno, prvo,će dovesti u legitimitet izbora na kraju, i to ga, u stvari, čak i da pobede. Mi postavljamo pitanje: okej, da li je to sada više nešto gde mi možemo, eto, vićete sad tako sve naše prava da kršite, a mi kao prihvatamo, pobedili ste. Dakle, imamo tu varijantu. A drugo, to samo diže taj elan, taj bes. Ovo što ste me vi pitali, i dalje nastavljate.

Ja samo sve više hoću, je li, mi sada smo dovedeni u to da ili mi ili oni. Oni su nas doveli u to.

Jer oni ne umeju više da stanu, jer ne mogu da stanu. I mislim da je to, meni je ovo, kažem, frustrirajuće kad čujemo da im se oduzimaju ti glasovi, ali me i raduje, jer govori o njihovom očaju, govori o tome da su oni uplašeni, da rade stvari koje, na kraju dana, kažem, ipak mislim da dugoročnoće im više štetiti, jer to nisu, kažem, nisu ogromne brojke. Nisu to sada, ne znam, 100, 200, 500.000. To su desetine hiljada koje su, svaki glas se meri, ali govori o jednom očaju i o nečemu što, o jednom entuzijazmu koji, ako je tamo toliko poraslo, nisam ja siguran da je ovde, ne postoji porasta, odnosno ozbiljnog porasta ovde kojiće se pojaviti taj dan 25.

i ja očekujem oduva tih. Danas se oglasio i šef srpske diplomatije, Marko Đurić, i on kaže tvrdnje da Ministarstvo spoljnih poslova opstruiše glasanje naših građana u inostranstvu potpune su laž. One koji takvu laž ponavljaju treba da bude sramota.

I hajmo sad da vidimo to. Da li vam pada na pamet, u odnosu na ove argumente, nije tačno, vidite da smo otvorili 9 mesta više, ili ne znam koliko. Mi smo izašli u susret, sve je u najboljem redu. Uostalom, ako vam je toliko stalo da glasate, nemojte da mi se žalite da vam je daleko, izvolite, sedite u avion i dođite kući. Šta je vaš odgovor na to?

Saopštenje, kao i svako drugo od garniture SNS-a, najobičnija glupost, ja bih to tako okarakterisao.

Ovo je ozbiljno, znači ozbiljno opstruisanje izbornog procesa, i ovakvo jedno saopštenje koje je potpuno bezvezno, a prosto, frapantno je prosto razmišljati o tome. A šta vi tu možete?

Evo, kad doktor Kostić kaže: "S jedne strane je frustrirajuće." Je li to frustrirajuće?

Je li to obeshrabrujuće, ako govorimo o nečemu? Nama je sad najvažnija izlaznost i da se ljudi ne obeshrabre. Je li ovo frustrirajuće? Svakako da jeste.

Najpre je frustrirajuće za ljude koji su se prijavili da glasaju, a potom i za ceo studentski pokret.

I mi smo, mi se izuzetno žalimo što je ovo ovako ispalo na kraju. Međutim, mi znamo da i pored tih opstrukcija, daćemo mi pobediti. Znači, oni mogu trenutno da pokušavaju, kao što je rekao, mogu da pokušavaju šta god žele, njihovo je, vreme je gotovo. Tako da, da, svakako nas ovo frustrira, ali nije nešto što prosto nismo očekivali. Mi smo u ovu borbu ušli hrabro i prosto znali smo da neće biti lako, daće biti opstrukcija na svakom koraku, i bilo je tokom prethodnih, tokom prethodne dve godine. Tako da kažem, ništa neočekivano, guramo dalje, radimo, i ja sam uveren daćemo svakako da pobedimo i pored ovih stvari što oni rade. Sofija, vrteli ste glavom oko ovih desetina i to je u javnosti. Da li taj broj glasova može da bude preloman, tih?

Da, vrtela sam glavom ne toliko iz neslaganja, nego naprosto i ja iz frustracije, zato što, evo, uzmimo da je 2012. godine razlika između Tomislava Nikolića i Borisa Tadića bila 70.000 glasova, je li. Pa ako pričamo o tome daće potencijalno u inostranstvu biti sprečeno da glasa od 30.000 do 100.000, sad u zavisnosti od toga ko se odluči da glasa u 2 ujutru, da liće moći da, je li, zbog posla ili drugih obaveza, da liće se ambasade zatvoriti tokom noći.

Znači, mi to sada ništa ne znamo ako ova odluka prođe. Inače, o toj odluci se donosi odluka tokom ove večeri na sednici RIK-a koja počinje u 10. Ali ja verujem, poštoće ona trajati jako kratko, daćemo mi više

u ovom studiju o tome raspravljati nego štoće se raspravljati na sednici.

Dakle, ja sam vrtela glavu samo iz tog razloga što mislim da ne treba gubiti, naravno, veru u to daće ovaj režim biti smenjen. To je neophodnost. Oni su odavno izgubili svoju većinsku podršku, ali ne treba ni zaboraviti, u toj nadi u dobar ishod, da 30.000, 100.000 ovde, onde.

Dakle, mi imamo situaciju da je na poslednjim izborima 100.000 ljudi glasalo van biračkog mesta, i ti su izuzetno sporni glasovi. Mi smo takođe danas imali jedan sastanak o tome, o načinu da se potencijalne zloupotrebe sa glasanjem van biračkog mesta spreče. Dakle, vama je 3% građana na poslednjim izborima glasalo van biračkog mesta. Znači, evo, samo da uzmemo to, tih 100.000, gde je makar pola sporno, da uzmemo ovo inostranstvo, to vam je već 20 mandata, na primer, je li.

I sad, ako mi dobijemo to veče 25. nekakav rezultat gde Srpska napredna stranka ima 20 mandata više, naprosto, to je ovo o čemu ste vi govorili. Bilo bi dobro da to ne obeshrabri ljude i da imaju dovoljno jasnu sliku o tome da režim može toliko da ukrade.

Dakle, režim je u stanju da uzme na različite načine mnogo. Evo, uzmimo na primer pritisak na birače koji je godinama tema u Odir-ovim izveštajima. Ako se, najkonzervativnija procena, ako vi pritisnete, je li, ucenite na različite načine 15 birača po biračkom mestu, pomnožite to sa 8.300 biračkih mesta, dobićete rezultat koji je opet minimum 10 mandata. Razumete?

Tako da, svuda pomalo, taj rezultat može da bude strahovito iskrivljen. Što opet ne znači da pobeda nije moguća u smislu, je li, ako neka bude neverovatna izlaznost, ali svakako režimće na svojoj strani imati mnogo glasova i mandata koji neće biti pošteno stečeni. Pa oni to već rade, i to je svake izbore tako. Znači, svake izbore ljudi u javnim upravama su ucenjene.

Svake izbore se ljudima na ivici egzistencije daje novac da izađu. Najrazličitije vrste opstrukcije se uvek rade, i sa sve tim, mi smo sada opet u tome da oni su zaista na ivici poraza.

E sad, ja se divim ovim ljudima ovde, jer su oni ti koji se bore upravo za svaki glas, i to je ono što mene impresionira u vezi uopšte studentskog pokreta i studentske liste, što rade ono što SNS radi već 14 godina, to je bori se za svaki glas. I to je apsolutno nužno, jer to jeste, jer nama na kraju dana to jeste cilj. Ali, meni je strašno teško da pobegnem od tog jednog zaista osećaja, ovo je, po mom mišljenju, najbolja kampanja koju sam ja doživeo u svom životu. Ja sam glasao 2000, to su prvi izbori kad sam glasao, ali sam bio klinac.

Bukvalno sam mesec i po dana ranije napunio 18 godina. Za ovih 26 godina nijedna kampanja nije bila ovako efektna. Govorite o kampanji... Studentske liste.

Znači, fantastična kampanja. Ta energija koju ovi, ja baš sam sa suprugom juče komentarisao, ja nisam siguran daću ikad ponovo učestvovati u tako dobro organizovanoj kampanji, u kojoj ja znam, i ja sam siguran da i ti znaš, koliko problema iznutra postoji, koliko ste frustrirani. To postoji, evo, i kod svih, i u svakoj dobroj organizaciji postoje problemi, ali to je jedna mašina koja zaista sada pršti.

I ja sam, evo, danas išao od svoje kuće do **Barajeva** da kupim neku hranu, da nosim do ETF-a, gde sam dao tu hranu jednoj grupi studenata, pa do Kanjiže, gde sam dao nekim ljudima iz Bora i drugoj grupi studenata koji rade vrata do vrata. Proveo sam jedno 3 sata u autu, raznoseći nešto.

To je najlepših 3 sata koje sam ja imao danas, zato što je to nešto što potpuno daje smisao.

Ta jedna sreća, ja sam profesor, docent psihijatrije. Njima ne treba psihijatar, njima treba vozač. Ja sam presrećan da budem danas vozač i da sam deo toga.

Ta žena što je kuvala, svoju nedelju provela kuvajući za neke ljude koje nikad neće videti, i bila presrećna sa osmehom na licu, mi to daje. Ti studenti iz Boraši koji idu od vrata, kucaju, nedelju provode na taj način, to je jedna energija koju zaista nijedna jedina kampanja u poslednjih 26 godina nije imala.

Voleo bih, evo, ljudi koji se možda sećaju kako je to bilo za 5. oktobar i tu kampanju, možda je to bilo nešto slično. Ali ova energija, to je sad nešto što zaista nema nazad, to je energija promene. Oni se batrgaju, ali vidimo prvi put posle koliko godina koliko ta mašina trokira sa ovim picom koji ne dolazi, sa svim gafovima koji im se dešavaju. Ova njihova mašina posustaje, ova nestaje. Danas Šabac, Raška, juče Novi Pazar. Znači, ja sam zaista nekako u jednoj ekstazi, i kao član Zeleno-levo fronta želim što više da učim od njih za neke buduće izbore, ali nijedni neće biti ovakvi. Ovo nosi tu energiju promene, skidanja diktatora.

I mislim da je strašno važno svi da nosimo tu energiju i da se, što kaže, tamo gde je frustrirajuće, borimo i za svaki taj glas. Ali mislim da u ovom slučaju, sa ovom energijom, da više tih 10, 20, 30.000 neće moći da naprave promenu. Mogu kratko da se vratim na Marka Đurića?

Samo vrlo kratko. I na njegovo saopštenje. Dakle, mi smo jutros u Republičkoj izbornoj komisiji imali sastanak sa Ministarstvom spoljnih poslova. Hteli smo da postavimo neka pitanja vezano za taj predlog koji je stigao, i niko se iz Ministarstva spoljnih poslova nije pojavio.

Toliko o tome, je li, da suštinski ni ministar ni njegovi saradnici nisu imali hrabrosti da dođu da brane taj svoj predlog. Dakle, to je jedna stvar. A druga stvar, ministar je sa saradnicima juče bio na, valjda, važnijem mestu, a to je miting Srpske napredne stranke.

Dakle, to bi bio moj komentar na njegovo saopštenje. I drugi, možda vrlo ilustrativan primer blamaže koju trenutno priređuje Ministarstvo spoljnih poslova svima nama jeste ta da je nama rečeno na jednom od prethodnih sastanaka da, recimo, ova 4 grada u kojima ima puno prijavljenih građana u Nemačkoj, dakle neka 4 nova biračka mesta u Nemačkoj o kojima se radi, sad malopre sam čitala da ih ne ponavljam, nama je rečeno na sastanku da je Srbija tražila dozvolu od Nemačke za otvaranje tih biračkih mesta, ali da nije dobila odgovor. A onda smo mi od nemačkih vlasti dobili, dakle privatnim kanalima, vrlo jasno uveravanje da to Srbija nikad nije uradila. Dakle, to je ono čime se Ministarstvo spoljnih poslova bavi. Doslovno laže Republičku izbornu komisiju o tome da je tražila otvaranje dodatnih biračkih mesta u Nemačkoj, a to nije učinila. Dakle, mislim da to treba da ostane rečeno i zapisano i zapamćeno. Šta su ljudi radili po ambasadama širom sveta?

Dakle, ovo bi mogao da bude odgovor na to pitanje odakle utisak da su zapravo ovih novih 70.000 skoro ljudi, odakle utisak da su to zapravo glasači studentske liste ili opozicionih stranaka.

Dakle, ne bi se Ministarstvo služilo ovim stvarima da ne misle da su ti glasovi protiv njih i da im je manji rizik da i oni glasovi koji su eventualno njihovi propadnu nego da dozvole ovu stvar.

Ali evo sad, u odnosu na ovo što govori profesor i doktor Kostić, da je važno da ostane ta energija i da nema frustracije, ali kad se vi u okviru ovoga čime se sad bavite, kontrolom izbora, kad se suočite sa ovim jasnim podacima na šta liče birački spiskovi, koliko se zloupotrebljavaju javna preduzeća, kolika je prisila, kolike su ucene i tako dalje, ajde prvo da vas pitam, ja kažem kad ste se suočili, a to je možda da se niste suočili. Dakle, da li ste se suočili sa tim na šta to liči?

Svakako sam se suočavao sa određenim problematičnim situacijama, ja lično, na biračkim mestima.

Takođe i moje kolege, evo, videli smo na lokalnim izborima šta smo sve imali, kakve nepravilnosti, kakve incidente, kakve manipulacije. Međutim, mi smo iz svih tih iskustava učili, ne samo iz tih, nego prosto i iz prethodnih izbornih ciklusa. Mi smo videli na koje načine režim krade, na koje načine manipuliše, ucenjuje, i mi smo sada zaista spremili odgovor. Obuke koje mi držimo bave se prevashodno prevencijom i zaustavljanjem tih nepravilnosti. Postoji mnogo načina da se zaustave ove krađe. Naravno, mi ne možemo da utičemo kakoće da izgleda birački spisak.

On je problematičan, pa je problematičan, i to traje već dugi niz godina.

Međutim, imamo načine kako da sprečimo nepravilnosti na samom biračkom mestu i ispred biračkog mesta. Dakle, na dan izbora. Na dan izbora, tako je.

Ajmo da vidimo šta je važno za ljude da znaju. Evo, šta je ono što bi za vas bilo prvo upozorenje? Nema neko sad posebno upozorenje. Prosto, naša obuka traje po 2-3 sata i mnogo se govori na obuci o raznoraznim situacijama. Ja ne mogu sada da izdvojim samo jednu. Prosto, mogu se razne situacije desiti, ali građani kojiće biti u biračkim odborima na izborni dan ne treba da se plaše bilo čega. Generalno, ono što smo viđali do sada jeste da nasilja na samim biračkim mestima nema i da je generalno atmosfera bezbedna i da neće dolaziti do nekih fizičkih sukoba. Takođe, ono što smo videli jeste, pokazalo se da naši kontrolori koji su izuzetno dobro obučeni mogu vrlo efikasno da spreče jako veliki broj nepravilnosti.

Tako da, dokazali smo da naša obuka zaista sprečava nepravilnosti, zaista sprečava manipulacije.

Pokazala se kao efikasna. I nema razloga da ne verujem u to daće se isto to pokazati i na republičkim izborima koji nas čekaju, eto, za 2-3 nedelje. Tako da, pozivam sve građane da se pridruže kontrolorima, članovima biračkog odbora. To mogu da odrade na studentskom sajtu ili studentskim kanalima na Facebooku, Instagramu. Popune formu, kažu iz kog su mesta i prijave se. Mi održavamo obuke još nedelju dana, zato što do kraja nedelje mi moramo da pošaljemo zahteve, prosto, za formiranje biračkih odbora. Tako da, još uvek nije kasno.

Potrebno nam je još ljudi. Imamo dosta, ali treba nam još. Tako da, pozivam sve građane koji žele da izdvoje 25. oktobar za studente i generalno za promene, da nam se pridruže u ovoj borbi i mićemo ih obučiti kako to da odrade na najbolji mogući način. Da, ali ovo, Sofija, može da zameni ovo što je neispravljivo i ovo o čemu vi govorite. Dakle, gore je nego što je bilo 2020.

Isto je kao što je bilo 2023. Dakle, samo taj podatak koji ponavljate, da u biračkom spisku ima 900.000 više upisanih birača nego što ima punoletnih lica. Kako je to moguće?

Da, odnosno, naš broj birača u biračkom spisku je isti kao broj građana.

Mi znamo da građani uključuju ne samo punoletna lica. Tako da, ta procena o kojoj sam govorila, ne samo ja, nego i mnogi drugi, je takođe, ja mislim, vrlo konzervativna, zato što u tim punoletnim licima

koja su popisana ima i stranaca, na primer. Dakle, kad se vrši popis, popisuju se i stranci, oni nemaju biračko pravo, i popisuju se i ljudi koji boravaju u inostranstvu.

I sad, čak i ako kažete, sigurno postoji greška u popisu ljudi u inostranstvu kada vi dođete.

To se radi tako što, ne znam, na primer, neko dođe u moj stan i ja kažem: "Evo, tu smo nas toliko i toliko, ali imamo dva člana porodice koja su u inostranstvu", pa se i to beleži.

E sad, kažem, tu su moguće i neke greške, ali svakako greške nisu tolike da bismo mogli da kažemo da imamo neki milion, takozvani, mislim, ono, pod znacima navoda, viška nekog. Tako da, to je nerešen problem.

On se vuče dugo, ali najviše od 2023, kada smo dobili tu jasnu Odirovu preporuku da dovoljno pre narednih izbora Srbija mora da izvrši značajnu reviziju biračkog spiska kako bi on bio u stanju da se koristi za izbore.

To se nije desilo između 2023 i sada. Promenjen je zakon o jedinstvenom biračkom spisku u novembru prošle godine, formirana je komisija za reviziju biračkog spiska, ali bez revizionih ovlašćenja.

Ja sam mnogo puta o tome govorila. To znači da smo mi dobili komisiju za reviziju koja ne može da vrši reviziju. Nema zakonska ovlašćenja da vrši reviziju.

Ona može samo da kroz jednu vrstu ključaonice proviri u deo biračkog spiska i konstatuje šta u tom spisku potencijalno nije u redu i da podnese izveštaj Narodnoj skupštini. I od februara, kada je ta komisija formirana, do dana današnjeg, oni nisu uspeli ni taj izveštaj da završe, jer rok za izveštaj pada, eto, sasvim slučajno nakon ovih izbora. Tako da je to bio još jedan pokušaj ove vlasti da odgodi, je li, da se ta stvar reši. Da li to znači da bi zapravo ove teme sad trebalo da se stave ad acta? Da, to je tako. Mi tu ne možemo ništa.

Imamo jedan divljački birački spisak za koji uopšte ne znamo kakve ima veze.

I ajde da se ne bavimo time. I sad ovo što govori Aleksa, dakle, hajde da ne pričamo o tome, nego da učinimo sve da na taj dan sprečimo ono što možemo. Znate kako ja to vidim, bez ikakve želje da to namećem kao nekakvu jedinu istinu. Ja to tako vidim, neko može da vidi i drugačije. Dakle, da mi zbog svega ovoga što pričamo pre izbornog dana da se dešava, to su i mediji, ne znam gde, vladajuća koalicija pokriva 95% informativnog vremena, dakle niko drugi ne postoji, pa onda imate birački spisak, pa onda imate birače koji ne znaju šta su njihova prava, misle da mogu da prime pare za glas, da to uopšte nije kažnjivo, pa onda imate REM koji ne funkcioniše, koji ne sređuje te medije. Znači, sve se to dešava, pa funkcionerska kampanja, pa pritisci na birače. Znači, sve se to dešava pre izbornog dana.

I mi možemo da kažemo: takva je situacija. Okej, mi prihvatamo da se sve to dešava pre izbornog dana i to znači da ova vladajuća koalicija ima, pa sad dopiši, 10, 20, 30 mandata onog trenutka kad su raspisani izbori. Dakle, oni su u tolikoj prednosti. To je kao da trčite trku, a neko je već, ne znam, 200 metara ispred vas. A onda dolazi izborni dan gde vi u stvari pokušavate da to nadomestite izlazošću. Nema drugog načina. I odgovor na vaše pitanje sa početka, da li to može da se nadomesti izlazošću, moglo bi, moglo bi, ali videćemo da li ćemo u tome uspeti.

Tako da, sve ovo o čemu ti govoriš je jako važno. Znači, ja uopšte ne govorim o tome da izborni dan nije bitan, taman posla. Bitno je ono što se dešava i kasnije: prigovori, pravni lekovi, upravni sud, ustavni sud. Dakle, mi imamo izbore koji se dešavaju i pre izbornog dana i nakon izbornog dana. I ovo je jako važan momenat, ali nije jedini.

Ono što bih ja možda rekla, da, eto, ako već delimo nekakve savete, na sam izborni dan su dve stvari bitne koje sam ja primetila da ne funkcionišu. To je da posmatrači, znači oni koji nisu članovi biračkog odbora, nego su posmatrači, punoće biti takvih ljudi, vrlo često se desi da posmatrači podnesu izveštaj u kom ne piše ništa.

Dakle, to jeste, posmatrač sastavlja izveštaj u kom ima pravo da napiše šta je video i to je javna isprava koja ulazi kasnije u proces evaluacije, da tako kažem, kači se zajedno sa zapisnikom i sa rezultatima. Vrlo često se desi da nemaju ljudi očigledno dovoljnu svest o tome koliko je bitno da tu detaljno napišu šta su videli, nego, ne znam, izveste svog, recimo, da li je to crta ili neki drugi posmatrač, kažu: "E, ja sam video to i to", ali dosta tih izveštaja su, ajde da tako kažem, prazni. Dakle, moraju da napišu sve što znaju.

Vrlo, i što konkretnije. I druga stvar, da primedbe članova biračkih odbora, dakle, imamo dva mehanizma. Jedno je izveštaj posmatrača, a drugo je primedba člana biračkog odbora da bude, pošto u samom zapisniku nema prostora, jer ih je i ovog puta, ove godine, ovog izbornog ciklusa, odbio da proširi tu rubriku. Pazite, mi pričamo, đavo je u detaljima, je li, rubrika za primedbe je mala, pa onda ja uzmem ovako jedan papir, pa ga heftam za zapisnik o radu biračkog odbora, to je moja primedba. A onda se ona na putu do izborne komisije, ne znam, 30% primedbi se izgubi, razumete. Tako da, ali

dobro, u nadi da se primedbe neće izgubiti, jako je važno da one budu što detaljnije. Ako je neko došao, na primer, da glasa bez lične karte, ne neka žena je došla u toku dana da glasa bez lične karte, nego, ne znam, u 13:52, osoba upisana pod tim i tim brojem u birački spisak je pokušala da glasa bez lične karte. Znači, da bude što detaljnije i da onda nama koji smo u izbornim komisijama da nekakav materijal na koji možemo da se oslonimo.

Jel se nešto hteo da kažeš? Da, hteo sam samo da dodam. Znači, ja se slažem da su izborni uslovi loši, da imamo problem sa REM-om, da imamo problem sa RIK-om, to su sve činjenice.

Međutim, evo, kada pričamo o samom izbornom danu, govorimo tu o nekim zapisnicima i sve to, znači, ja samo želim da kažem da ono kako mi držimo obuke i ono kako mi treniramo naše kontrolore, odnosno članove biračkog odbora, jeste da se nepravilnosti sprečavaju. Znači, nama, okej, zapisaćemo mi nešto u zapisnik, ali nama je cilj, zato je ta obuka tako efikasna, da sprečimo te stvari.

Tako da, okej, zapisaćemo, ali najbitnije je da se spreči. Takođe, pričali ste o praćenju izbornog materijala i to je opet jedna od stavki na koju mi imamo jako veliki fokus, generalno, na samim obukama. Svi naši članovi biračkog odbora su u obavezi da prate izborni materijal do opštinske izborne komisije. Tako da ne može da se dogodi situacija da zapisnik o radu posmatrača, zapisnik o radu biračkog odbora, prosto nestane ili da bude ukraden ili kako god.

Znači, mi se spremamo na sve slučajeve i bićemo zaista tog dana apsolutno spremni.

Problem, da, problem sa tim primedbama bez namere. Stvarno, sad, ono, kao neka ptica zloslutnica. Ali samo ja mislim da ljudi treba da znaju, pa i studentska lista i svi učesnici u izborima, šta se dešavalo i da to pokušaju da spreče, na koji način, ja nisam sasvim sigurna.

Dakle, da, vi možete da pratite taj džak do izborne komisije, ali onda se taj materijal čuva na mestima, u nekakvim garažama ili generalno na nekim mestima koja su neuslovna i odakle te primedbe nestaju.

Dakle, mi smo to u Beogradu 2023. godine videli, na 30% biračkih mesta su te primedbe nestajale.

Tako da, evo, ima još uvek vremena da svi učesnici u postupku, znači, da sad ne bude da samo pričamo, je li, da kukamo, da postave pitanje čuvanja izbornog materijala. Znači, vićete od tačke A do tačke B pratiti, ali šta se dešava u izbornoj komisiji, gde se čuva materijal, je ozbiljno pitanje koje je u ovom trenutku potpuno nerešeno. Da, evo, samoću dodati kratko. Prosto, kada se ode u opštinsku izbornu komisiju, vi to bolje znate od mene, sav birački materijal, odnosno, pardon, ne sav birački materijal, nego zapisnik o radu biračkog odbora se skenira i kači se na sajt republičke izborne komisije.

Takođe, naši kontrolori imaju instrukcije da fotografišu zapisnik onoga trenutka kad je bio na biračkom mestu. I poštoćemo biti najbolje plasirana lista, imamo svakako pravo da ponesemo jednu kopiju zapisnika od onih ukupno šest. Tako da mi svakako imamo dokaze ukoliko neki materijal nestane ili bude promenjen u međuvremenu. Mi imamo zapravo dokaze za ta neka nedela. Dobro. I sad, evo, sadću da vas podsetim na jedan od citata, dakle, po svoj prilici, vašeg jedinog protivkandidata, kandidata za premijera, ovo je izjava koja je pala još iz mandata predsednika. Dakle, moguće je, kaže Aleksandar Vučić, moguće je da izgubimo izbore, alićemo mi ipak da prebrojimo glasove.

Kad pobede na izborima, jaću da im čestitam i iste večeriću da kažem da su najgori mogući došli na vlast.

Smejaću im se u lice sve vreme, i ovo je sad, doktore, više za vas, ovaj nastavak, smejaću im se u lice sve vreme, i iz pritvora i iz zatvora i iz groba. Prkosno i ponosno.

Ovo sad, da, zvuči smešno. Ili vam ne zvuči smešno? I ako ovo pretvorimo, ovaj čudesan iskaz, ako ga pretvorimo u to da li vi verujete da je moguće da 25. uveče u ovo vreme zaista se kaže: "Čestitam pobedu" bez smejanja u lice, jel mislite da je to moguće? Da on nama čestita?

Pa, videćemo. Nisam siguran, taj čovek, prosto, eto, po samom citatu možete zaključiti o kakvoj se osobi radi. Ja mislim da to profesor može mnogo bolje da opiše od mene, da da svoje mišljenje. Ja ne mogu da znam da liće on priznati ili neće priznati, da liće čestitati ili neće čestitati, jer prosto njegovi neki koraci, eto, izjave, bile su totalno nepredvidive.

Ipakćemo mi da prebrojimo glasove, kaže ovaj čovek. Dakle...

Evo, pošto očigledno se ja bolje razumem u kontrolu izbora od Vučića, svi broje glasove.

Znači, svi na biračkom mestu, svi članovi biračkog odbora svih lista imaju pravo da prebroje birački materijal. To je potpuno jedan transparentan proces, pošten, da kažem, i sve to odlazi, naravno, u zapisnik i na kraju u opštinsku izbornu komisiju da se to sve verifikuje.

Tako da... Onda u republičku izbornu komisiju, u kojoj vladajuća većina za svojim satelitima ima većinu, ja mislim da je predsednik na to mislio. Da, ali mi ne živimo u normalnoj zemlji i ni ovi izbori neće biti normalni, kao što ništa do sad nije normalno.

Samim tim, štaće biti šest dana posle izbora u RIK-u, mislim da može da bude samo haos.

To može da vodi isključivo u haos, jer ako, kao što kaže, mi na veče se slikaju ti zapisnici, unose se u bazu i dobiju se neki rezultati, može RIK, kao što je Slobodan Milošević 2000. probao da nešto menja, prekraja, ali onda idemo u scenario haosa. S tim što mislim da su šanse... Ja sam mislio da ova vlast bez krvi neće ići, ja čak više nisam ni u to 100% siguran, zato što, za razliku od Miloševićeve vlasti, ova vlast jeste umrežena sa svetom, jeste umrežena sa kapitalom svuda, njihovi tajkuni ga imaju svuda, i njima jedna vrsta ulaska u otvorenu diktaturu ne odgovara, niti u centru Evrope je moguće da sad prihvati jedna vrsta otvorene diktature. Tako da, ako izgubi izbore, ja mislim da postoji šansa da pritisak bude takav daće čak morati da prizna, koliko god mu to bilo bolno i koliko god to ne bilo u njegovoj naravi.

Mislim da su potpuno drugačije okolnosti. Tako da sam i tu delimično optimista, ali apsolutno sa ovima se ne može izbeći mogućnost određenog haosa i određenog njihovog pokušaja prekrajanja. A ovde bih se vratio, moram da ispričam jednu svoju anegdotu koja mislim da je mnogo važna. Ja sam kontrolor i posmatrač bio već nekoliko godina i sad sam na proleće sa suprugom bio u jednom selu kod Negotina, planinskom, na 40 minuta od Negotina.

To selo je 2022. selo ima 120 stanovnika, imalo je 80 glasova za SNS i 0 za bilo koga drugog. Ja i supruga smo bili jedan posmatrač lokalni i konačni rezultat je bio 59 za Vučića, 1 za opoziciju. Znači, 21 glas manje su imali, za trećinu više.

I ono što mi govori u prilog tome da smo mi određenog uticaja na to imali, samo naše postojanje tu, je što je bio jedan čovek koji je došao i predao ličnu kartu, sve je bilo po PS-u, i oni mu daju glasačke listiće, i on kaže: "Samo jedan?" I ovaj kaže: "Pa to je tako." Pa prošli put si mi davao za porodicu celu.

On kao: "Pa to je tako bilo, sad je ovako, ajde onako." Zbrza ga, gde mi shvatimo da to, posebno, kažem, ta Negotinska Krajina je, nažalost, užasno pogođena tom imigracijom ka Beču i tako dalje, da su oni davali, da se i to se radilo svašta i sve. I samim tim, ono što dodatno mene puni i što mi je jedan, u stvari, od glavnih faktora optimizma je upravo stepen kontrole koji, opet ponavljam, nijednom nije bio od 2012.

ovaj stepen kontrole. Još znam da ima nekih, da kažem, mesta, ali sad su to već vrlo sitne brojke i koliko može da se ukrade. Ali ovo što kaže, najsuštinskije, na kraj dana, kakav god da je birački spisak, šta god, za svaki glas, ako imate kontrolora, mora živ čovek da dođe i da ga ubaci unutra, koji nema isprskan prst, koji ima ličnu kartu. Ako vi to uradite, te neke vrste sad džakova glasova, što često ljudi maštaju o tome, kojiće da se donose, to nije moguće da se na taj način uradi.

Ne, krade se na taj način. Da, to. Krade se na ovaj način na koji mi ovde opisujemo. Taj stari način krađe je prevaziđen. Tako je.

Pa dobro, da li je prevaziđen ili nije prevaziđen, to ne znam, zato što očigledno da nije bilo naše kontrole, eto, ljudi bi ubacivali više glasačkih listića. Imali smo primere u opštini Sečanj gde su neki glasači dolazili bez lične karte, ne znajući da prosto treba da pokažu svoj identitet na dolasku. I ova vaša priča zaista dobro ilustruje suštinu moje priče ovde, a to jeste da fizičko prisustvo zaista menja rezultat. Odnosno, mi zaista sa tim fizičkim prisustvom možemo da sprečimo veliki broj nepravilnosti i neregularnosti, i ja mislim da upravo to pravi veliku razliku. E sad, kad ste upotrebili taj termin fizičko prisustvo, da pređemo na ove druge vrste krađe. Dakle, manipulacije, korišćenje medija, izmišljanje, falsifikovanje i zastrašivanje ljudi. Jedna od najsvežijih je to nasilje. Dakle, svaki dan milioni ljudi slušaju na dostupnim medijima, koji imaju nacionalne frekvencije, slušaju o tome da je vaša jedina ideja, dakle, fizičko nasilje. Ne fizičko prisustvo, nego fizički obračuni na biračkim mestima i uoči izbora. Kaže se, dakle, slušamo najjezivije stvari.

Slušamo da je vaš program daćete silovati žene. Slušamo da je vaš program daće svi...

Dakle, nema nikakve metafore. Bivši predsednik, sadašnji kandidat za premijera, upozorava građane Srbije da ako vi dođete na vlast,ćemo svi mi ovde zajedno, sa sve snimateljima i sa svim gledaocima, morati da idemo na koncerte Topsona, da vičemo za Dom spremni i još da govorimo, radujemo se što idemo na koncert i govorimo za Dom spremni. Sad smo uveli i Zvicera i Kurtija i tako dalje.

Hajmo da vidimo. Kako se vi borite sa tim? Medijska situacija jeste loša, to je apsolutna činjenica i eto, vidite kakve se sve dezinformacije, to jest ne dezinformacije, obične laži, plasiraju svakodnevno, najpre glasačima SNS-a. Kako odgovaramo na to?

Pa odgovaramo jednostavno: probijamo medijsku blokadu. Studenti idu od sela do sela, od grada do grada, držimo tribine, držimo skupove, biciklističke vožnje, pešačenja.

Znači, to su sve stvari koje mi radimo kako bi probili tu medijsku blokadu.

Mi znamo da ne možemo imati jednako medijsko vreme na televiziji, to je činjenica, ali mi možemo fizičkim prisustvom, eto, opet vraćamo se na fizičko prisustvo, fizičkim prisustvom u tim selima, u tim

regionima koje je svaka vlast zaboravila, da razgovaramo sa tim ljudima, da čujemo njihove probleme.

I da im zapravo predstavimo naš program, naše kandidate, i da im zapravo pokažemo da sve ono što se plasira o nama, te laži, to je apsolutna neistina. I ja mislim da zapravo radimo odličan posao u tome. Ono što prođe kroz medije, pa se stekne utisak da je upadljivije, ali hajde vi recite iz vašeg iskustva. Dakle, ono što, evo, čuli smo preključe da je vaš kolega u Žagubici, opština Grodska, da mu je u okviru te akcije od sela do sela, od vrata do vrata, da mu je neki čovek odlučio da mu iseče šaku motornom testerom ili šta već. Videli smo kako je izgledao dolazak studenata u Višegrad. Onda ste odustali da idete dalje. Koliko toga ste videli?

Da, odmah da porazgovaramo o ovom primeru, o ovom fizičkom nasilju. Da, kolega je zadobio posekotine na ruci, posečen je velikom nekom oštricom, nisam do kraja siguran kako je izgledalo, ali bila je velika oštrica, zadobio je povrede, išao je u hitnu pomoć da se zašiva. Trenutno je u stabilnom stanju, iako povrede jesu ozbiljnije. Takođe, eto, imali smo, pomenuli ste odlično, u akciji Student u svakom selu u Republici Srpskoj, imali smo neke nemile incidente, ali to su izuzeci.

Većina ljudi koji su nas primali tamo su bili vrlo gostoljubivi, bili su zainteresovani da razgovaraju sa nama, jer i oni žive u nekoj vrsti medijskog mraka i oni nemaju do kraja informacije i zaista su bili zainteresovani da čuju. I kažem, većina njih nas je zaista lepo primila, a kao i u Srbiji, tako i u Republici Srpskoj, postoje ljudi koji su skloni provokacijama, postoje ljudi koji su skloni nasilju, ali ti ljudi nisu sa ove strane, ti ljudi su sa one strane. I evo, da vas pitam i to, kad ste pomenuli i ovo što govorimo, da, oni su izloženi medijima, vi nemate taj pristup, ali i kad vam se ponudi taj pristup, vi kažete: "Nećemo." I sad hajmo da vidimo je li to dobar izbor. Da li je vaša odluka da ne učestvujete u nekim debatama sa pripadnicima vladajuće koalicije ili vladajuće stranke, je li to dobar potez? Ako već nemate pristup i ako bi to bila prilika, gledali smo na RTS-u prošle nedelje neku praznu stolicu, gledali smo na N1, je takođe bilo bez vas, koliko smo razumeli, iz zdravstvenih razloga, ali svejedno, da ne ulazimo u te detalje, šta je vaš...

Ja bih samo prvo da se nadovežem na ono prethodno pitanje za akciju Student u svakom selu.

Zaboravio sam da napomenem da, uprkos pritiscima koje smo imali u Republici Srpskoj, meni je jako drago da mogu da najavim daće se akcija u Republici Srpskoj uskoro nastaviti. Tako da pratite studentske kanale i uskoroće biti objavljeni detalji. Što se tiče vašeg pitanja o debatama koje imamo ili nemamo, građani nama poručuju, generalno, kada razgovaramo sa njima, da su generalno zainteresovani da mi idemo u debate.

Međutim, mi debate biramo onako, mi tražimo debate u kojima se zaista nešto može čuti.

Kada znamo daće to biti obično valjanje u blatu i da tu neće biti neke konstruktivne diskusije, mi od toga odustajemo. Evo, imali smo **Sinišu Malog** koji gleda direktno u kameru, što je izričito zabranjeno u direktnim programima i prosto nepristojno. Imamo Anu Brnabić koja se služi jednim prostačkim rečnikom, koja i ljude koji omalovažavaju, i studentsku listu, i naše glasače, i naše kandidate. I prosto, mi moramo zaista na strateškom nivou, mi biramo na kojećemo diskusije, to jest na kojećemo debate ići, na koje nećemo ići, takođe zavisi i od naših kandidata, ali mi imamo izuzetno kvalitetne ljude na našoj listi i prosto, to su ljudi koji zaista imaju šta da kažu i pokažu. Šta je vaš utisak kad se govori da je zapravo cela ta ideja i motivacija ljudi iz vlasti, koji nisu dolazili ni u kakve debate deset godina unazad i više od toga, da su iznenada postali vrlo zainteresovani da nas pomiluju, oproste nam i da se usele u sve ove studije?

I kad analitičari govore da je jedini cilj njihov da se zapravo smanji izlaznost.

Razumete tu logiku? Apsolutno razumem i apsolutno se slažem s njom.

Znači, u okviru, i to nažalost nije samo kod nas, to je trend u celom svetu, da mi imamo ranije nekako političare, cilj često bio da se privuče što veći broj ljudi. Sada se ide na to da ja skupim ovih 50 plus jedan glasača, nek me 49 posto ljudi mrzi, ali da su ovi strašno za mene, od onih koji glasaju. I to je ovo što vidimo, ovo jedno potpuno gađanje kulta ličnosti oko Vučića, koji je sve i sve, i to je jedna vrsta, da kažem, ideala. I nijedan jedini autentični glasač ili ucenjeni glasač za SNS Aleksandra Vučića neće promeniti mišljenje. To i nije cilj.

Ali ono što je mnogo važno i ovo što kažeš kako se tome balansira, jeste upravo energija, jer je glasanje i politika, nažalost, nisu samo ideje, to je i emocija. I zato sam ja i pričao o tome, ta jedna ogromna pozitivna energija koja ide iz ovoga, koja dovede ljude koji ne znaju ni koje su, kaže, i te priče o programu i to, za većinu ljudi to je jedna vrsta opravdanja. U stvari, kad ljudi osete tu energiju, kad im dođu studenti u grad, pa kad vide to veselje narodno, ta kola koja se igraju, odjednom ljudi žele i imaju potrebu da budu deo toga i vide jednu pozitivnu priču, jednu normalnost koja se pojavljuje nakon ovih 14 godina zla i otrova koji dolazi sa ekrana. I s te strane, ta debata, ona u stvari treba da pokaže, pa svi

smo mi isti, evo i kad se mi, jaću da te izbacim iz takta, kao što je Brnabić u debati, pričaću uporedo, draću se, tebeću optuživati i tako dalje. I u stvari, ja mislim da je apsolutno ispravna odluka, mislim da ništa nema da se dobije i u stvari jeste cilj da pokažemo, ovo je jedna druga Srbija, jedna pristojnija Srbija. A da li se preuzima rizik za tu logiku, kao, aha, s jedne strane žalite se da nemate medije, mi kad vas zovemo, vi nećete da dođete, aha, vi ste kukavice, vi se plašite, evo ja sam rekao hoću sam na četvoro, a vi niste. Kao što kažem, znači, mi imamo grupu glasača kojiće sigurno glasati za SNS. Imamo grupu glasača kojiće sigurno glasati za studentsku listu, šta god da bude. Imamo određenu grupu glasača koji moždaće glasati za opoziciju ili nekog drugog, da kažem, koji izlazi na izbore, koji je vrlo, da kažem, mali, ali eto, i o njima možemo da razmišljamo. Imamo te neke ljude koji su bili dosta apstinenti, a opet se vraćam na te prolećne izbore opštinske u malim mestima, gde je izlaznost već bila visoka po 65 posto, gde je za ove izbore opet dignuta još za 5,7 posto u proseku, negde i po 10-12.

Znači, vidimo da ima jedan ozbiljan pul ljudi koji su spremni da izađu na to.

E, te ljude neće njih ubediti, oni ne prate na taj način. Oni koji na taj način kako vi i ja pratimo, kako svi ovde pratimo, oni ne prate na taj način. Oni ne gledaju, jao, studenti se plaše, debata. Ne, oni koji gledaju debate, i to istraživanja govore, najviše ljudi kad gledaju debate vide ono da je njihov pobedio, protivnik je izgubio ili obrnuto, ili čak i da izgubi, to je slučajnost, i ne menjaju debate, ne menjaju mišljenje. One služe dominantno za zabavu za opšte narodne mase i da se mi radujemo ako naš je uspešniji. Ono što menja, ono što privlači nove glasače jeste energija, ljubav, to da im neko pokuca na vrata, da vide da neko radi i da žele da budu deo tog pokreta. Tako da mislim da je to super. Evo, Sofija, samo, ukoliko...

Da, pa ja mislim, nisam neki ekspert na tu temu, mogu kao građanka da odgovorim.

Ja sam bliska ovom vašem stanovištu da to su civilizacijske razlike, su tako velike da i kad, evo, ja sam gledala nešto, ne cele emisije, ali neke fragmente, i vi vidite da ova vladajuća strana, evo, na primer, ako pričamo o Ani Brnabić, ona žena više ne ume da sačeka da neko drugi nešto kaže, nego samo uglasi i tako dalje.

Znači, neki minimalni civilizacijski okvir nedostaje da bi se te debate sprovele.

Ali opet kažem, to je samo moj pogled na stvari. Ja ne znam, pazite, po istraživanjima ima neki broj ljudi koji su neopredeljeni. Ja ne znam na osnovu čegaće se oni na kraju opredeliti. Da li je to na osnovu onoga što oni vide u medijima ili ko im pokuca na vrata. Dakle, moguće je da je jedno i drugo tačno u nekom procentu.

Tako da, na mene kao definitivno opozicionog birača, ja sam odavno opredeljena i onda ja to gledam, ovo što vi kažete, kao neku, ne mogu da kažem ni zabavu, nego kao hajde da vidimo, grickamo semenke, da vidimo koće ovde koga da nadjača. Dakle, na mene ne utiče, ali ne znači da ne utiče na nekog drugog.

Ali kažem, opet, iz moje perspektive, ja bih rađe da ne gledam kako Ana Brnabić proziva Vladana Kuzmanovića, koji je profesor Građevinskog fakulteta, koji mnogo toga zna, koji je, nada se, pristojan čovek, da ga razvlači po nekom studiju, iako je on dobro se držao, ali rađe to ne bih da gledam.

Ali kažem, to je samo moje mišljenje, kao neka politička procena, treba da uključi neke druge faktore.

Ali evo da ubacim još jednu stvar. Dakle, kad profesor insistira na tom očuvanju energije i ne gubljenju energije i ne gubljenju fokusa. Deveti oktobar je završni rok, dakle to je do kraja ove nedelje, petak, ako se ne varam, završni, poslednji datum za povlačenje lista. Može da se desi malo i ranije da taj rok padne, jer večeras do ponoći mogu da se podnesu izborne liste, a onda od sutra do devetog predsednik Rikaće staviti... Aha, ko je podneo do noćas, taj podneo.

Tako je, tako je. A povlačenje od sutra do devetog. Okej.

E sad, da li je gubljenje energije i gubljenje fokusa nastavak bilo koje debate na temu da li treba da se povuku iz izborne trke, recimo Evropska Srbija i novi DSS? Da li je to tema koja treba da se stavi kao gotova priča ili da se utiče i dalje na to? Vi ste govorili nedavno o tome da imaju vremena do devetog oktobra da razmisle i jedni i drugi, i studentska lista.

Da li ima šta više da se razmišlja ili je to to? Da.

Što se tiče izbornih propisa, ima još vremena da se razmišlja. Što se tiče praktičnog aspekta, ja sam i tad, kad sam to govorila, mislim da je to bilo pre oko dve nedelje, takođe apelovala od onih koji donose odluku da tu odluku donesu racionalno. Videla sam da je i danas profesor Pavlović, čini mi se, objavio nekakvu analizu gde kaže ukoliko novi DSS i ova opoziciona lista, proevropska, pređu cenzus, da je onda to to, da onda možemo da zbrajamo studentsku listu i njih i da kažemo oni imaju više od režima. Ipak, s druge strane, ako oni ne prođu, da to neće baš tako dobro da izgleda. Tako da, ali opet, neka istraživanja bi trebalo da kažu onima koji izlaze, dakle govorim o ovim sad manjim listama, da li su oni

blizu tih tri ili ne.

Ukoliko su daleko od tri, onda je pitanje šta je ispravna odluka. Ako su tu oko tri ili preko, onda nam to očigledno koristi. Tako da, opet, slično kao i ovo pitanje od malopre, mi imamo neka svoja privatna mišljenja šta nam se sviđa ili ko nam se sviđa ili koga volimo da gledamo na televiziji, ali postoje i nekakvi merljivi kriterijumi na osnovu kojih ta odluka treba da se donese.

Ja se iskreno nadam daće i jedna i druga lista preći cenzus i daćemo mi našu muku na taj način da okončamo.

Pa, evo ja kao član ZLF-a, ja moram da kažem da se pomalo nadam da neće da se povuku ni Evropska koalicija ni NDSS. Autentična desnica, mislim da suštinski ne zalazi mnogo u glasove studenata, posebno ovako koncipirana. Mislim da oni ljudi koji glasaju za njih, mali broj bi zaista do kraja, oni kojiće da glasaju za njih, da glasaju i za studente. Tako da ne mislim da su to nužno izgubljeni glasovi. A za Evropsku uniju koalicija, mislim da je već donekle kasno.

Mislim daće imati izuzetno nizak rezultat. S te strane, ne mislim da je jedina opcija samo da, kako se zove, te dve koalicije pređu. Mislim da je dobra stvar i da one budu jako nisko, što je i cilj u jednoj referendumskoj atmosferi. I mislim da ono što sam ja video od istraživanja, popularnost Dragana Đilasa je toliko mala, odnosno njegova neprijemčivost u javnosti, da čak mislim da bi njegova podrška studentskoj listi u ovom trenutku mogla da bude i nešto što bi opet medijski moglo da se koristi protiv njih. Tako da mislim da je ta koalicija, iako mislim da na primer u SRC-u ima puno divnih ljudi, pa u SSP-u smo, eto, baš u Negotinu i u Zaječaru sam upoznao isto divne ljude, mislim da u ovom trenutku su korisniji u opoziciji, odnosno kao odvojene liste. I ja sam pre ovih, da kažem, još mesec i kusur dana, sa prijateljem kad sam pričao, ja sam očekivao i zaista svi oni od kojih sam očekivao daće se povući i daće prepoznati referendumsku atmosferu, jesu i mnogo mi je drago zbog toga. I mislim da je ovo sasvim dovoljno da se ostvari ubedljivo pobeda. Ja mislim da i taj pritisak javnosti, sad vaše pitanje dolazi iz, ne znam, nekih razgovora koji su se vodili pre desetak, petnaest dana. Meni se čini da više taj pritisak javnosti nije tako jak za povlačenje i da je to bilo do trenutka kada su se liste podnosile, a onda, mislim, inače, ne samo u Srbiji i u svetu tako funkcionišu kampanje, nešto bude tema tri dana, onda je nešto drugo tema. Sad mi se čini da nekako to više i nije tema.

Da li vaša istraživanja pokazuju, pretpostavljam da ih radite i da ih imate, i da ona koja smo čuli prošle nedelje ovde, da ste sigurni da prelazite sami 50 posto, da li je to i dalje na stolu?

Apsolutno. Sigurni ste da imate 50 plus bez i DSS-a i Evropske Srbije i SPS-a ili bilo koga već? To ne dovodimo u pitanje. To ne dovodite u pitanje.

Okej. Ovde pravimo pauzu i vidimo se brzo. I hajmo da vidimo kako izgleda protekla nedelja. Predlog broj jedan: ne ostavljaj me nikad samu kad neko plače.

Predlog broj jedan. Ja sada potpisujem tekst sledeće sadržine: Na osnovu člana 116, stav 5 Ustava Republike Srbije, podnosim ostavku na dužnost predsednika Republike.

Gospođo Vasiljević, dolazite iz predsedništva. Kakva je atmosfera, kako je bilo na konferenciji za štampu, zapravo po završetku? pa zavisi, teško.

Oprostite. Ja sam 2012. najavila njegovu prvu konferenciju za štampu 27. jula. Nije poslednja, ide dalje.

Sadće da bude dalje. Znam, ali znaš, nekako je moj, da. I držala sam se dosta dobro.

Na reč "poslednja" sam se rasplakala usred konferencije za štampu, paću od sad da prestanem.

Tako da, ovaj, on se dosta dobro držao, emotivan je bio, naravno, kad je izašao.

Užasno mnogo naroda je bilo ispred, koji su došli da ga isprate. Da pogledamo prvo predlog broj 67, kako je predsednik Vučić jutros predao dužnost u skladu sa zakonom i Ustavom predsednici Narodne skupštine Republike Srbije, Ani Brnabić. Predlog broj 67, da pogledamo. Ovde su, izlazi najvažnije reči.

Izgleda da kuća čeka bezbrižnost. Dobar dan i srećan put. Hvala, predsedniče.

Pa hajde da zamislimo da postoji neki javni servis i da možemo da vidimo obe strane.

I da onda razumemo šta znači obmanjivanje javnosti i kako se na taj način krade slobodno odlučivanje i slobodna izborna volja. Hajmo da vidimo šta govori predsednik, a šta se dešava u stvarnosti. To je predlog broj dva. Ja bih iskoristio ovaj momenat da još malo vas zadržim ovde, da pozdravimo jednog velikog čoveka, jednog velikog patriotu Rodoljuba koji je ovde večeras među nama. Čovek koji je osvojio Ligu šampiona, koji je dva puta bio...

Albin Kurti hoće smenu vlasti u Srbiji. Hoće Plenković.

Hoće Đukanović iz Vicer. Pa je l' vam to dovoljno, narode? Je l' razumete sad o čemu se radi ovde? Je l' vidite o čemu je ovde reč? Ljudi sa ove liste su želeli da mimo političke moći i oligarhije ostvare sebe na profesionalnom planu. I svi smo mi izbegavali politiku.

Ja sam je 59 godina izbegavao. I zašto sam ušao u politiku? Zato što sam 15.

marta prošle godine video mojućerku kako na desnoj ruci ovde piše "tata" i piše moj broj telefona, a na levoj broj telefona meni nekog nepoznatog advokata. A njena drugarica je ovde pisala krvnu grupu. E tada sam shvatio da nemam više pravo da sedim po strani.

Nema niko pravo da sedi po strani. Predlog broj tri. Dakle, da.

Gradonačelnik Beograda se izvinio predsedniku Srbije Aleksandru Vučiću, odnosno nosiocu liste.

Predlog broj tri. Žao mi je jako što se ovo desilo. Izuzetno mi je krivo i prihvatam punu krivicu što nisam izbegao ovo. Izvinjavam se i svojim prijateljima iz Srbije pobeđujem i, na kraju krajeva, predsedniku Vučiću koji je nosioc čitave kampanje, ove borbe u kojem pokušavamo da normalizujemo, ako je moguće da normalizujemo, ovo nenormalno vreme, jer je ovo zloupotrebljeno maksimalno u političke svrhe. Ali neću da se izvinjavam bilo kome zato što smatram da trebam slobodno da živim, radim, da se šetam mojim gradom, mojom ulicom, mojim naseljem. Upravo sam u šetnji sa suprugom i sa psom srela gradonačelnika koji se zaleteo na mene tvrdeći da sam mu dovodila ljude ispred kuće i da sam ne znam šta radila. I on je krenuo da udara mog muža. Ja sam stala između njih i raspalio me po nosu, raskrvario mi nos. Trenutno čekamo policiju. Ne znam ja ko je nju udario, da li ju je povredio suprug u toj gužvi. Ja znam da je takao, nisam. Osim tog prvog pomeranja, da bih mogao da se odbranim od njega. Baš da ne bi došlo do situacije koja je posle predstavljena.

Aj pomeri se sad. Aj pomeri se sad da ja i on rešimo neke stvari.

Ne, beži bre. Beži bre, budalo. Aj pomeri se.

Šta je bre? Ostavi telefon. Ne znam kako se tačno kaže, milosrđe ili zlosrđe. Ajmo da vidimo predlog broj četiri. Ja sam pretposlednjeg dana svog predsednikovanja doneo odluku o abolicijama i pomilovanju 49 lica. Od toga su 23 lica vezana za sve ove užasne događaje kroz koje smo prolazili u poslednjih godinu i po dana.

I uprkos mišljenju dela komisije, uprkos mišljenju različitih službi Republike Srbije, bezbednosnih službi, ja sam doneo odluku da pomilujem 12 lica iz Novosadske grupe, na čelu sa Milom Pajić, kao što sam doneo odluku da pomilujem 11 lica koji su sa druge strane učestvovali u incidentima protiv blokadera. Dakle, ako sam ja terorista, ako je 11 mojih saboraca, ako su oni teroristi, zašto se mi sada slobodno šetamo ulicama? Zašto ja sada sedim ovde i pričam sa vama? Zašto nastavljamo dalje sa svojim životima?

Pristupio sam tom aktu milosrđa zbog njihovih godina, a ne zbog toga što oni nisu za nešto krivi ili nešto nisu učinili. Nećemo vam dozvoliti da nazivate našu decu ustašama i teroristima i najgorim pogrdnim imenima. Nećemo vam dozvoliti da prebijate našu decu.

I nećemo vam oprostiti ni Anu, ni Andrea, ni Petra, ni Bogdana koga ste doveli sa bukagijama na sahranu njegovog oca, a kriminalci vam šetaju slobodno. Odgovaraćete.

I u predlogu broj pet gledamo odgovor na pitanje šta se događa u stvarnosti dok sa režimskih medija stižu pretnje da ukoliko dođe studentska lista na vlast, da u tom slučaju neće više biti penzija, da neće biti plata, daće biti jedna opšta glad, da ljudi neće moći da plaćaju kredite, daće sve da ode u propast.

Hajmo da vidimo šta se u stvarnosti događa i ko štiti građane od korupcije.

Predlog broj četiri. Ne, pet. Pet, pet, pet.

Ja držim ovde novi radar. Vi ovde pišete, između ostalog, o poslovima Narodne banke Srbije sa firmom Smart Soft 4 i povezanim firmama. Predlažem ljudima koje zanima da pročitaju. Tu se pominju nenormalna uvećanja poslovnih prihoda, dakle imaju nenormalni procenti. Ali ako bi hteli da podvučemo crtu i da skratimo, onda bi pitanje glasilo: je l' to najvažnija finansijska institucija u ovoj državi? Namešta tendere, izvlači pare?

Ajmo ovako. Da li biste vi, da imate bilo koju firmu, poverili firmi bez ijednog zaposlenog da vam održava IT sistem, da vam radi softvere, da vam održava ceo sistem?

Firmi bez ijednog zaposlenog? Ta firma od kraja 2023. godine nema nijednog formalnog zaposlenog. Ono što je meni ohrabrujuće u celoj toj priči je pomisao da za mene ima šanse, da ja imam budućnost. Jer je vlasnica te firme ima 79 godina.

U svojoj poslovnoj biografiji ona je imala samo kratko vreme, jedno 10 meseci, negde sredinom 2008.

pa do početka 2009. preduzetničku radnju za čišćenje zgrada.

Best cleaning. Najbolje čišćenje. Vi ovde kažete: mnogo bolje čiste račune. Mnogo bolje čiste račune Narodne banke Srbije.

To je devet tendera, to je devet javnih nabavki, plus sa njom povezana firma, jer je jedno vreme imala istog vlasnika, takođe čoveka u godinama. Nekako sam mislio da je IT sektor budućnosti nekako za

mlade, ali ovde smo došli do toga da takvu firmu osnivaju ljudi koji su u to vreme, kad je firma osnovana, imali 69 godina, sad imaju 77. Preneo je vlasništvo na dve godine stariju, pretpostavljam suprugu, pošto ima isto prezime. Sve je to nebitno. Ali te dve firme zajedno su dobile ukupno 32 tendera, 32 javne nabavke vredne skoro 100 miliona evra. Svi znamo priču o starom Alajbegu i njegovoj slami. Pa moje pitanje: da li je opštinski budžet i gradska kasa Alajbegova slama? Da li je budžet Republike Srbije ta slama od Alajbega?

Da li su javna preduzeća i javne institucije prćija neke političke partije?

Da kad pobedi studentska lista, daće nekom da zafali penzija ili plata? Možete misliti.

Kad se obustavi korupcija, daće para biti manje. I poslednji predlog za ovu nedelju.

Dakle, u jednom predlogu tri priče. Jedna priča o fantomskim biračima, pa onda o fantomskim portirima i o stvarnim novinarima. To je predlog broj šest. Ekipa N1 napadnuta u centru Beograda, na ulici ispred zgrade za koju se sumnja da ima više prijavljenih birača nego stanara.

Napadač, otac naprednjaka Vladimira Mandića Momčilo, ratni ministar u Vladi Republike Srpske, inače hapšen u akciji Sablja. Iza ovih vrata, u zgradi Vladimira Mandića, bivšeg rukometaša i biznismena bliskog vladajućima, u 30-ak stanova, prema evidenciji Ministarstva državne uprave, živi čak 147 odraslih ljudi sa pravom glasa na predstojećim izborima. U prevodu, petoro punoletnih po domaćinstvu. Sumnja se da je reč o fantomskim biračima.

Reč je o funkcionerima iz Republike Srpske i raznim drugim ljudima koje je Vladimir Mandić jednog jutra, 17.

decembra 2023., sve doveo na biračko mesto na Savskom vencu. Ljudi sa kojima smo razgovarali, a koji baš u ovom kompleksu iza imaju stanove, kažu da znaju za to da je veliki broj komšija na njihovoj adresi prijavljen, a da te komšije zapravo i ne postoje. Kažu i da znaju da je sa tim povezan Vladimir Mandić. Međutim, pred kamere nisu smeli. Stanari nisu smeli, ali je zato pred kameru stao Mandićev otac Momčilo. Hoćete da nam kažete nešto dok čekamo policiju da se javi?

Čuli smo da je ovde prijavljeno 147 stanara. Je l' moguće da toliko ljudi živi u toj zgradi? Pa to je 40 i nešto stanova, ne znam koliko, ali svi koji žive su prijavljeni. Halo. Vi ste, kažete, ovde portir.

Tako je. Šta držite to u ruci? Srbija pobeđuje.

Tako je. Hoćeš ti jedan? Dobar dan.

Hoćeš ti jedan, molim? Savatović. Jedan gospodin iz...

Iz ustaške televizije. Iz zgrade koju snimamo sa javne površine, za koju sumnjamo da imaju fantomski birači unutra. I tera nas sa ulice da možda pošaljemo...

Mladen Savatović, reporter N1. Televizije N1. Ustaški reporter.

Hvala mnogo. Prijatno. Evo, kažu...

Ustaški novinar, pardon. Hvala. Slobodna patrola stiže.

Ne, ne, ne, ne, ne. Sačekajte. Sačekajte.

Ama nemoj, Palčić. Nemoj, pa nemoj. Sadću ti meni...

Pa tek ondaće biti problem. Šta ti meni? Tek ondaće biti problem.

Štaće biti problem? Govno jedno ustaško. Pa stani, molim te, molim te.

Pičko jedna ustaška. I dobro veče, izvolite. Dobro veče, Olja.

Ovde Nikica. Već sam se javljala relativno skoro. Poštovanje vama, vašim gostima i temi koju obrađujete večeras, koja je veoma važna. Da ispoštujem protokol, dvoumila sam se između utiska 2 i 4, ali utisak 4 zbog Bodiroge koji je uvek sa nama, ali se retko obraća ovako javno i kaže: odgovaraćete. Dobro. Registrovali?

Okej. Nije, ne bih volela da sam u koži vas medijskih radnika koji morate da pratite sve ove bljuvotine i otrove koji nam prosipaju, ali to je vaš posao.

Ono što hoću da kažem, ja sam budući koordinator u ovim izborima gde sam prvi put u svojoj dugogodišnjoj karijeri imala ozbiljnu obuku. I samo hoću da pošaljem poruku da ovaj put naš suprotni tabor imaće preko puta sebe ozbiljnu vojsku koja je ozbiljno opremljena i ozbiljno odgovorna.

Znači, ovaj put zaista smo ono jedan kroz jedan. Možda bolje da to krijete.

Recite. Možda bolje da ne otvarate toliko karte.

Što to moraju da znaju? Ne, ne, ne. Mora da znaju.

Mislim da, baš smo danas raspravljali o tome kad smo imali obuku, smatram da treba da znaju sa kim ovaj put ulaze u priču, zato što zaista neće moći da nas spotiču na nekim glupostima, da smo veoma organizovani, veoma školovani, zakonski, potpuno smo potkrepljeni. Razumeli.

Hvala vam. Laku noć. If it be your will that I speak no more and my voice be still as it was before. Izvolite, dobro veče.

Dobro veče. Izvolite. Ja sam Srđan iz Beograda.

Olja, pozdravljam vas i vaše goste. Takođe. I glasam za predlog broj 2.

I postavio bih jedno kratko pitanje. Izvolite. Želeo bih da mi odgovori Sofija Mandić, jer pretpostavljam da je to njena struka. Ovako, ako na jednom biračkom mestu, kad se zatvori prestane glasanje i birački odbor u kome su predstavnici svih stranaka, prebroji listiće i konstatuje ko je koliko glasova osvojio, i te brojeve unese u zapisnik, i taj zapisnik svi potpišu i dobiju po jedan primerak, da li te podatke i podatke iz tih zapisnika može bilo ko u ovoj zemlji promeniti, bilo koji organ, komisija i tako dalje? I ako može, u kojim slučajevima?

Dobro. Hvala vam. Laku noć.

Izvolite, dobro veče. Dobro veče. Ovde Aleksandra iz Novog Sada.

Izvolite. Imala bih jedno konkretno pitanje za gospođu Sofiju Mandić.

Samo da čujem šta je najjači utisak. Najjači utisak broj 1. A što?

Šta vam je tu najjači utisak? Pa nisam mogla da se odlučim. A šta vam je u ovom broj 1, onako, baš bilo najjače? Izvinjavam se, bolje broj 4, onda Bodiroga.

To mi je upečatljivije. A šta vam je... Ne, ajmo, ovo me zanima broj 1, ovi što ste se dvoumili. Šta vam je tamo, onako, bilo nešto? Nije, dvoumila sam se, ipak sam za broj 4. Ali mislim... Ali šta ima u tom predlogu broj 1?

Baš me onako interesuje. što postavljam teška pitanja. Hvala.

Laku noć. If it be your will to make my... Izvolite, dobro veče.

Dobro veče. Pozdrav za vas i za sve vaše goste. Izvolite.

Glasam za ovaj predlog gde ovaj IT stručnjak od 79 godina ispumpao 37 miliona eura iz budžeta.

Ne znam koji broj, ne sećam se. Broj 5. Da, tako.

Dobro. Mislim, to zaista pokazuje tu njihovu bahatost, koliko oni uopšte ne vode računa da nisu mogli barem da nađu nekakvu fiktivnu firmu od nekih bar 5 zaposlenih, da koliko-toliko to zamaskiraju. I po tome se može videti da se zaista bliži njihov kraj, jer ta bahatost, mislim, baš na ovom primeru pokazuje koliko nema granica. Dobro.

To je to? To je to. Hvala vam najlepše.

Laku noć. If it be your will. Izvolite, dobro veče.

Dobro veče. Ja sam Marko Zojan iz Bajočina. Prvo da vas pozdravim sve i da se zahvalim vašim gostima što pored svojih ličnih obaveza rade ovako jedan, da kažem, presudno bitan posao. E sad, utisak Gangula, znači broj 3. Mislim, zašto?

Prosto ne znam. Sve oko tog čoveka, prosto neka sramota.

Mislim da je sramota što igraju u onom filmu Kengur. A kad smo već kod Kengura, imam samo jednu informaciju da se u ovom novom filmu nalaze kao statisti neki od batinaša u Novom Sadu, pa molim možda nekog iz policijske službe ko to radi da možda isprati to. Mislim da imaju u trejleru čak.

Ajde da ne ubacujemo tu vrstu intriga. Dobro, dobro, dobro.

E sad, ovako, samo ako mi dozvolite, samo oko ovih kontrola, mislim, jako mi je drago što se uviđa da su studenti definitivno prepoznali protiv koga se mi borimo i protiv koga se i svi na kraju borimo.

Ali pored te fizičke prisutnosti, naravno, mislim da se i podrazumevalo, ali ta psihička prisutnost kontrolora, u tim malim mestima svega ima, iz iste porodice mogu da budu kontrolori, neki ti meki pritisci tokom celog dana koji mogu da se događaju. Dovoljna je jedna samo frka na biračkom mestu da krene neki voz ili kako se to već naziva. Pa eto.

Ali drago mi je, čuo sam i ovu gospođu koja se javila pa je uverila u to.

Ali slažem se s vama da ja sam bojazan tog optimizma, da se ne dogodi da imamo više od 50% pa da neko ko možda baš, ne znam, nije hteo da izađe pa da kaže: a možda i ne moram da izađem ako smo toliko jaki.

Pa eto, samo možda da malo taj optimizam možda spustimo. I eto, da ne dužim dalje, zahvaljujem vam se. Hvala vama. Laku noć.

If it be your will. Izvolite, dobro veče. Dobro veče.

Izvolite. Olja, čujete me, naravno. Da, izvolite.

Dobro. Glasam za broj 6, Kurjok, je l' tako beše?

Vesna Bogosavljević ovde iz Užica. Meni je to sublimacija svih ovih prethodnih vaših predloga, jer objedinjava sve i to je kraj, u stvari početak je nastao zbog tog kraja.

E sad, ja bih samo, s obzirom da sam glasala, da kažem nešto kolegi, studentu koji je, kao što vidim, se bavi kontrolorima, što mi je jako drago. Imam dugogodišnje iskustvo kada su izbori u pitanju i jako dugo sam bila koordinator i u prethodnim vremenima. Najveće krađe se dešavaju pre izbora.

Kako? Kako? Kroz bugarski voz koji je jako teško otkriti, a i kroz one glasače koji su van biračkog mesta, koji se prijavljuju do 11 sati.

Oni to sve lepo, mislim na vladajuću stranku, na SNS pre svega, mapiraju i onda sa sračunatim timom odlaze, ali ta osoba sama glasa, oni to već pripreme, ja to znam iz iskustva, i oni to i ne kriju, pravo da vam kažem. Tako da, meni je drago što oni imaju entuzijazam daće se na samom, kad budu izbori 25., daće otvoriti četvore oči. Naravno, svi mi drugićemo biti, ja sam iz Evropske Srbije i to da se predstavim, ali podržavam studente, naravno, glasaću i borim se za Evropsku Srbiju, ali i studenti su tu neophodni. Tako da ne želim da bude bilo ko u zabludi da se na sam dan izbora nešto dešava. Ne, ne, nije niko.

Nije niko. O tome smo pričali. Izvinite, je l' mogu još nešto da kažem? Ajde. Ukoliko bi se zapisnik, koji jedan od vaših gledalaca je rekao: ako svi potpišu zapisnik, to je validno. Međutim, Republička izborna komisija je dužna da nakon izbora to objavi na sajtu i to svako može da proveri. Dakle, ja savetujem i studentima i svim drugim koji su protiv ove vlasti i kojiće izaći na izbore da provere objavljene te zapisnike.

Oni moraju da se objave i ondaće se videti da li tu ima nekih nepodopština.

Dobro. Hvala vam. Hvala vam.

Prijatno. I will sing to you from this broken hill.

Izvolite, dobro veče. Dobro veče. Filip je ovde sa fona.

Pozdrav svima u studiju. Imam jednu dosta interesantnu informaciju, a pre toga bih samo da pozdravim doktora Kostića. Ne, ne, ne, ne, vi bi prvo da kažete šta je najjači utisak.

Vi biste. Aha, izvinjavam se, izvinjavam se. Najjači utisak je broj 4.

Mislim da je užas to što rade. To se zove logička greška, lažna ekvivalencija.

Tako da, da. A ovo drugo što sam hteo da kažem, samo da pozdravim doktora Kostića.

Njega sam upoznao pre koju godinu na skijanju. Igrao sam s njegovom decom društvene igre na recepciji, a sa Aleksom sam kolegom vozio bajs prošle nedelje od Subotice do Sombora, pa od Sombora do Novog Sada. Tako da bih i njega jako pozdravio. I želim da kažem jednu interesantnu informaciju o ovome što smo pričali večeras. Znači, znam provereno da ambasador Srbije u Slovačkoj, u Bratislavi, nudi ljudima 1.000 evra da sede u biračkoj komisiji ili ne znam ni kako se to tačno zove, da budu predsednici. Znači, ne znam, nudi se ogromne pare.

Zašto bi se nudile ogromne pare za neki običan posao? Tamo se nešto mulja, ko zna gde u još kojem gradu. A čekajte, samo da vas pitam ovo. Kad kažete "znam pouzdano", znači, šta vi znate pouzdano? Da naš ambasador u Slovačkoj nudi 1.000 evra ljudima da sede u biračkom odboru? Ja, naravno, neću tražiti da vi otkrijete vaš izbor, ali bi, eto, za početak bi bilo lepo da nam se vi predstavite, pa da vi preuzmete odgovornost za ovaj vaš pouzdani izbor. Student sa fona. Tako da...

Student sa fona. Ja mislim da niste jedini tamo. Student sa fona, Filip.

Da. Imate prezime? Tako da, imam Filip Ubović.

E, super. Ali sad sam već... Dovoljno.

Dovoljno. Sad sam već navukao ozbiljne protivnike na sebe.

Ali eto. Da, ali imate pouzdani izvor, pa možete da se branite, zar ne?

Pa da, znači, znam osobu konkretno kojoj je nuđeno, koji su nuđene te pare za to.

Sad, zašto bi se nekom nudilo 1.000 evra? Znam, da, eto, sve to.

Okej, hvala. Laku noć. Hvala.

E, da, to je bilo ovo, da. I sad hajmo da vidimo najjači utisak. Ajmo, Milutine, sad od vas.

Šta je najjači utisak? Pa, ja ne mogu da pobegnem od trojke i našeg **gradonačelnika** koji inače veći deo vremena godišnjeg opstanka živi u **Beogradu**. Znam i priče kolega iz Zeleno-levog fronta koji se s njim već dugo bore u gradskoj skupštini. To je jedan, prosto, videli smo nasilnik, ali mi je onako, na jedan čudan način, slikovita priča toga, ne samo njihovog nasilništva, već i njihove nesposobnosti, gde on nema kontrolu da bukvalno dan i po nakon što je SNS počeo kampanju "Mi branimo žene" da ne bije ženu pred kamerom. Znači, to je... i to je to.

Oni, ja, nažalost, jako mi je interesantno, ne i petica, ali to je samo opet nešto što svi znamo da se

konstantno dešava, ali opet, kako se zove, pa zbog toga nisam glasao za to.

Ali to, mislim da bi im narod donekle i oprostio i krađu i to što su zli. Ali ono što ne može da im oprostimo, to je što su pre svega nesposobni. I to, zato je pala nadstrešnica, zato Šapić ne može da obuzda svoje impulse, zato je sve ovo ovako bizarno. I s te strane, mislim da je lepa slika SNS-a u svoj njegovoj odvratnosti, njihovoj odvratnosti. S tim što bih rekao, hteo bih da se osvrnem i na broj 4, zato što mi je onako utisak da mene mnogo više interesuje ne ovih 11, koje je zaista skandalozno, i optužba, i onda oslobađanje, pomilovanje koje je dato, nego oni ostali koje mi sad kao ne znamo. Oni neke ljude oslobode. Ja, nažalost, mislim da između ostalog su nam oni bačeni kao neka vrsta kocke, da o njima pričamo, a da ne pričamo ko je to drugi koji je pomilovan, koga je predsednik, bivši predsednik, pomilovao. Eto, tako.

I da je to zaista, da mi to nemamo ideju o tome. Opet, što je Šapić jedna od retkih pametnih stvari koje je rekao, to je u ovo nenormalno vreme i u ovoj nenormalnoj državi da se takve stvari dešavaju. Tako da, eto. Ali glasam za trojku i našeg nasilnika gradonačelnika. Dobro. Sofija.

Prvo da glasam, pa onda odgovaram na pitanje, jel? Pa ja svakako simpatišem i ovaj broj 1. Predsednik je konačno podneo ostavku. Ja priznajem da nisam to očekivala, da on ostane bez funkcije. Mislim da je to dosta neprirodno stanje za njega, ali mislim da je zdravo, da je dobro što je podneo ostavku. I na neki način je razrešio dilemu koju smo mi imali u Riku. Vodila se žustra rasprava oko toga da li je on u sukobu interesa ili ne, i kao prvi kandidat, i kao neko ko je dao ime listi. Pa evo, izgleda da je on sam priznao da je bio u sukobu interesa i rekao: jaću da budem običan građanin. Aliću pre da glasam za ovo pomilovanje, verovatno i očekivano. Za mene je ipak, uprkos svemu što smo videli u Srbiji, neverovatno da predsednik kao svoj poslednji potez učini pomilovanje čak 49 osoba, da mi do danas ne znamo ko su te osobe, a da ministarstvo pravde u međuvremenu kaže: mi nemamo ništa sa tim, iako zakon o pomilovanju kaže da oni moraju imati u oba slučaja, čak i kod pomilovanja pre osude, a i kod pomilovanja nakon osude, imaju različite uloge, jer u oba postupka imaju uloge. Tako da, meni odgovor ministarstva pravde ukazuje na to da je predsednik prekoračio svoja ovlašćenja, da bi mogao za to i krivično da odgovara, i nadam se tome. Ali sam na neki način ne iznenađena samo onim što je on uradio, nego što je i ministarstvo pravde to reklo javno. Meni je to vrlo zanimljiva informacija, da oni kažu: ne, ne, mi nemamo ništa sa tim. Tako da ja mislim daće ta lista, na kojoj je možda i Veselin Milić, koji se danas vratio na posao, biti u nekom trenutku objavljena i daće nas tek šokirati. To je to što se tiče glasova. Je l' da sačekamo onda za odgovor na pitanja? Ne, ajde, možeš. Dve stvari.

Jedno, da ovog dečka sa fona nekako oslobodimo odgovornosti. Što se tiče Bratislave, to je možda bilo u nekom trenutku, u međuvremenu je ministarstvo spoljnih poslova donelo odluku da ne predloži otvaranje biračkog mesta u Bratislavi. Dakle, mi imamo informaciju da se tamo prijavilo preko 350 ljudi. I mi tamo imamo ambasadu, a da je taj ambasador, to su pak moje informacije, rekao da su tamo građevinski radovi i da tamo ne može da se glasa.

I to je obrazloženje. Tako da, možda je nekad neko nešto nudio, ali to više nije na stolu, jer tamo očigledno glasanja neće biti. Ili nije našao nikog ko bi to uzeo. Ili, eto, to je možda bolja, pozitivnija interpretacija. Što se tiče promene zapisnika, to je bilo pitanje.

Ja kao, shvatila sam ga kao nada u to, jel', onoga ko pita da, eto, zapisnik je tu, ne može niko da ga menja. Postoje dva načina da se zapisnik promeni.

Jedan je u skladu sa zakonom, jer izborna komisija ima pravo da vrši takozvane izmene lakih i teških grešaka. To je obično kada se napravi neka greška u računanju i onda iz nekog razloga ljudi nekada na biračkom mestu, da li su suviše uzbuđeni ili ne mogu oko nekih stvari da se saglase, i naprave grešku u tom sabiranju i uopšte u upisu onoga što stoji u zapisniku.

I onda sama izborna komisija interveniše glasanjem o tome daće se vršiti intervencija.

To je zakonit način. Nezakonit način, a koji smo mi viđali, jeste da se zapisnik kojiće liste svaka koja je učestvovala imati uveče, okači na sajt Rika, a da onda u toku noći taj isti dokument bude promenjen i okačen u drugom obliku, bez ikakve naznake da je to reskeniranje se dogodilo.

I mi smo to imali i 2023. u velikom broju slučajeva. Čekaj, to je, znači, ona situacija kad se ljudi slušaju: potpisali ste zapisnik, šta sad hoćete? Sve ste potpisali.

To je taj slučaj i u Nišu, gde kada je neki mali marifetluk ili promena glasova potrebna u zapisniku da bi se dobio neki rezultat koji je potreban, to se dešavalo, da se zapravo tokom noći zapisnik menja i u drugoj formi kači na sajt Rika. Onda liste kažu: pa jel' vidite, mi imamo naš primerak.

Oni kažu: pa ne, izvinite, ovo je javna isprava što je na sajtu Rika, to što vi imate, ko zna šta ste vi s tim radili i kako ste do toga došli. Dakle, to je nezakonit način. Dakle, odgovor na pitanje: da, može da se menja i na zakonit i na nezakonit način. Ali za mene je najveći problem, naravno, problem je i ovo, niko

nikada nije odgovarao za te falsifikate skeniranih zapisnika, iako smo mi to prijavljivali. Mnogo je veći problem što vi to što imate u zapisniku nije realna volja birača, u smislu da su neki ljudi bili primorani da glasaju na određeni način, ali o tome smo pričali večeras. I samo, pošto verovatno neću imati više šansu ništa da kažem, da kažem da je Vankuver pisao u međuvremenu i rekli su da ih obavezno pomenemo, da je preko 1.000 birača prijavljeno u Vankuveru bilo, ali da im nije omogućeno da glasaju tamo. Najbliže mesto im je 3.500 kilometara daleko. To je vrlo daleko, pogotovo ako znamo da u samoj Banja Luci imamo tri biračka mesta. I na kraju, da kažem da je nekako moja poruka za ove naredne izbore, ne znam ni kolikoću šanse imati do izbora da govorim u medijima, jeste da sve ovo o čemu mi pričamo, i o krađi pre izbora, da nije ideja da se ljudi obeshrabre da izađu na izbore. Ideja je da znaju sa čim se suočavamo i da znaju, što je rekao jedan gledalac, da se ne opuste, da ne pomisle: a, pa ovde je opušteno samo, ovoće sve da klizi samo. Dakle, može vrlo lako da se desi da nekoliko glasova po biračkom mestu može da odluči. Te 2012. je bilo 8 glasova po biračkom mestu, jel', ta razlika između Tadića i Nikolića. Tako da svaki komšija, svaki član porodice koji nešto nije srećan, premišlja se, hoće opet da vakcinira. Dakle, mnogo je bitno da svi ti ljudi izađu i da glasaju za nekakvu promenu. Ali da opet, s druge strane, da ih ne uljuljkujemo u tome da neće biti problema. Vrlo je moguće daće na taj dan biti problema, ali evo, svi smo tu nekako da se tome suprotstavimo. I evo, ja bih samo da dodam još nešto, da, apsolutno nema opuštanja do kraja. Znači, mi, da, spremamo se, da, vodimo kampanju, da, sve to izgleda odlično, ali zaista nema opuštanja do kraja.

Ja bih apelovao na birače da na dan izbora zaista dođu što ranije. Biračka mesta se otvaraju u 7 uveče, zatvaraju se u 8, u nekim specijalnim slučajevima. U 7 ujutru.

U 7 ujutru, tako je. Pa, bogami, za ove koji glasaju u inostranstvu, videćemo.

Da, otvaraju se u 7 ujutru. Ja pozivam birače da dođu što pre na biračka mesta, da prosto imamo što veću izlaznost ujutru, pogotovo što, prosto, ukoliko bude nekih, ne daj Bože, incidenata ili bilo čega tokom izbornog dana, da se ipak njihov glas zabeleži ujutru i da oni iskoriste svoje biračko pravo.

Da, ako pričamo o utiscima, za mene je glavni utisak broj 1, oslikava tu grobljansku atmosferu u vladajućem režimu i generalno na njihovim skupovima. Svi njihovi skupovi tako izgledaju, tužni, jadni, kao da su pokisli. Dok, sa druge strane, imate naše skupove gde se zaista vidi neki optimizam, vidi se želja za nekom promenom. I ja mislim da je upravo to ono što nas odvaja od njih. I da, evo, još jednom završna reč. Pozivam građane da se priključe kontrolorima, da se priključe mobilnim timovima i da zajedno 25. oktobra sviramo kraj ovom režimu.

A šta kažete ovom gledaocu koji vas upozorava da malo smanjite doživljaj sa tim 50 plus?

Šta mu kažete? Da se ljudi ne bi opustili? Da, da, da.

Pa kažem, prosto nema opuštanja. Ne sme da padne. Mora da se izađe.

I voleo bih da mi ovo... Iza, iza, jedna gospođa je zvala za glasanje van biračkog mesta.

Eto, to je još jedna od onih stvari o kojima smo pričali, kako sprečavamo nepravilnosti i slično.

Zabeležili smo na lokalnim izborima da je bilo raznih nepravilnosti, neregularnosti na glasanju van biračkog mesta i to jeste jedna osetljiva tačka u celom ovom procesu. Ali baš zbog toga mi smo posvetili dodatnu pažnju da razvijemo mehanizme kako da sprečimo nepravilnosti. Između ostalog, naši članovi biračkog odbora će ići na glasanje van biračkog mesta, jer je to njihovo pravo da u toj tročlanoj komisiji pošaljemo jednog našeg. A voleo bih da mi objasnite, dakle, rekli ste četiri rečenice i to sam nekoliko puta čula, ali evo, prvi put donekle razumem o čemu se radi kad se govori, kad pozivate ljude da izađu, ali da dođu što ranije. To mi nije bilo jasno, to što ranije, kakve ima veze da liće u 7 uveče ili ne. Dakle, vi kažete ukoliko se dese neke veće nepravilnosti, da se njihov glas ostane obeležen. Šta to znači, da bi moglo da dođe do toga da se prekine izborni dan?

Ja vam pričam na osnovu, recimo, nekih primera koje smo imali u Kuli. Recimo, u Crvenki je bila situacija da je došlo do nekog koškanja, sad ne mogu da se setim koja je tačno situacija bila.

Desilo se to da je izašla žandarmerija, napravila je prsten oko biračkog mesta.

Biračima je formalno bilo dozvoljeno da uđu na biračko mesto pored tog kordona, ali ukoliko se ispred vas zatekne kordon policije, pa teško daćete ih pitati možete li da prođete do svog glasačkog mesta.

To je samo jedan primer. Ima ih mnogo. Zato kažem, apelujem da što ranije glasači izađu. Znam daće biti redovi, znam daće se čekati, ali prosto radimo, evo, svi zajedno dve godine i mislim da zaista možemo 25. da stanemo u red i da zaokružimo broj 3. A i ujutruće biti veći redovi, to je. Zato je isto dobro izaći ujutru, jer uveče, jel', može da se desi, po pravilu, vi ako se zateknete čak i u 8 sati ispred biračkog mesta, vi morate da... mora da vam se omogući da glasate, ali ne treba to rizikovati, treba zaista izaći. Apsolutno, apsolutno. Mi naše kontrolore svakako obučavamo da glasači koji su se zatekli ispred biračkog mesta u 8 časova, oni moraju biti pušteni i postoji mehanizam kako se to radi. Ali prosto,

da ne bi rizikovali, najbolje da dođete što ranije i da ubeležite svoj glas. Utisak van liste, ako imate? Pa evo, neka bude utisak ovaj Vankuver kome želimo da dobije svoje biračko mesto u narednoj nedelji. Dobro.

E, mnogo vam hvala. Znači, utisak je da predlog broj 4, zlosrđe ili odgovornost, zlosrđe koje nudi kandidat za premijera ili odgovornost koju obećava Dejan Bodiroga.

I evo, jaću da iskoristim svoje pravo na utisak van liste. A utisak van liste je solidarnost kolega sa Nove TV, redakcije Radar, redakcije Danas, redakcije N1, sa kolegama sa Nove.rs koji su prošle nedelje dobili naznaku da bi moglo da se desi da bez ikakvih konsultacija sa menadžmentom redakcije, uredništvom, dobiju nove kolege za koje nije baš jasno šta bi bila njihova uloga.

Hvala vam što ste bili večeras. Držite se, kolege. Još jednom, znači, utisak je predlog broj 4, a Tviter je rekao da najjači utisak opredeli se zaćerku svoju, predlog broj 2.

Hvala vam. Laku noć. Ja sam pretposlednjeg dana svog predsednikovanja doneo odluku o abolicijama i pomilovanju 49 lica. Od toga su 23 lica vezana za sve ove užasne događaje kroz koje smo prolazili u poslednjih godinu i po dana.

I uprkos mišljenju dela komisije, uprkos mišljenju različitih službi Republike Srbije, bezbednosnih službi, ja sam doneo odluku da pomilujem 12 lica iz Novosadske grupe, na čelu sa Milom Pajić, kao što sam doneo odluku da pomilujem 11 lica koji su sa druge strane učestvovali u incidentima protiv blokadera. Dakle, ako sam ja terorista, ako je 11 mojih saboraca, ako su oni teroristi, zašto mi sada slobodno šetamo ulicama? Zašto ja sada sedim ovde i pričam sa vama? Zašto nastavljamo dalje sa svojim životima?

Pristupio sam tom aktu milosrđa zbog njihovih godina, a ne zbog toga što oni nisu za nešto krivi ili nešto nisu učinili. Nećemo vam dozvoliti da nazivate našu decu ustašama i teroristima i najgorim pogrdnim imenima. Nećemo vam dozvoliti da prebijate našu decu.

I nećemo vam oprostiti ni Anu, ni Andrea, ni Petra, ni Bogdana koga ste doveli sa bukagijama na sahranu njegovog oca, a kriminalcima šetaju slobodno. Odgovaraćete.

Utisak puna glava, utisci nisu prolazni. Utisak puna glava, mogu da budu opasni. Utisak puna glava, utisci nisu prolazni.

Utisak puna glava, mogu da budu opasni.

Naslov: Pregled štampe

Pogledaj video prilog

40102

Skup u Areni, studentska lista i opozicija bez programa; Napadi na film Lordana Zafranovića i kultura sećanja

I najprećemo da pogledamo naslovne strane današnjeg dnevnih novina. Srpski Telegraf na naslovnoj strani: poruka Aleksandra Vučića sa veličanstvenog skupa u Areni: "Da ih pobedimo ubedljivije nego ikada"; 50% nije uspeh. Anketa Srpskog Telegrafa za "Bolje sutra naše dece", to je njihov naslov, i prenose poruku Roberta Fica, snažno: "Do pobede Aleksandre". Alo, na naslovnoj strani: "Vladaće biti na točkovima"; Vučić u krzatu Areni predstavio premijerski plan. Njegove poruke sa skupa: "Liste Aleksandar Vučić Ujedinjena Srbija"; "Moramo da se menjamo"; umesto 31 ministra, biće samo 12 ministara.

I predsednik Vlade: "Uvešćemo red u obrazovanje"; "Ulaganje u zdravstvo biće još veće"; "Uvekćemo biti uz Srbe na Kosovu i Metohiji". To su njegove glavne poruke. U Kuriru: "Do pobede za Srbiju"; "Naše su ruke vredne, a ne krvave". Vučić poručuje: "Ne želim vladu trulih kompromisa"; "Imaćemo samo 12 ministarstava". Ficova poruka: "Podržavam Vučića zato što ne dozvoljava da vašom zemljom upravlja neko sa strane, ma koliko moćan bio". Dalje.

U politici: Aleksandar Vučić na skupu Ujedinjene Srbije u **Beogradu**: "Sačuvaćemo mir"; "Moramo da slušamo ljude". To je naslovna strana. Balkanski evergreen, tekst Aleksandra Apostolovskog; Politički Grand Slam Ane Brnabić, to je naslov njegovog teksta.

Večernje novosti: "Dramatični trenuci za suze i otrežnjenje"; "Odjeci Lordanovog filma".

To je jedan od naslova. I centralna tema su poruke Vučića, koje je predstavio program na velikom skupu u Areni: "Neću da račun polažem strancima, već narodu". To je naslov u ovom dnevnom listu.

Na portalu b92.net: "Vučić na velikom skupu u Areni"; "Neću dozvoliti da škole i fakulteti budu odbori političkih stranaka". A na portalu telegraf.rs: "Komunalac Branimir izgubio brata i živi skromno"; "Onda je čisteći park našao 1.000 evra"; "Pokazao šta je važno". To je njihova naslovna priča.

A mi štampa ovog jutra razgovaramo sa novinarom Filipom Rodićem i bivšom potpredsednicom Vlade Srbije Zoranom Mihajlović. Dobro jutro, dobro došli. Dobro jutro.

Hvala vam što ste ovde ovoga jutra. Filipe, šta je najvažnije što se dogodilo u protekloj nedelji?

Pa ne znam šta je najvažnije, mogu sad da odgovorim šta mi je najupečatljivije.

Najzanimljivije, može i to, da. Pa dve stvari. Ovaj Vladimir Putin na Valdejskom forumu i, naravno, ovaj film koji je mnogo više pažnje privukao, ne zbog samog filma, ne zbog samog umetničkog dela, nego zbog reakcija javnosti, jednog dela javnosti. Da, jednog.

Reakcije drugog dela javnosti su mi sasvim normalne i očekivane i prihvatljive, a ove druge, iako su očekivane, opet su neprihvatljive. Da. Pa, da, ajde za vas prvo, paćemo onda o svim ovim temama pričati svakako. Šta je najvažnije ili naj... Pazite, za mene je da smo čuli juče od predsednika Srbije jedan jasan program za novu vladu. Ja mogu da poredim, ja sam bila na prethodnom mitingu, neverovatan broj ljudi je bio. I ja to ne tumačim samo time što je kampanja, nego jednostavno jednom emocijom i željom da se više ovo završi, da sve to što su ljudi trpeli nekako završimo, praktično, sa izborima. Ali taj program, koji je jasan i u kome nema nikakve promene, znajući Vučića, toće tako i da bude. To je jedna stvar.

I druga stvar je isto ovo: podrška od Putina. Ja mislim da je to značajno i da svi ti napadi koje mi sada čujemo, zaboga, mešanje u stvari države, to su gluposti.

Dakle, i Putin i Tramp i SI i Evropa i svako ko želi da podrži jednu stabilnu Srbiju, mislim da je ovde dobro došao. Da, da ne zaboravimo Roberta Fica, koji je takođe juče vrlo jasno podržao politiku Aleksandra Vučića. Kad je reč o Vladimiru Putinu, kakav je značaj, zapravo, te poruke?

Meni je juče ovde gostovao Aleksandar Raković, koji je postavio pitanje na toj konferenciji, na tom debatnom klubu u Valdaj, koji se održava svake godine. Prošle godine je Putin isto govorio o situaciji, odgovarajući na njegovo pitanje, o situaciji u Srbiji. Rekao je da je u Srbiji na delu pokušaj obojene revolucije. Ove godine, na jedno, da kažem tako, neutralno pitanje, on je očigledno vrlo svesno. Juče je Aleksandar Raković ovde objašnjavao, kaže: "Ja sam to pitanje poslao pre mesec dana". Putin je znao štaću ga pitati i spremio se da tako odgovori, što je isto bitno. I on je imao potrebu da kaže da se nada daće Aleksandar Vučić biti budući predsednik Srbije, jako lepo... Premijer.

Budući premijer Srbije, da. Budući premijer Srbije. Vrlo lepo govorio o odnosima, rekao da Srbija vodi uravnoteženu politiku. I čak na ono pitanje, dodatno, o poseti Zelenskog, takođe dao jedan, da kažem, vrlo ozbiljan odgovor. I jeste, ali vrlo, vrlo dvosmislen. Šaljiv, ali ozbiljan.

To se može protumačiti na... sam taj njegov odgovor se može različito tumačiti.

Lepote u oku posmatrača, ko bude hteo da vidi ovo, vidi. E, ali ovaj...

Ako saberemo... A on misli da smo ga dobro razumeli. On kaže: "Mi se bavimo politikom, o čemu vi pričate". Ako saberemo prethodne izjave visokih ruskih diplomata, mislim na Sergeja Lavrova, na Mariju Zaharovu, pa čak i, mislim da je Peskov to komentarisao, to onda daje jedan vrlo jasan kontekst toj izjavi, koja može da bude sama po sebi i ovako i onako protumačena.

Ovaj, zahvaljujući ovim prethodnim izjavama, mi razumemo da Moskva to shvata kao jednu najnormalniju stvar i da to nema, nema tu šta da se... Da, pa da, upravo. ...šta da se, ovaj, zameri.

A što se same te podrške tiče, da, jeste, gospodin Raković je postavio pitanje koje je bilo vrlo neutralno.

Rusija jeste jedna ozbiljna država, ovaj, kako god mi posmatrali Rusiju sa simpatijama ili sa antipatijama, mora se priznati da to jeste jedna ozbiljna država. I Vladimir Putin je jedan ozbiljan državnik koji se očigledno priprema i koji jeste bio spreman na to, i koji je dao odgovor koji nije od trenutka ili... nego je nešto promišljeno i nešto što je...

Da, da, da. Sad se nadovežem na ovo malopre, vaše "nedvosmislen odgovor", jel?

Taj odgovor je nedvosmislen, da. Ako mogu samo da dodam, da, ja mislim da je bilo važno da se Putin oglasi i nakon tog izbora kojiće se ovde održati, da pošalje poruku podrške. Jer ne zaboravite, u nekom prethodnom periodu bilo je tu zaista tih dvosmislenih poruka, i bilo je poruka i od Lavrova, bilo je poruka od još nekih, ovaj, vezano, dakle, i za neke druge liste. I mislim da je negde ovo bila tačka, dakle, na sve to. I mislim da je značajno za nas. Naravno da Rusija ima...

I kako se Putin je razbistrio situaciju, tu priču. Tako je.

I naravno da Rusija ima svoje interese. Ona želi ovde stabilnu državu, njoj treba ovde stabilna Srbija u ovom delu Evrope. I normalno je da uopšte države između... jedna između druge, dakle, na konto svojih interesa sklapaju i prave određene kompromise. Tako da je meni potpuno to jasno i drago mi je što se on oglasio.

Jer negde je stalno to tinjalo, vezano i zbog NIS-a i zbog svega. Ali kad ste pomenuli šta je tinjalo, ja sam juče baš za vreme Rakovićevog gostovanja pustila jedan zanimljiv trenutak koji se dogodio u mojoj emisiji. Hajde da ga ponovo pogledamo, jako je zanimljiv.

A to je bila jedna kratka polemika, videćete, 20-ak sekundi, 30 najviše, između Đorđa Vukadinovića nedavno i Filipa Grbića, gde se govorilo o toj poruci Putinovoj sa prošlogodišnjeg Valdaj foruma.

Pa da vidimo kako to izgleda. Razgovara se oko Harkova i Odese... Ne vide šta se valja po beogradskim ulicama. Pa neki vide. A Putin je rekao šta se valja.

Obojena revolucija. On je upotrebio to na Valdajskom forumu 2.

oktobra u Sočiju. Upotrebio je izraz "obojena revolucija".

Ali valjda ja znam bolje, pa čak i ti, šta se ovde dešava, nego što zna, ne znam, neki neko tamo na Valdaju.

Dobro, stižemo, završimo. Neko tamo na Valdaju, Vladimir Putin. Hvala.

Hvala. Ovo je vrlo zanimljivo i podsetilo me juče na nešto što je Ljilja Smajlović ovde često govorila kod mene u emisiji, da ovde neki kod nas rusofili, koji su opoziciono orijentisani, često pokušavaju da nas uvere u to da oni bolje tumače šta misli Vladimir Putin od Bosan Harčenka. Pa bolje oni tumače i od Sergeja Lavrova šta misli Vladimir Putin.

A sad izgleda daće početi da nasubeđuju da oni bolje i od samog Putina znaju šta misli Vladimir Putin. Apsolutno. Ja sam se u svojoj juče pisanoj i danas objavljenoj kolumni, baš time bavio, i baš sam počeo tekst sa ovim "neki tamo u Valdaju".

E, stvarno? Da, ja nisam videla, baš promaklo mi. Sadću da pogledam, da.

Ja sam se bavio time kako, ovaj, kako jedan komposlavac, ovaj, kako je to jedan prijatelj Andrejin imao, i ovaj, vrlo, vrlo vispreno, ovaj, okarakterisao. Kako...

šta se dešava u tom umu kada dođe do ovakvog sudara sa stvarnošću. I time poslužio sam se jednim malo ranijim objašnjavanjem. To je smekotresno. Da neko, ajde, iz ove zapadnofilske grupe, pa kad krenu da napadaju Rusiju, oni mogu da je napadaju i ovako i onako, i to da je korumpirana jedna zemlja koja ne zna gde udara itd. Ali kad neko ko je čak išao da se bori za tu Rusiju, ovaj, u Ukrajini, krene da priča kako je Bosan Harčenko korumpiran, kako je Vučić kupio i Bosan Harčenka, pa Bosan Harčenko onda šalje poruku u Moskvu koja je po volji potpuno ovome Vučiću, a onda u Moskvi da li zbog lenjosti ili tako dalje, ta lažna poruka krene da se širi i tako dalje.

Mislim, to su objašnjenja. Znate, čovek mora da stvarno nađe sebi neku racionalizaciju u takvom sudaru. Jer oni su i vatreno za Putina, i vatreno za Rusiju, a onda su i sa istim tim žarom. Ja volim, ja mislim da mlad čovek treba da ima žar, ali ipak treba u tom žaru da bude i malo neke mudrosti, malo neke

promišljenosti. Ovaj, tu se sukobljavaju te dve koncepcije koje u tom sukobu teško da može da bude zarobljenika, a preživelih još manje.

To sa moždanimćelijama, šta se tu dešava, ja ne znam. Ovaj, ali da, to...

A meni je zanimljiva još jedna stvar. Imamo dva direktno ruska medija u Beogradu.

Za jedan sam radio. I ovaj, jedan za koji nisam radio je preneo tu vest onako kako treba, a u ovom drugom te vesti praktično nema. Morate da kopate i da nađete u nekom petom, šestom pasusu zakopano skroz, ovaj, šta je Putin na ovu temu rekao. Tako da, eto, to... Da, to je vrlo...

To je na više nivoa se dešava, ovaj, ta stvar. Razumem.

Da, da, da. Ovo je zaista bio jedan... Težak udarac i teško je to podneti.

Zanimljiv trenutak u kojem vi najpre govorite kako on to nije rekao, a kad imate preko puta sebe sagovornika koji vam kaže i kad, i gde tačno, i šta je rekao Putin, onda kažete: "Pa dobro, on baš nije razumeo." Ne zna on, nije obavešten. Putin nije obavešten. Da, mislim, to stvarno...

A s druge strane, da pitate tog istog čoveka, ovaj, šta misli o Putinu u odnosu na Trampa, na evropsku...

Sve zna, bolje od njega. Da, da. On je najveći strateg, on je...

Sve zna, sve zna. Što nije daleko od istine. Mislim, ali opet...

Ali u Srbiji ništa ne zna. Kada nama nešto ne odgovara, onda je čak i Putin jedan lenji, lenji, ovaj, šalabajzer. Bosan Harčenko, korumpiran. Bosan Harčenko, korumpirana...

Dobro, ona jeste korumpirana, ali iz drugih izvora. Ursula von der Leyen i tako dalje.

Sve se objašnjava na neke, onako, ovaj, stvarno... Ta korupcija je vrlo jedna zgodna alatka. Pod jedan, nema države koja nije korumpirana.

I nema države koja nije ozbiljno korumpirana. Da, da, da, naravno.

Dobro, to sam... Pitanje je samo na kom nivou se ta korupcija nalazi.

Da. Pričaćemo i... I koristiti korupciju kao alatku za to, bukvalno svaki režim može da se ruši na osnovu toga. Da, to se i radi.

Da, zato su... Ali to se radi vrlo selektivno. Znate, kad vi imate Huntera Bidena, njegov laptop, to onda FBI zabranjuje da se objavljuje. Vi branite Bidena na svaki mogući način, a onda Trampa, koji ja mislim da nije ništa više, a ni manje od porodice Biden korumpiran, vi njega krenete da napadate. Imate Francusku i imate Nepal. Da, da, to smo već svi navikli na te dvostruke aršine u raznim sferama naših života. Ali poenta je u tome da je korupcija, zbog toga što je toliko rasprostranjena i što toliko, ovaj, toga ima, je jako zgodna alatka za rušenje, za podrivanje bilo koje vlasti. Samo je pitanje koja se vlast, ovaj, izabere. Pa imali smo slučaj onog čuvenog opozicionara Navaljnog, koji je protiv Putina počeo da se bori isto na temu korupcije, koji je sam bio osuđen zbog korupcije i zbog praktično iznude te jedne zapadne firme. Nije ga tužio KGB, tužio ga je L'Oreal. Ali ajde da vidimo, da. Ali ajde da vidimo šta mi imamo, ovaj, ovde danas. Vi ste pomenuli, pričaćemo naravno i o filmu Lordanovom, i Miki Manojlović je, na moju veliku radost, ovde od 10 sati gost, da. Juče je bio Dragan Jeličić, direktor FES-a takođe, a danas je Miki Manojlović od 10. Ali hoću pre toga, vi ste pomenuli za vas jedan od najbitnijih događaja, to je ovaj skup jučerašnji u Areni. Na koji način ga sagledavate?

Istovremeno je juče bio i skup, miting Studentske liste u Novom Pazaru.

Kako vidite razlike između ta dva skupa, recimo? Kad sam rekla da mislim da je bilo jako važno juče da čujemo plan i program, to je upravo ono što ne čujemo ni na jednoj drugoj strani.

Dakle, ne samo na toj blokaderskoj, odnosno listi broj 3, nego i od svih ostalih.

Ovde uvek znamo sa Vučićem na čemu smo. Dakle, i to je ono, po meni, što je bilo juče najvažnije. Da čujemo program i gde idemo dalje, dakle, posle 25.

oktobra. Nažalost, mi zaista nemamo nikakve druge zvanične poruke i programe od ove druge strane. Ali za mene je bilo važno, dakle, šta je Vučić u stvari juče nama poručio.

Dakle, poručio je, dakle, daće svim sredstvima da brani mir, dakle, i stabilnost u ovoj državi, koja je u ovom trenutku itekako važna i potrebna, imajući u vidu sve ono što se dešava u regionu i generalno u svetu. Daće sačuvati i daće se boriti za, kao što je to već radio svih ovih godina, dakle, daće prosto nastaviti boriti se za i ekonomiju i socijalnu politiku, za svako dete i za svakog čoveka. I sad kada on to kaže, neko bi rekao: "Dobro, to su samo reči." Ali njegove reči svih prethodnih 10, odnosno 12 godina su se pretvorile u dela. Dakle, mi danas imamo opipljive rezultate. Mi možemo danas da pričamo o svemu što danas i ekonomija i Srbija jeste.

Dakle, i ta uzdignuta glava srpska danas u odnosu na onu glavu koja je bila 2012.

godine. I za mene je to bilo jako važno da ljudi koji trpe sve ovo što trpe prethodne dve godine, dakle,

najveći broj građana Srbije, kojima nije jednostavno i lako da budu provocirani, maltretirani, da gledaju nasilje, niko ne želi nasilje. Ovaj, bilo je jako važno da izađe čovek u koga imamo poverenja i da nam kaže gde idemo dalje. Gledajući ove druge, pomenuli ste sada sinoć, naravno, Novi Pazar, ja sam zaista sa dužnom pažnjom slušala, dakle, šta je to što smo mogli da čujemo od ljudi koji su na toj blokaderskoj listi. Isto je to, samo jedna mantra.

Mićemo da se borimo protiv korupcije u građevinarstvu. Dobro, kako, šta, šta je cilj, šta je zadatak, ili je samo cilj, dakle, političkog neistomišljenika otprilike zatvoriti i skloniti.

Dakle, to je ono što definitivno mislim da fali toj blokaderskoj listi.

Negde, nisam sigurna da su oni i zainteresovani za budućnost Srbije. Ja mislim da su oni zainteresovani za svoje lične, ovaj, korake, odnosno uspehe i fotelje. Tako da, za mene je ovo bilo važno.

Da čujem, da znam, i da znam da to što je rečenoće se zaista istinski. Da, neki njihovi, juče videla sam da to prenose mediji koji ih podržavaju na X-u, kažu: "Vučić gađa gde treba, mi ne znamo gde udaramo." To je njihov utisak bio. I zaista jeste bilo dosta tih komentara da, bez obzira na taj narativ da je on gotov, koji već slušamo već dugo godina, a posebno poslednje dve godine, da su mu svi okrenuli leđa, da ne znam šta, a onda vidite onakav skup u Areni. Pa, znate šta, ja...

Ako Srpska napredna stranka ima 700.000 članova, ono je mali skup. Da.

Ono nije ni 10% članstva. A da ne govorimo o... Pa nije moglo 700.000 da stane.

Da, nema mesta u... 70 je bilo, 30 je bilo. Zbog toga mene čude stalno te priče o tome kako, ovaj, Srpska napredna stranka praktično bajonetima tera ljude na te skupove.

Ako imaju 700.000 članova, onda zaista tu nije problem da se napravi tako brojan, u tom smislu, veliki skup. Da. A ovo što se tiče tog udaranja, pa, ja imam utisak odavno da oni ne znaju gde udaraju. Srpska napredna stranka i vlast jeste bila u početku malo dezorijentisana i nije se najbolje snalazila, ali je jako brzo, ovaj, pre svega Vučić stao na noge. I ono što se često govori za njega, što jeste istina, on uči na svojim greškama. I on je i tokom te dve godine, gledamo samo, posmatramo samo poslednje ove dve godine, ovaj, ove krize, ovaj, vidi se, da tako kažem, napredak.

Vidi se promena u kursu. Vidi se da je shvatio šta je moglo bolje da se uradi na početku krize i to je, ovaj, promenio, primenio. I imamo situaciju u kojoj se vlast, koja je bila veoma uzdrmana do onog 15. marta, stvari su zaista bile ozbiljne.

Vidimo vlast koja se konsolidovala i koja je preuzela inicijativu. Jedno vreme su bili reaktivni i u defanzivi. Sada je, ja bih rekao, ako to možemo nazvati studentskim pokretom, studentska lista, sad imamo formalno ime, ne moramo više da lupamo glavu, ovaj, je ta koja luta i koja ne zna tačno šta treba da uradi, kako treba da uradi. I poruke koje su...

Vidimo i ovo sa ovim debatama, to je zaista jedan onako vrlo indikativan...

indikativna stvar. Meni se urezalo u sećanje, ovo nije prvi put da ja to sad pominjem ovde, ali onaj Zoran Lutovac ovde kod vas, to se sada ponavlja i sa njima. Ovaj, samo što tu nije stvar...

Da, kad je rekao, kad sam ja rekla: "Zvala sam vas toliko puta, koliko sam vas puta zvala u poslednjih mesec, dva, tri, godinu dana" i tako dalje, a on mi kaže: "Pa vi me uvek zovete vikendom, a ja vikendom ne mogu." Ne. Da, ovo je svono. A protivnik ti je čovek koji kaže: "Ja verujem da je on imao, koliko, dva slobodna dana u poslednjih 14 godina" ili tako nešto.

Pa, dvadesetak, recimo. Tako je nešto rekao. Ovaj, to stvarno ne može da se poredi. A druga stvar, eto, i ta nespremnost, ovaj, ova rekla-kazala, kako se zove, koja već dođe. Kad se već dođe. Znam ja Rani Brnabić što se pripremila, čoveče. Mislim, moraš da se pripremiš. Da, da, neverovatno.

Tu vlada jedna konfuzija i mi ne znamo tačno šta se tu dešava. Imam utisak da ne znaju baš preterano ni oni šta se tu dešava. Ali imamo i još jednu stvar, a to je što je moj utisak da su oni potpuno pogrešno shvatili koncept vlade u senci. Oni misle da je vlada u senci tajna vlada, a ne vlada opoziciona koja čeka. To imamo u Velikoj Britaniji svaki put. Vladu, paralelno vladu u senci sa... Ali tu se znaju imena ljudi, tu se zna program. I ta vlada upravo zbog toga, ta vlada u senci upravo zbog toga i postoji, da bi birači imali ideju šta će u tom trenutku opoziciona stranka uraditi kada dođe na vlasti.

A onda sada, Filipe, imamo sad ovo, da su oni birali te kandidate sa studentske liste, mi smo svi tome svedočili. To se biralo, vetiralo, glasalo, preglasavalo, izbacivalo, ubacivalo i tako dalje. A onda kad su ih konačno stavili na to, onda čujete Dejana Šoškića koji kaže: "Ma ta lista nije uopšte bitna. Neki drugi ljudiće vladati Srbijom ako mi dođemo na vlast." Ništa nije bitno. Ovaj, nije bitno ni to da ćemo, ovaj, da uvodimo sankcije Rusiji ili nećemo. Vidim da su sad nešto glasili ili to mačku o rep.

Ovaj, nije bitno ni šta ćemo da radimo sa Kosovom. Nije bitno, ovaj, ovo.

Nije bitno ono. Svaki put nije bitno. Bitno je samo da se sruši Vučić.

Ali štaćemo onda? E, tek ondaćemo da udaramo, ovaj, ko muva bez glave, ovamo i onamo, jer ne znamo štaćemo. Evo, juče, na primer, na tom skupu se videlo...

Koliko god bili kritični prema vlasti, realno, da li je dobra ili nije dobra, uopšte neću sad da ulazim u, u, u, u, u to. Ako je tragedija kakva nam je vlast, još je veća tragedija kakva nam je opozicija. Ne zbog toga što nemamo opoziciju kojaće da smeni vlast, nego što nemamo opoziciju kojaće da da bilo kakvu alternativu tome šta bi moglo da bude posle ove vlasti.

Da, evo, juče ste, na primer, na tom skupu u Novom Pazaru, jedan od tih glavnih, odnosno glavni transparent bio "Srebrenica je genocid, Ratko Mladić zločinac". Da li vi iz toga vidite, šta mislite o tome? Ne samo iz toga. Zašto mi god...

Ja sam potpuno sigurna da oni odlično znaju štaće da rade prvi dan, eventualno, svoje formirane vlade.

To je najmanje pitanje. Samo ne smeju da kažu. Tako je.

To je najmanje pitanje i ekonomije i svega, jer u to se mnogo ne razumeju. Oni ne znaju osnovne podatke, to je potpuno sigurno. Zašto oni neće da sednu sa Vučićem? Zato što svaki podatak i svaka tema, oni na to ne mogu da odgovore i sve bi se raspršilo. Ali, dakle, oni imaju zadatak šta treba da rade. Nisu oni plaćeni da bi brinuli o tome da liće građani Srbije da žive bolje.

Oni su plaćeni upravo zbog toga. Dakle, Srbi su genocidan narod. Dakle, mi to sve vreme slušamo od njih, godinu i po dana, i svi na toj listi se s tim slažu, kao što je Kosovo nezavisno i svi na toj listi se slažu. Zato su i sklonili hrpu drugih ljudi koji drugačije misle oko Kosova.

I za njih je Vojvodina u prvom koraku republika, posle toga je samostalna. I oni imaju svoj zadatak.

Ali taj zadatak, oni ne mogu to sada da kažu. Oni odlično takođe znaju kako građani Srbije reaguju. Tako da znaju oni šta treba da rade. A što se ekonomije tiče, usputćemo da pohapsimo svakog ko nam se ne sviđa, ondaćemo da uletimo u fotelje i da sve ono što je ova država stvarala 12 godina, nije bilo lako to sve stvoriti. I nije bilo lako, recimo, danas imati 54 tone zlata u deviznim rezervama za vreme Šoškića 9, ili imati 5 milijardi na računu i tako dalje.

Znači, toćemo sve potrošiti, otprilike. To je, bez obzira koliko ovo deluje, izvinjavam se, uprošćeno, nije uprošćeno. Dakle, to jeste njihov zadatak.

Zato su ušle milijarde u ovu državu, da bi oni to uradili. Tako je, naravno, oslabili Srbiju.

Gotovo. Više nema onda ove Srbije koju mi danas smo podigli i u kojoj živimo.

Da. Isto pitanje u vezi sa ovim transparentom.

I kada vidite da, recimo, pričali smo o toj podršci koja je stigla predsedniku Vučiću, Aleksandru Vučiću, u proteklih 7 dana od Roberta Fica i pre svega, naravno, od Vladimira Putina, s druge strane, otvorenu podršku toj studentskoj listi dao je Nenad Rašić. Mislim, da li...

Dobro, sad stvarno, u istu rečenicu stavljati Fica, Putina i Rašića je blasfemično samo po sebi.

Šta da radimo, to su ti rečenice. Ajde, evo, recimo, Šidir ili ne znam ko je ovde dolazio.

Doduše, nije dolazio za studentsku listu, dolazio je za Đilasa i Ponoša. Ovaj, pa ne znam, ja imam utisak da ta novopazarska grupa, da to tako nazovemo, ima neproporcionalnu moć u odnosu na to i koliko samo Bošnjaka ima u Srbiji, koliko je to biračko telo. Pritom, oni imaju još makar 3 liste, ako se ne varam. Imaju Sulejmana Ugljenina koji je... Imaju ovog Usame Zukorlića koji...

Ja sam jedno vreme... I koliko sam ja razumela, juče na ovom skupu u Areni, recimo, je bilo dosta Bošnjaka. I mi smo isto juče radili neku anketu u Novom Pazaru gde Bošnjaci vrlo dobro govore i o ovoj podršci koju je Putin uputio Aleksandru Vučiću. A znate šta, pa ima, mislim, Bošnjak musliman koji zdravo razmišlja i njemu je Putin saveznik. To je naj...

Ta situacija u Čečeniji koju smo imali. Priča o Ahmadu...

Možda ću sad napraviti preveliku digresiju, ali trudiću se da budem što koncizniji.

Ahmad Kadirov je bio najveći neprijatelj Rusije. Do trenutka kada nije shvatio da vahabizam koji mu se uvozi, koji je američki, američko-saudijski praktično proizvod, koji mu se uvozi u zemlju, više menja suštinu njegovog verskog i nacionalnog identiteta nego ono što Rusija radi.

On je zbog toga ubijen. Ovaj, Ramzan Kadirov je preuzeo tu ulogu i Ramzan Kadirov, vidimo šta radi. On je jedan od najvatrenijih Putinovih pristalica, sve čuvajući svoj islamski i čečenski identitet. Imamo sjajnog čoveka koji je, nažalost, i u svetu i ovde kod nas, ovaj, malo poznat. To je šejh Imran Husein, koji o islamu i o islamskoj veri i interesima govori na potpuno drugačiji način od onoga što mi često čujemo.

I to je čovek koji se zalaže za vrlo snažnu, snažno savezništvo između muslimana i hrišćana, odnosno između muslimana i pravoslavaca. Ovaj, tako da mi možemo zaista imati čvrst zajednički interes, samo je potrebno da Bošnjaci, odnosno muslimani ovde kod nas, shvate ko im je bolji i iskreniji prijatelj, iako

je trenutno možda stava da tu postoji nekakvo neprijateljstvo. To, ovaj, je problem koji je...

Ali, da, ali sad mi se vratite na ovo pitanje, na ovu poruku sa ovog skupa, na ove...

Dakle, znamo da sa njima... Dobro, vi znate odlično šta mislim i o Ratku Mladiću i o Srebrenici.

Da, smo čitavo... To da nisu rekli kao svoje mišljenje. Kao i ovo sad oko sankcija Rusiji, to su samo objavili na nekom X nalogu, sutraće da vam kažu: "Mi nemamo nikakve veze sa tim." Da, tako ja tome ne verujem dok ne čujem čoveka imenom i prezimenom koji bi to mogao da kaže.

Ali, nažalost. Znate šta, to je stvar koja je najbolje izrazila, ja mislim, Danica Vučinić, naša koleginica sa N1, u onoj rečenici kako je nekada, kako se sada, eto, završava na naslovnoj strani kada se kaže "genocid u Srebrenici". I "Kosovo je nezavisno".

Da. Tako da, to je to. Stvarno, očigledno je najteže objasniti. Ja ne znam kako da vam kažem više, ovaj, bilo šta o tome.

Pritom, i sami muslimani... Ja se ne mogu da se setim kako se zvaše taj policajac iz Srebrenice koji je govorio o ulozi Nasera Orića. Ako vi pogledate, imate, ovaj, Klintonovu...

Da, ali nećemo tako daleko, pošto imamo ove naše, ovaj, unutrašnje stvari.

Okej, ali u dokumentima iz tih godina američkim jasno piše, u Klintonovoj biblioteci jasno, ako uzmete to, pročitate, jasno vam je šta se dešava. Kako ste videli ove...

Bilo je dosta nasilja u protekloj nedelji takođe. Videli smo i onu sliku iz Novog Sada, gde je ona žena udarena pesnicom, gde je udario čovek, zapravo, zna se tačno i kako se zove.

Zove se Oleg Nikolić. Dakle, udario je Ljiljanu Cvjetković pesnicom u glavu.

Videćemo, verujemo, i tu situaciju. Imali smo i ovaj slučaj sa Aleksandrom Šapićem, gradonačelnikom Beograda. Šta je tu bitna razlika za vas? Pa kako, ogromna je razlika između onoga što se desilo sa Šapićem. Ali generalno, mi kad pričamo o nasilju, ja tu stvarno imam jedan ozbiljan problem. Meni fali, na kraju, ona odgovornost. Ako ja čujem da je čovek koji je pesnicom udario u glavu, dakle ženu, uopšte sad više nije bitno, ona jeste aktivistkinja druge političke partije, druge političke opcije. I ako je on tu ženu udario pesnicom najjače što je mogao u glavu, i ako je nakon toga pušten, i nije prvi put, i hiljaditi put imamo te situacije, dakle, da se ljudi napadaju zato što politički drugačije misli, da se preti od silovanja pa nadalje, i da mi iza toga ne vidimo jednu vrstu odgovornosti. Dakle, ja ne razumem da on može da bude pušten.

Ja to ne shvatam. To u moju glavu ne ulazi. Kao što ne ulazi, dakle, i ona činjenica kad smo gledali čoveka u Kuli koji sekirom, dakle, naleće na štandove Srpske napredne stranke, pri tome, dakle, dvoje ljudi povređeno i sve, i on dobija nekih 30 dana. Ja to, verujte, ja imam problem sa tim. Dakle, ja čekam trenutak, zato što i mislim da nisam jedina u ovoj zemlji.

Očekujem da u našoj uređenoj državi postoji odgovornost. Za svakoga.

I za Šapića ukoliko je kriv, za bilo koga. Ali mora da postoji odgovornost.

I ne zaboravite, mi zaista živimo nasilje godinu i po dana. I drugo, sad imamo onaj drugi deo priče, pokušava se uterati neka vrsta straha ljudima, dakle, sa tim provokacijama.

Dakle, vi sada, pošto je kampanja, i to pre svega od strane blokadera, dakle, vi slušate stalno, možete da prođete negde, nekoće vam nešto bezobrazno, ružno, grozno dobaciti, i vi treba da budete dovoljno mirni da ne odreagujete na te stvari. Znači, to je sve nešto što mi sada doživljavamo u ovoj kampanji.

Ali na kraju, i posle svega, moramo imati odgovornost. Moraju se neke stvari...

Zakon se mora primeniti. Ono što sam ja, recimo, očekivala jeste da neko sa te strane izađe, da taj Ilija Srdanović, recimo, koji je bio tamo na tom, u tom, za vreme trajanja tog sukoba, i prišao prvi.

To se kaže, ako je Aleksandar Šapić kriv što je ovde prišao prvi, onda je i on kriv, jel', što je prišao prvi.

Dakle, prvi Srdanović kao lekar je morao da priđe da vidi je l' žena dobro.

Mislim... Ovaj, da, nekako sam očekivala da makar nešto slično kažu u odnosu na ono što je rekao, recimo, Aleksandar Vučić oko toga, da nedvosmisleno je neko kriv, odgovoran, da nema opravdanja, da nije smeo to sebi da dozvoli i tako dalje. Dakle, s druge strane, ni od koga.

Niste to čuli. Čak, evo, vređaju se razni novinari i analitičari prethodnih dana.

Zapisala sam i neka od imena koji su rekli, koji su rekli... Naćiću samo da vam nađem...

Ovaj, Šebek je novinar. Pomozi mi, Filipe, kako se prezove? Ne mogu da se setim.

Ja si meni. Da. Ovaj, on je rekao kako se ona podmetnula, kako je nju tamo neko poslao da se podmetne, kako bi nju neko...

Ajde da vidimo, to je vrlo kratko. Dajte mi tu, taj isečak. Interesantno, nešto što se moglo čuti više puta na njihovim televizijama. Snimak gde je neka žena navodno udarena.

Ne vidi se tačno. Kao što se ne vidi tačno ni kako Šapić udara.

Ima, ima snimak. Video sam. Informer je juče celo prepodne vrteo samo taj segment, ali se, recimo, ne vidi početak tog sukoba. Kako je to počelo, kako je došlo do... I tu imamo sad razna tumačenja. Osim toga, zašto nije problem žrtvovati nekog? Ej, slušaj, treba nam jedno udaranje žene, jel' bi ti bila tako ljubazna da se podmetneš? A nekoće se, nekaće se budala već naći.

Budala ima na svim stranama. Niko nema tapiju na... Treba nam neko udaranje žene, jel' bi ti bila tako dobra da se podmetneš? Pa, ovo navodno. To stalno imamo.

Uvek je navodno, ovaj, kada je nasilje sa naše strane, a kada je nasilje sa njihove strane, onda je to nedvosmisleno. Ali treba nam neko udaranje, jel' bi ti bila tako dobra da se podmetneš?

Mislim, to je stvarno nešto što ja ne znam. Ne znam kako to izgovoriti.

I situacija koja je... Pa više za to treba imati odgovornost, snositi odgovornost, ja mislim, nego za sam čin nasilja u ovom slučaju. Da, da, da.

To huškanje je, ovaj... Pa uostalom, i ako taj Haški tribunal koji oni toliko poštuju je sudio Šešelju, na primer, čisto za verbalni delikt, i ako oni to podržavaju, i Šešelja na sva usta nazivaju ratnim zločincem zbog toga, onda bi trebalo i to da se primeni i na svom... Da počiste u svom dvorištu i da jasno, ovaj, se huškanje na nasilje definiše kao krivično delo i da se za to traži odgovornost.

Da. Evo sad vas kao ženu da pitam kako vam ovo zvuči.

Pa ne, to je sve odvratno. Ovaj, kao što su pune su i Nova i N1 su pune te priče da je ona, eto, nekada huškala i tako dalje. Ni jednog trenutka nije bilo da je to nedopustivo.

Ali osnovna razlika, znači, ja u tome vidim da Aleksandar Vučić na tome insistira ovih dana, da je utisak kao da oni uopšte zaista ne vide tu neku drugu stranu, drugu političku opciju kao ljude.

Ne, ne vide ih kao ljude. Da ih uopšte ne doživljavaju više kao ljude.

I da to jeste bila jedna kampanja, da se ti ljudi... Bojana Savatović, tako se preziva, čini mi se, tužiteljka, ona kaže: "Ovo je dobro, konačno smo mi počeli da se delimo naćaci i ne-ćaci, i to treba te ljude žigosati", kaže ona. Dakle, bez ikakvog problema to kaže. Bolest.

Žigosanje u slučaju da fizionomija nije dovoljno rečita. Da, na primer, da.

Znate šta, ti dvostruki standardi su bili najočigledniji u ovom našem domenu.

Kako su se odnosili prema napadima na novinare. Ja lično, a i mislim da je većina neprofesionalnih i neobjektivnih novinara osuđivala svaki napad na novinare.

I nismo pravili nikakvu razliku između jednih i drugih. A ovi su vrlo bili osetljivi na svaki nedopustivi napad na sebe, ali su s druge strane izražavali vrlo visok nivo tolerancije za napade na njihove... Ali sećamo se onog fantastičnog trenutka gde se sreću Branka iz Informera i Mladen sa N1, i gde on njoj kaže: "Oni nju napadaju, oni su nju okružili, to je jedan...

Užasne scene gledamo. Polivaju je vodom, šta joj sve rade." A on joj kaže: "Pa što si došla, ako si znala daće ovo da se desi?" Znači, ona se opet podmetnula, jel'? To je taj narativ.

Što si se podmetnula? A došla je da izveštava žena. A pritom, naš je posao takav da budemo u grotlu pakla, ako treba da budemo u grotlu pakla. Tako da, stvarno, ta ideja o novinarstvu... Tako je. Ali ne traje to ove dve godine.

Mislim, da se razumemo, ti napadi koji traju i te situacije koje se dešavaju, nikada nismo čuli sa tih medija: "Pogrešili smo" ili "nešto nije bilo u redu" ili, izvinite, nije važno da li su napali samo predsednika ili su napali novinara. Dakle, njihova strana je uvek bila bezgrešna.

Da, da. Ajde, Filipe, ajde samo da vidimo još pred kraj, vrlo malo nam je vremena, moram na vreme da završim zbog reklama, ostalo. Pomenuo si na početku, pomenuli ste na početku, jer smo na ti inače u ovakvoj emisiji na vi, ovaj, na početku ovu napade u vezi sa filmom Lordana Zafranovića, "Zlatni reš 42", "Djeca Kozare" i uopšte zbog toga što je on prikazan na, kako kažu sad neki reditelji, "ćaci" festivalu. U vezi sa tim, jedna karikatura Dušana Petričića, juče nisam prikazala, želela bih danas, koja je, evo, videćete kako to izgleda. Jeste, jeste, Lordan Zafranović, a pred njim su Ljilja Smajlović, Ratko Mladić i Aleksandar Vučić. Eto, da možda...

Adekvatno. Generalno, kako vidiš ove vrste, tu vrstu napada na jedan takav film koji govori o stradanju srpske dece u Jasenovcu? To ima toliko slojeva.

Ovaj, ovo je sada "ćaci" fest. Ja ne znam, jer je pod pokroviteljstvom države.

Ja ne znam od svog osnivanja koji fest nije bio pod pokroviteljstvom države.

Je l' demokratska bila Titova država koja je osnovala taj fest, ili možda Slobodana Miloševića, ili možda Borisa Tadića. A što oni ovde ne mogu da oproste i kome?

Ne mogu da oproste to što oni nisu u prvom planu. A nisu u prvom planu zato što jesmo imali prošle godine fest. Nismo. Zbog čega?

Jer su ga blokirali. Ovaj, to sebi ne mogu da oproste. Druga stvar koju sebi ne mogu da oproste, lepo je što se oni solidarišu sa hrvatskim glumcima, kojima su hrvatske ustaše zabranile da dođu na premijeru. Ali na koji se način oni, ovaj, solidarišu sa njima?

Na taj način štoće i oni da urade ono što su ustaše tražile od hrvatskih glumaca, pa se neće pojaviti na premijeri. Kako to da se neće solidarisati sledeće godine kad dođe vreme da se ode u Rovinj, da ne odu u Rovinj, jer su tamo, tamo ima tih, ovaj, ustaša koje prete ovima.

Ja razumem te glumce iz Hrvatske, ovaj, koji ne smeju da dođu, jer to su zaista ozbiljne pretnje.

Ja kad bih dobio takve pretnje, ja bih se razmislio. Mada oni kažu da nije zbog toga, nego ne žele da učestvuju u propagandi Aleksandra Vučića. A to je propaganda.

Znate šta, oni... Kultura sećanja, ono što smo doživeli da je smešno.

Da, kultura sećanja, Jasenovac, propaganda bilo čija, to nisam razumela, ali dobro.

Ja sam u Vremenu pročitao dva teksta u kojima se jasno to navodi. Ja Vremenu verujem.

Mislim, Filip Švarn zna šta se dešava u Hrvatskoj. Oko pretnji.

Da. I oko te solidarnosti. To je meni, ta ideja da se ti solidarišeš sa nekim na taj način, to mi je naj, naj... Stvarno briljantna misao, da se solidarišeš tako štoćeš da poslušaš zahtev. Ali Darene Bitroec kaže, hrvatski glumac koji je inače briljantan u ovom filmu, zaista, ja sam ga pogledala, odličan je, on igra Maksa Luburića, on kaže da: "Mislim da srpski glumci pumpaju, a mi ne želimo iz Hrvatske da učestvujemo u propagandi." Okej. I on je to lepo rekao. On ne želi da učestvuje u propagandi.

Jer što je onda učestvovao u propagandi? Zašto ne vrati krvavi novac zločinačkog režima koji je dobio za tu svoju ulogu? I zašto, ovaj, se onda ovi ne solidarišu s njim, pa ne vrate onda i oni taj, taj novac krvavog, krvavi novac zločinačkog režima?

Mislim, ništa mi tu nije jasno. A druga stvar, evo, ovaj, kako se zove, Lordanu Zafranoviću se zamera to što je dobio novac, ovaj, od države za snimanje tog filma. Ja sad ne razumem, od dvojice reditelja koje su se nekako gurnula u prvi plan ovog progona Lordana Zafranovića, Goran Marković i Srđan Dragojević, oni tuže državu zbog toga što nisu dobili novac za snimanje svojih filmova.

A pored toga su dobili i te kakve decenijama... To koliko su...

Pa... Tako, to bi mogli da pričamo stotine miliona.

Sve što su uradili u svom životu, uradili su zahvaljujući novcu države, da se razumemo.

A koji se radi sad protiv? Naše tržište filmsko nije toliko da možete, kao u Americi, da budete, uslovno rečeno, nezavisni. Mislim, i oni su zavisni, ali ne od države, nego od nečeg drugog, da bi snimali filmove. Znate šta, cela ta, prvo ta lista blokaderska, pa samim tim i taj deo glumaca, to je antisrpska lista i to je potpuno bilo jasno. Ono što je Vučić uradio prethodnih 10 godina, vratio je tu kulturu sećanja. Mi smo uradili, je l' tako, film "Daro iz Jasenovca".

Evo ga sada o ubijanju dece na Kozari i žena. I uopšte taj udar za...

Zato je taj bes uopšte na ovu državu i na ovu vlast koja se potrudila, dakle, da počnemo da se sećamo šta smo sve doživljavali i proživljavali i da o tome vodimo računa i da imamo jednu kulturu sećanja.

Tako da njima to ne odgovara. Njima politički, njima ne odgovara nikakva vrsta...

Ali kada se pojavio taj film "Gaga Antonijević", Dare, ovaj... Onda je bilo drve i kamenje na Gagu i što niste dali Lordanu Zafranoviću da snimi film, on bi to bolje uradio. I evo, imamo sada Lordanov film koji ja nisam, za razliku od vas, nažalost, gledao. Da, preporučujem toplo.

Film je remek-delo, zaista. Ja kao laik kažem to... Pre nego što ga je bilo ko video, taj film je već ocrnjen kao propaganda. Pa da li je propaganda... To znači da je propaganda sve što se tiče Jasenovca. Daće propaganda biti sve dok ne uradimo neki film koji bi bio po meri onog Vukića, ovaj, onog hrvatskog... A ništa što se snima s druge strane i što ima veze sa ratovima 90-ih, ovo čak nema veze ni sa ratovima 90-ih, ima veze sa Drugim svetskim ratom, ovaj, ništa što je s druge strane nije sporno. A s ove naše strane uvek je nekako sporno.

Ali to je ono, opet dolazimo do toga, mnogo smo pričali o tome u prethodnom periodu, da Srbi nikada ne smeju da budu predstavljeni kao žrtve. Jednostavno, to nije dozvoljeno. Da su Srbi dželati.

Da, to nije dozvoljeno i ko god to pokuša... Da, jeste, da, Lordan Zafranović je sad postao za njihćaci reditelj, sve najgore misle o njemu, da. Imate likove poput...

Mislim, ono je sad samo metafora, ovaj, AidaĆorović koja stalno govori o tome kako treba da počistimo svoje dvorište. Pa ženo, očisti ti svoje dvorište. Tako je.

A drugo, podseti se šta je, hvali se time kako potiče iz siromašne begovske porodice, ovaj, neka pročita šta je Njegoš pisao o njenoj begovskoj porodici. Ovo je možda jedan bitan detalj u vezi sa svim ovim, ali sad mi je to palo na pamet. Da ne zaboravimo da se desilo, a to je neverovatno, da pričate nekome u bilo kojoj zemlji evropskoj, ja ne znam, da predsedniku Vučiću nije dozvoljeno da poseti Jasenovac. Da, to je bilo strašno. Sećate se, Marija, šta sam ja doživeo zbog odlaska u Jasenovac? Da, da, da, sećam se. Da, da.

Ali pričali o tome... O jednom predsedniku jedne zemlje, koji je predsednik zemlje, jednog naroda koji je... Koji je potomak žrtava. Da, apsolutno.

Koji je toliko... Koji je nad kojim je izvršen genocid u Jasenovcu.

Znači, da Nemci ili Poljaci ne dozvole... Znači, samo je NKS imali dečije logore, evo, to sad gledamo u ovom filmu. I, dakle, da vi njemu ne dozvolite da ode, pa to je prosto nezamislivo u civilizovanom svetu. I onda sve lepo gledamo šta nam se dešava, i gledamo delovanje tih hrvatskih službi, gledamo blokaderski pokret i njihovu listu koja praktično se slizala sa svim onim što se nalazi u Hrvatskoj. I to je to.

Dakle, mi imamo antisrpsku listu. Nije to samo lista nevladinih organizacija, mi imamo antisrpsku listu. Tu nikoga ko želi dobro Srbiji nema. Dakle, nema, ne postoji.

Mnogo vam hvala što ste bili ovde. Kao što sam rekla, moram na vreme, makar delimično na vreme, da završim.

Datum: 04.10.2026
Medij: N1
Emisija: Novi dan,N1
Autori: Redakcija
Teme: Beograd na vodi

	Početak	Trajanje
Emisija	04.10.2026 08:00:00	240:00
Prilog	04.10.2026 09:03:00	5:01

Naslov: Uništavanje avio-bombe iz Drugog svetskog rata u Beogradu

Pogledaj video prilog

Uništavanje avio-bombe iz Drugog svetskog rata u Beogradu

A od jutros je u Poenkarevoj ulici u Beogradu u toku akcija uništavanja avio-bombe zaostale iz Drugog svetskog rata. Reč je o nemačkoj bombi, težine oko 250 kg, sa oko 130 kg eksplozivnog punjenja, zbog čega je naložena evakuacija stanovništva iz okolnih zgrada.

Kako akcija izgleda na terenu, pokazaće nam Anđela Čolanić. Anđela, da li je bomba bezbedno uklonjena? Mi ja, prema poslednjim informacijama koje imamo, ministar unutrašnjih poslova u tehničkom mandatu, Ivica Dačić, nešto pre 9 časova dao je odobrenje da započne akcija uklanjanja, odnosno uništenja, avio-bombe koja je, prema procenama Sektora za vanredne situacije MUP-a, zaostala još iz Drugog svetskog rata. Bomba je pronađena na gradilištu u blizini Bulevara despota Stefana, gde se mi trenutno i nalazimo. Pronađena je krajem septembra, kao što ste napomenuli, teška je 250 kg, ona ukupno nosi 130 kg eksploziva i cilindričnog je oblika. Reč je o bombi opšte namene, koja je naoružana električnim upaljačem, i upravo iz tog razloga pripadnici Sektora za vanredne situacije MUP-a, prilikom identifikacije i procene ove bombe, doneli su odluku da ona bude uklonjena na lokaciji gde je i pronađena. I zato je u Beogradu osvanulo jedno vanredno jutro, Ministarstvo unutrašnjih poslova je upalilo alarm za vanredne situacije, preduzete su sve bezbednosne mere, evakuisano je stanovništvo iz okolnih ulica i stambenih zgrada koje se nalaze u radijusu od 150 metara od ovog privatnog gradilišta gde je bomba i pronađena. Svi meštani ovih zgrada su evakuisani jutros. Pre nego što su evakuisani, oni su bili dužni da otvore prozore u svojim domovima, da evakuišu i svoje kućne ljubimce. Zabranjeno je bilo kakvo zadržavanje i posmatranje ove akcije. Svi meštani koji se nalaze u radijusu od 200 i više metara su putem SMS poruke obavešteni kakoće biti sprovedena ova akcija, obavešteni su o merama koje treba da poštuju.

Jutros obustavljen je saobraćaj u Bulevaru despota Stefana, u okolnim ulicama, dakle, ne odvija se.

Sva parkirana vozila su sinoć do 10 časova, prema uputstvima parking servisa, premeštena na druge lokacije. Ukoliko to nisu uradili sami vozači, umesto njih je to uradio parking servis. I sada očekujemo tu jaku eksploziju kojaće se u narednim satima čuti ovde, upravo u ovom delu Palilule. O svim merama predostrožnosti i bezbednosnim merama upoznati su meštani ovog dela grada. Čini se, ono što smo mi jutros zatekli na terenu, da se mnogi od njih tih mera pridržavaju. Na terenu je ukupno 350 pripadnika različitih službi koji rade na uklanjanju, odnosno uništenju ove avio-bombe zaostale iz Drugog svetskog rata.

Ono što je važno da napomenemo jeste, za sve one koji su se danas uputili u centar grada, jeste daće 14 linija gradskog prevoza promeniti svoj smer i saobraćati izmenjenim trasama do završetka ove akcije.

Normalizacija saobraćaja se očekuje oko 16 časova, i sve detaljnije informacije građani mogu da pronađu na sajtu Sekretarijata za saobraćaj. Dakle, toliko za sada. Očekujemo da bomba zaostala iz Drugog svetskog rata bude uskoro uklonjena, a nije prvi put da se ovakvi slučajevi dešavaju u Beogradu, da na nekom gradilištu bude pronađen zaostali eksploziv. Podsetiću da je slična situacija bila i 2025. godine, kada je na jednom gradilištu u Beogradu na vodi pronađena bomba teška 400 kg i ona je tada bila transportovana u Deliblatsku peščaru i uništena.

Zbog bezbednosti i zbog toga što je ova bomba naoružana električnim upaljačem, biće uklonjena na gradilištu gde je i pronađena, u blizini Bulevara despota Stefana. Saobraćaj je obustavljen, kako za vozače, tako i za pešake u ovom delu grada. Naša Anđela Čolanić o akciji uništavanja avio-bombe na beogradskoj opštini Palilula.

Datum: 04.10.2026
Medij: RTS1
Emisija: Dnevnik 2/RTS1
Autori: Redakcija
Teme: Expo 2027/Expo Beograd 2027

	Početak	Trajanje
Emisija	04.10.2026 19:30:00	90:00
Prilog	04.10.2026 19:59:00	2:05

Naslov: Expo karavan u Leskovcu

Pogledaj video prilog

Leskovac se predstavlja na Ekspu

Ekspo Karavan završio je svoje putovanje Srbijom, a poslednja stanica s razlogom bio je Leskovac.

Prestonica gastronomije i ovogodišnja prestonica kulture ima šta da ponudi posetiocima Ekspa.

Za kraj, uvek ono najbolje: za grad sa 5 brendova, specijalizovana svetska izložba prava prilika je da se svetu pokaže bogata istorija, kultura, tradicija, neprevaziđena gastronomija.

Pripreme za predstavljanje Leskovca počinju od danas. U okviru programa "Srbija 2027 DS", kao deo toga, grad Leskovac je dobio vrlo značajne investicije i realizovani su brojni projekti što se tiče putne infrastrukture. Svi prilazi gradu prema okolnim opštinama su rehabilitovani i rekonstruisani u prethodne 2-3 godine. Takođe, izgrađen je i gradski stadion Dubočica, koji već Leskovac promoviše kao sportski grad. Na glavnom gradskom trgu, prava festivalska atmosfera: folklor, mažoretkinje, prelepi kostimi i štandovi na kojem su se predstavili poljoprivredni proizvođači, udruženja, škole, sportisti. Organizatori očekuju daće tokom Ekspa u **Beogradu** Srbiju posetiti 4 miliona ljudi. Oformili smo jednu biznis-poslovnu platformu. Ideja te platforme jeste da povežemo naše privrednike sa međunarodnim učesnicima. Međunarodni učesnici gradiće svoje paviljone, kreiraće svoj program i sadržaj. Trebaće im domaći dobavljači, izvođači radova.

Upravo ta privredna, odnosno poslovna platforma je mesto njihovog susreta. Za predstojeći Ekspo prijavilo se već 15.000 volontera iz celog sveta. Ta činjenica dovoljno govori koliko je ova manifestacija važna za našu zemlju. Tu šansu Srbija neće propustiti, a Leskovac je svakako jedna od najznačajnijih i najprepoznatljivijih šara na jedinstvenom srpskomćilimu.

Datum: 04.10.2026
Medij: Prva televizija
Emisija: Vesti 18
Autori: Redakcija
Teme: Expo 2027/Expo Beograd 2027

	Početak	Trajanje
Emisija	04.10.2026 18:00:00	120:00
Prilog	04.10.2026 18:31:00	1:58

Naslov: Skejt park

Pogledaj video prilog

Obnovljeni skejt park na Ušću

Na beogradskom Ušću rekonstruisan je skate park, najveći u Srbiji. Ono što ga izdvaja jeste njegova prilagođenost kako profesionalcima, tako i rekreativcima. Obnova ovog skate parka deo je ProExpo programa, a na licu mesta je naš reporter Lazar Stojanović. Lazare, da vidimo da li si živ i zdrav, da li si probao platformu, kakve su staze? Interesovanje je ogromno, vidimo.

Tako je, Gordana. Ja sam... jeste, interesovanje je ogromno.

Ja sam isprobao skejt, ali znajući moje veštine, verujem da bih završio u gipsu.

Tako da, prepuštamo skejt našim sugrađanima koji uživaju na Ušću ceo dan.

A ako se pitate na koji način su povezani skejt i Expo 2027, toće nam objasniti Uroš Ranković iz preduzeća Expo. Dakle, Uroše, kako ste došli na ideju da rekonstruišete ovaj park?

Pre svega, dobro veče. Hvala vam što ste došli, i hvala svim našim sugrađanima koji su došli na svečano otvaranje skate parka. Inicijativa za otvaranje i obnovu ovog parka došla je pre izvesnog vremena, sa idejom da zapravo proširimo vrednosti izložbe Expo 2027 i na druge prostore, odnosno na javne prostore. Prethodne godine smo radili neke manje inicijative, a ovo je nešto zapravo da pokažemo veću vezu između same teme i izložbe, a to je "Igre za čovečanstvo: sport i muzika za sve".

A kao što znamo, skejtborading kultura i skejtbord su deo, i zvanični deo, olimpijskih sportova.

Tako da, ovo je jedna prirodna veza između onoga štoće posetioci moći da nekako oprobaju ovde, a onda i na neki određeni način dožive na samoj izložbi naredne godine. Uroše, hvala ti najlepše na izdvojenom vremenu za prvu. Ja bih takođe naglasio da ovaj Expo park ima i 6 velikih reflektora, tako da je druženje moguće i uveče. Ali apelujemo na sve sugrađane da ne pišu grafite ovde po površinskom sloju, zato što on može znatno oštetiti ceo park. Tako da, hajde da se potrudimo da ovaj Expo park traje što duže. Gordana?

Datum: 04.10.2026
Medij: Radio Beograd 1
Emisija: Novosti dana
Autori: Redakcija
Teme: Expo 2027/Expo Beograd 2027

	Početak	Trajanje
Emisija	04.10.2026 15:00:00	120:00
Prilog	04.10.2026 15:19:00	0:18

Naslov: Expo karavan u Leskovcu

Pogledaj video prilog

320

Ekspo karavan „Paviljon igre“ u Leskovcu

Ekspo karavan "Paviljon igre" stigao je u Leskovac. Na Gradskom trgu u podne je počeo program. Posetioci imaju priliku da upoznaju bogatu kulturnu, muzičku i sportsku tradiciju grada, kroz program koji spaja folklor, muziku, ples, karnevalski duh i brojne sportske discipline.

Datum: 04.10.2026
Medij: Tanjug TV
Emisija: Tačno u 22/TV Tanjug
Autori: Redakcija
Teme: Expo 2027/Expo Beograd 2027

	Početak	Trajanje
Emisija	04.10.2026 22:00:00	30:00
Prilog	04.10.2026 22:14:00	1:22

Naslov: Ekspo karavan

Pogledaj video prilog

Expo 2027 promoviše Leskovac

Ekspo karavan, Paviljon igre, održan je na Gradskom trgu Leskovcu, gde su posetioci kroz muziku, ples i sportske sadržaje mogli da osete deo atmosfere predstojeće specijalizovane izložbe Expo 2027.

U programu su učestvovala lokalna kulturno-umetnička društva, plesni i baletski studiji, kao i učenici muzičke škole "Stanislav Binički". Leskovac na najbolji način može da predstavi sve ono što jug Srbije ima da ponudi, izrekao je finansijski direktor kompanije Expo, Dejan Radojičić.

Expo nije samo **Beograd**; Expo je cela Srbija, i iz tog razloga Expo je razvio poseban program "Upoznaj Srbiju". U periodu od 15. maja do 15.

avgusta 2027. godine očekujemo više od 4 miliona posetilaca, od toga 1.200.000 iz inostranstva. Ideja upravo ovog programa jeste da motivišemo posetioce da, nakon što posete samu izložbu, nastave svoje putovanje i upoznaju Srbiju. Za Leskovac, Expo znači puno, zatoćemo i učestvovati sledeće godine na manifestaciji, sa svojom postavkom, i predstavićemo gradu u najboljem mogućem svetlu, pre svega turistički potencijal, kao i kulinarska umeća i ono po čemu je Leskovac naširoko poznat, pre svega u gastronomiji, roštilju, ajvaru i drugim brendovima koji su zaštićeni i koji promovišu naš grad.

Datum: 04.10.2026
Medij: NewsMax Balkans
Emisija: Expo 2027
Autori: Redakcija
Teme: Expo 2027/Expo Beograd 2027

	Početak	Trajanje
Emisija	04.10.2026 13:00:00	30:00
Prilog	04.10.2026 13:00:00	23:18

Naslov: Emisija "EXPO"

Pogledaj video prilog

Srbija priprema paviljon za EXPO

Prisustvujemo, faktički, jednom procesu nastanka radova, kreativnog, u stvari, uobličavanja svega onoga štoće posetioci sledeće godine moći da vide na neverovatnih 14.000 kvadrata, kolikoćemo sveukupno imati u Nacionalnom paviljonu. Koliko je neverovatno i moderno ova tekstura i kompozicija, i koliko se vidi ovde prolazak vremena. Zadovoljan sam ovom animacijom, ovim skidanjem boje.

A ko zna Bogorodicu Ljevišku u Prizrenu, zna kako je ona skrivana i kako je otkrivena, što je jedan od delova koje sam iskoristio ovde u ovom video-radu. Svaki od elemenata koje unosimo u izložbeni prostor zahteva svoj proces pripreme u samoj konstrukciji i potkonstrukciji.

Ovde trenutno vidimo razrađenu potkonstrukciju Tesline munje, kojaće dominirati u toj jednoj od soba, koja je sada tek u pripremnoj fazi, gde rešavam kompoziciju sa svojim kolegama.

Isto tako, materijalizacija je ključna za ovaj projekat. Materijalizacija od teksture slike, svetlosnog elementa, interaktivne skulpture, hologrma. Tako da svaki od elemenata koji ovde vidite u prostoru zahteva poseban pristup, i taj poseban pristup je onaj koji na kraju daje tu celokupnu priču o vremenu, o svetlosti, o našem identitetu. Nalazimo se u jednom hangaru u Makišu, u kojem se odvijaju pripreme za Nacionalni paviljon Srbije na sledećoj godišnjoj izložbi EXPO, i prisustvujemo, faktički, jednom procesu nastanka radova, procesu kreativnog, u stvari, uobličavanja svega onoga štoće posetioci sledeće godine moći da vide na neverovatnih 14.000 kvadrata, kolikoćemo sveukupno imati u Nacionalnom paviljonu. Vi imate tri aspekta koja su jednako važna.

Jedan je da ispričate priču o svojoj zemlji, tako da ona bude razumljiva domaćoj publici, da im bude na ponos.

S druge strane, da ona bude jasna i razumljiva stranoj publici. I na kraju, ona treba negde da pokaže i koliko ste vi kao društvo sposobni da na temu koju ste vi kao zemlja kandidovali date sopstveni odgovor.

A sve to, na neki način, obogaćeno, odnosno simbolički, nekako obuhvaćeno kroz nove medije, kroz digitalnu sliku, kroz video, i kroz aktivaciju svih tih predmeta putem senzora, hologrma i raznoraznih drugih primera kojiće stvarno biti interaktivni, odnosno sami posetiociće moći da uživaju i u slici i u zvuku i u drugim vizuelnim nadražajima. Ovaj elementće se polomiti.

Konstrukcija se lomi, i podće biti od ogledala. Vi kada uđete u ovaj prostor koji ima poseban zvuk i posebno dizajniran zvuk, ta promena vaskrsnuća iz slike u sliku, iz slike koja se nikada ne završava. I ovi pigmenti vremena, koji su posebno skenirani i usklađivani, da nema razlike da li su Sopoćani, da li je Garačanica, da li pričamo o produkcionom ili likovnom smislu.

Posetilac, ideja je da jedna od soba uđe, gde je ovo u suštini prava soba svetlosti, ulazi, staje na ogledalo, u te refleksije oko sebe, čuje se taj zvuk i ta dinamika nečega što je iza freske, nečega živog.

Da kažemo daćemo, recimo, u paviljonu imati jednu od najstarijih sačuvanih, recimo, košnica iz 9.

veka, iz Etnografskog muzeja. Imaćemo takođe stećke. Imaćemo dosta tih predmeta koji su sačuvani, koji govore o prisustvu na ovim prostorima, o tome kako se nekada živelo, u šta se verovalo, šta se radilo. To je samo jedna od soba na trećem spratu.

Nijedna od soba se ne gleda posebno, već na kraju vašeg puta i vašeg izletanja kao pčela na krov, dolazi do razjašnjenja. Sve dobija smisao, kao i u životu, sa različitim našim iskustvima, emocijama. Na kraju, onaj ko je srećan shvati suštinu života.

Na taj način nekako pokušavamo, u stvari, da stvorimo jednu sveobuhvatnu sliku, da sam posetilac dobije to jedno novo iskustvo i da izađe ne samo nekako vizuelno oplemenjen, već i sa novim informacijama, možda sa nečim što je već znao, ali sveukupno želimo da kroz razne priče sklopimo jednu širu sliku, jedan mozaik kojiće nekako, kad se posetioci budu popeli do tog poslednjeg nivoa, do krovnog dela, da jednostavno dobiju jedno novo iskustvo i jednu novu viziju, kako Srbije, tako i sveta u kome žive, i na kraju krajeva, da nešto novo saznaju. To je kao da dođete nazad sa dalekog puta u svoj grad ili svoje selo, i treba da dokažete da sve ono što ste radili prethodnih decenija je imalo značaj, imalo smisao. Odgovornost koju dobijate sa šansom da u svojoj zemlji predstavite svoju zemlju je ogromna, i ona nas negde obavezuje da sve ono što smo do sada uradili zaboravimo i da pokušamo iz početka da budemo najbolji. Mislim daćemo stvarno nekako napraviti sa ovom postavkom u Nacionalnom paviljonu nešto što stvarno do sada nije viđeno. Po prvi put imamo mogućnost da posle mnogo, mnogo godina država gradi jednu zgradu koja je kompletno namenjena za umetnost.

Znači, to se dosta, dosta dugo nije desilo. Ovde se bavimo suštinom igre.

Igre svetlosti, duhovne hrane, duhovnog koda, onoga što mi imamo u sebi, a što nikada nismo pokazali.

Sve ono što se bude desilo u samom Nacionalnom paviljonu, štoće se možda u budućnosti dešavati, nam

negde nekako, da kažem, opet pozivamo ljude, daje nam za pravo da mislimo daće se tu generisati jedna nova vrsta umetnosti, i da jednostavno pozivamo nekako ljude da prvo dođu da vide šta smo sve to tu napravili, šta je Dušan osmislio, i da jednostavno, ovo nije samo delo jednog čoveka. Ovo je jedan čitav tim od gotovo 300 ljudi koji radi neprekidno već nekoliko godina na ovome, i da u svemu tome možda čak i leži ta jedna draž svega onoga štoće biti prikazano. Ovo je simulacija radne sobe koja mora da ponese ono što bi domaćin paviljona sutra trebao da priča ljudima koji nisu sve vreme sa nama ovde u produkciji, a to su protivpožarci, tehničari, različiti ljudi koji rade svakodnevno na ovom projektu, a koje ne možemo da vidimo, koji nisu pred kamerama, a sa kojima sam stalno na vezi, građevinci.

U ovom prostoru se rade proračuni, pozicije svetla. Ovde trenutno vidimo u prostoru više od 30 različitih soba sa delovima različitim, gde se rade testiranja, tako da je ovde, u stvari, test poligon za ono štoće se dešavati tamo, i zato radimo duplu proveru, jer u trenutku ulaska velikog broja ljudi mi to moramo da unesemo i postavimo tako da oni ne primete i da kažu: "A, pa ovo je već bilo napravljeno, Srbija ovo već ima 100 godina." To je ideja. Jedna od soba u kojimaćemo pričati priču o refleksijama, ogledalu iza ogledala, ono o čemu priča Platon, koje kroz moju prizmu ja vidim kao obrise onog nasleđa srpskog u kome sam ja rastao, sa mojom bakom, dekom, majkom, ocem.

Tako da sve ove, ako vidite, elemente, lentikularne unutra, ove svetlosne elemente i fotografije, kao i ove elemente koje slikavam, vajam, ove refleksije koje se nalaze na njima, ovde vidite ove mase koje deluju kao grana koja se izbija iz kamena. To je izvedeno iz forme: sve što raste iz kamena, jače je od kamena. A po ovim elementima koje još radimo, vidite ispise vinčanskog pisma, kao svedočanstva kultura koje su ovde živele, koje su se razvijale, uticaji tih kultura na ovaj prostor.

Pomenuo sam ovde ovu svetlost iza ogledala iza ogledala, i ako pogledate, svaka ona ima svoju dubinu i vizuelnu dubinu, ali ono što jeste interesantno je da ovde imam preko 200 lejera, jer sam nosio fotoaparat skoro dve godine sa sobom i fotografisao svaki element koji bi me vezao za ono što jeste srpsko, ne samo u Srbiji. Da li je to sir prlja, da li je to stari kamen neke kuće, da li je to mahovina na drvetu ispred, da li je to početak pripreme slave. Sve to možete naći u ovim elementima, kao i žrtvu i stradanja unutar ovog života koji se prepliće unutar ove slike, a to su skenirane lobanje, likovno obrađenećele kule. Prolazeći sada svaki od elemenata, vidite koliko mi je materija bitna.

Od munje, digitalne pripreme koju ne dobijam, koju moram da osetim. Znači, neophodno je nama bilo da odemo u svaki manastir, da skeniramo, da radimo, da bi došli do onoga, da bi vi osetili tu plavu boju i prikazali. Jer ako vi prenesete, ako radite nešto u šta verujete i prenesete tu emociju direktno na neki vizuelni element, ta osoba koja to posmatra ne mora da razume, ali oseti tu toplinu, čak i u ovoj crnoj boji koja je tabu za nas. Verujem da naše kolege koje su to radile na prethodnim ekspojima su to dobro radile. Uspeli su da nam pokažu zašto je, na primer, u Japanu tema reciklaže za njih važna i koje su to tehnike i tehnologije koje su oni razvili za taj svet budućnosti koji je bio generalna tema. Milano je pokušao da na veoma kompleksan način objasni koliko je negde i arhitektura i dizajn važan u italijanskoj kulturi, bez obzira o kojoj temi se radi. Konkretno, u Milanu je tema bila kako da napravimo održive lance ishrane na našoj planeti. Oni su to uspeli na jedan zanimljiv način.

Za nas ovde je jako važno da pokažemo zašto je ta simbolika igre toliko ukorenjena u našem društvu, da je upravo svetlost kao tema koju je Dušan Jovović sa svojim timom izabrao kao odgovor na Play for Humanity, taj odgovor, jer igra upravo počinje u suštini onog trenutka kada nas svetlost obasja.

Sam oblik paviljona, znači ta jedna velika kocka, koja u stvari u sebi ima upisan krst.

Projekat samog paviljona je tako konstruisan, a i arhitektonski i statički, da nema stubove.

Tako da mi imamo jednu stvarno neverovatnu situaciju da možemo, u stvari, da imamo prostor kao jedno, što se kaže, veliko belo platno po kome možemo da slikamo i da radimo. Znači, koje je veoma pogodno za velike projekcije, za to jedno imersivno iskustvo kojeće posetioci imati priliku da dožive, i da jednostavno, korišćenjem samog prostora kao konstruktivnog elementa svakog vizuelnog rada, mi nekako ponudimo posetiocima nešto novo, jer sama visina, širina, daje jednu neverovatnu mogućnost koju do sada nismo imali. Znači, radi se o stvarno neverovatnim kubaturama prostora, i sam taj prostor daje neverovatne mogućnosti koje je, naravno, Dušan sa svojom umetnošću i svojim instalacijama i projekcijama koristi na najbolji mogući način. I način na koji ceo tim kreira izložbu jeste jedan fantastičan odgovor da mi kao društvo u svojoj tradiciji toliko duboko imamo ukorenjenu igru koja je preduslov za kreativnost. S druge strane, igra jeste ta naša supermoć koja može celu planetu da učini otpornijom na izazove budućnosti, ali igre nema bez slobode. Slobode u svakom smislu. Ono što su ekspo izložbe uvek nudile kao mogućnost, a to je da transformišu društvo, da transformišu grad.

Ne treba zaboraviti, recimo, da kada je Ajfelova kula građena za potrebe ekspo izložbe, da su se Parižani bunili i da su bili, maltene su podigli revoluciju. Danas je ona simbol Pariza.

Takođe, kada je ekspo izložba održavana u Barseloni, Barselona je iskoristila tu mogućnost da

urbanistički grad potpuno promeni, da ga prilagodi modernom životu i načinu življenja.

Ne postoji narod na planeti Zemlji koji toliko ceni ideal slobode i koji je toliko slobodu utkao u sebe, u svoje DNK, kao što je to srpski narod. Ako pogledamo kroz istoriju, videćemo da je naš narod uvek izgarao za slobodu, da je taj element slobode u svakom smislu bio važan.

Čak i u periodu komunizma u kom smo živeli, on je i kod nas bio drugačiji, jer je narod stalno kroz taj vapaj za slobodu stvarao fantastična umetnička dela. Imali smo razvijene kulturne scene i kulturnu industriju koja je proistekla upravo zato što je taj ideal slobode važan.

Nigde se rokenrol nije primio kao u Jugoslaviji, kao na prostoru u kojem mi živimo.

Tako da ja na neki način, u stvari, vidim ovo kao stvarno mogućnost da se nešto novo napravi, da se nešto novo izgradi, i da jednostavno dobijemo jedan novi prostor kojiće moći da funkcioniše i mimo, naravno, ekspa, više kao neka vrsta laboratorije za različite umetničke eksperimente, za razne stvari kojeće se tu dešavati, nesumnjivo, od koncerata, predstava, raznihuličnih intervencija. Pa koja zemlja je na početku 19.

veka u svom ustavu imala taj ideal slobode kao najvažniju činjenicu? A to je imala Kneževina Srbija.

U Svetinjskom ustavu mi smo definisali da svaki čovek koji stupi nogom na teritoriju Srbije tog trenutka postaje slobodan čovek, bez obzira da li je u nekom svom društvu tamo bio rob, sluga, podanik.

E, tako nešto, u suštini, je preduslov za igru. Preduslov je za kreativnost koju igra sa sobom nosi. I čini mi se da ta pomalo nekako i karnevalska atmosfera koju ja na neki način očekujem jeste, u stvari, ono što bi trebalo da bude karakteristika ne samo same izložbe, već i svega onoga što kasnije treba da usledi, i da samom prostoru da, na neki način, i taj identitet, i da sam prostor jednostavno krene da živi svojim sopstvenim životom. A verujem da sa timom koji imamo, predvođen Dušanom, mi upravo na najbolji načinćemo tu igru predstaviti i kroz nju pokazati šta je ono što je Srbija vekovima u svojoj dubokoj, ukorenjenoj tradiciji bila, na koji način se igrala, slavila taj ideal slobode, a s druge strane, kako mi danas koristimo sva moderna dostignuća da igrajući se komuniciramo sa publikom i predstavimo ono što Srbija može da bude u budućnosti, a to je jedna od najrazvijenijih zemalja na svetu. Spoljašnja arhitektura objekta je izvedena idejno kao košnica.

Vi na kraju shvatate da ste, kada uđete na prizemlju i izletite kao pčela u novi svet Milutina Milankovića na krovu paviljona, vi tu celu priču, to kretanje, shvatate, u stvari, kao jedno usmereno kretanje, iako niste svesni da ste u tom usmerenom kretanju koji izazivaju posebne emocije, čak i kod onih koji nemaju nekog preteranog iskustva ili nikakvog iskustva sa našom kulturom, tradicijom i emocijom našom.

I upravo naš nacionalni paviljonće kroz omaž nekim od najvažnijih Srba u našoj istoriji i Srba koji su doprineli svetskoj civilizaciji pokazati koliko je taj njihov slobodarski duh doprineo njihovom kreativnom umu i doprineo promeni civilizacije. Koliko je upravo kod jednog Tesle, Milankovića, Nadežde Petrović, Save Šumanovića, na kraju svetog Save i Njegoša, upravo taj ideal slobode bio krucijalan za njihovo stvaralaštvo. Ponekad je dobro i da se ne uklapamo, da imamo te kontraste koji su deo jedne šire slike. Upravo zato, kažem, vezano za to putovanje do izlaska na terasu na gore, na vrhu objekta, vi na vrhu objekta imate 360 stepeni pogled, upravo da bi videli sve ovo o čemu ste pričali. Znači, da bi videli sve te paviljone i ono što je Srbija mogla da izgradi, što i gradi u ovom trenutku, posebno u ovom istorijskom trenutku prelamanja, lomljenja sveta, izgradnje nekih novih uticaja i svega, mi ovde na jednom malom, ajde da kažem, ostrvu slavimo kulturu, umetnost, igru, jer ne može da bude lepša poruka nego igra i za čovečanstvo.

Taj izlazak gore, u stvari, pokazuje tu, toće biti jedini 360 stepeni pogled na sve ono štoće ekspo pružiti. Tako da je upravo ta košnica o kojoj pričam mesto kojeće trajati i tokom otvaranja i, verujem, nakon otvaranja ekspa, gdeće sve zemlje na kraju, kao pčele koje su preko dana skupljaju polen, na krajuće svi dolaziti u našu košnicu, to jest paviljon.

Datum: 04.10.2026
Medij: N1
Emisija: Novi dan,N1
Autori: Redakcija
Teme: Aleksandar Šapić; Expo 2027/Expo Beograd 2027

	Početak	Trajanje
Emisija	04.10.2026 08:00:00	240:00
Prilog	04.10.2026 09:32:00	16:51

Naslov: Studentski i SNS skupovi u Novom Pazaru; Nasilje i političke tenzije pred izbore; Vučićeve optužbe i predizborna retorika

Pogledaj video prilog

Studentski i SNS skupovi u Novom Pazaru; Nasilje i političke tenzije pred izbore; Vučićeve optužbe i predizborna retorika

Dobro jutro još jednom, gledate "Novi dan". Naslovne strane dnevnih novina ovog prepodneva komentariše mirovna i aktivistkinja za ljudska prava AidaĆorović.

Ona nam se javlja iz Novog Pazara, u kome je juče održan jedan od dva predizbornog skupa, miting Studentske liste. Dobro jutro, dobar dan. Dobro jutro.

Dobro jutro. Vredni ste. Da, kao i vi.

Kako je i danas? Apsolutno. Apsolutno, da.

Mislim da hoćemo isto da pričamo i o juče. Da, juče je baš bio...

baš poseban dan bio u Pazaru juče. Kakvo je jutro posle? Pa, ja još uvek nisam, ovaj, se videla ni sa kim. Sad se spremam da izađem u grad i da malo čujem utiske.

Ono što je moglo sinoć da se vidi, prvo je činjenica da smo imali dva skupa: jedan je bio studentski skup, drugi skup je bio... i to u istoj ulici, samo na, ne znam, par stotina, 200 metara od studentskog skupa. Bio je i skup, ovaj, Srpske napredne stranke i lokalnih partnera.

Oba su bila, da kažem, ajde, nije bila neka ogromna posećenost, ali je razlika mogla da se zaista vidi, onako, potpuno. Ovamo, na ovom skupu Srpske napredne stranke, atmosfera je kao i do sada: usiljena, jako mnogo policije je bilo, jako mnogo specijalaca je bilo, i nekako se stalno stiče taj utisak da se oni odbrane od nekoga, da kao neko želi da ih napadne. Dok je na studentskom skupu, kao i uvek do sada, jako mnogo dobre energije, dobra atmosfera. Na kraju je, naravno, bilo i pesme, igralo se kolo. I ono što je za mene stvarno ključni utisak jeste da uvek ima jako mnogo emocija, a kako drugačije nego kad su mladi ljudi. I ta njihova energija i ta njihova ljubav su zaista zarazni. I na sve nas, ja zaista mislim da čovek koji ima negde probleme...

neću, ajde, možda ću malo iskarikirati, ali ako je čovek loše volje, ako oseća nalete depresije, treba da izađe među te mlade ljude, to je lekovito. Ovo zaista najozbiljnije kažem: lekovito je biti sa mladim ljudima i biti na ulicama Srbije ovih dana. I ja u tom smislu mislim da sada govorim o nekakvim, je li, iskonskim borbama dobra i zla, i ono što smo i u literaturi čitali kao deca, kao mladi. Koliko god da je teško da se zlo pobedi, ovu količinu ljubavi i ovu količinu svetla koju mladi ljudi nose, ne samo nužno mladi iz Srbije, nego mladost kao takva, mladost sama po sebi, ta mladost je nepobediva. I to svetlo i ta ljubav su nepobedivi.

Kako biste ocenili atmosferu u Novom Pazaru kada govorimo uopšte o, da kažemo, političkom raspoloženju, raspoloženju prema izborima sada? Nije ovo prvi skup u Novom Pazaru koji organizuju studenti, jeste prvi predizborni sada, ali da li ta slika skupa SNS-a s jedne strane i studentskog s druge strane oslikava i inače atmosferu? Da li postoji ta vidljiva podeljenost ili ne?

Kako biste to opisali? Pa, ono što je za mene najkarakterističnije, i to je ono što ja već dugo prosto pratim u Pazaru i što vidim praktično od 90-ih, može da stane u floskulu: "Kada se slonovi tuku, tu trava ne raste." Uvek je problem onih koji su, da kažemo, velikih partija.

Bošnjačke partije nisu generalno velike, ali za ovaj kraj i ovaj region one jesu ključne, jesu najveće. I ljudi onda izbegavaju da se, da se, ako navijaju ili podržavaju neku, da kažem, građansku opciju, neku treću opciju, onda izbegavaju da to otvoreno kažu, jer se boje za svoja radna mesta, boje se za šta god. I to je u malim, izvinjavam se, u malim mestima je to vidljivije.

U većem gradu ste manje izloženi. U malim mestima, gde se mi svi znamo u glavu, što se kaže, onda ljudi ne žele da se, da se tako javno izjasne. Moje kolege iz organizacije u kojoj sam nekada radila, u Urbaninu, su radile neko istraživanje, i kolega Sead Biberović mi je sinoć rekao da je ono što su...

taj uzorak koji su pokrili, to je, dakle, Novi Pazar sa okolnim selima, da praktično nisu naišli na osobu, pre svega govorim iz bošnjačke zajednice, koja nije bila za Studentsku listu.

Dakle, ljudiće vam možda jedno reći deklarativno ako radite zvanična istraživanja, of the recordće vam reći, iliće potvrditi to, iliće vam reći: "Ma ja ne smem da kažem, ali eto, to je moj stav, dakle, za Studentsku listu." Ali ovoga puta je vrlo zanimljivo da su u istraživanju govorili da otvoreno podržavaju.

Na skupovima, na oba sinoć skupa, nije bilo, kažem, previše ljudi, ali to zapravo za Novi Pazar ne znači ništa posebno. Mnogo je važnije ono štoće se desiti 25.

oktobra, a sigurna sam daće Bošnjaci ovoga puta podržati, podržati u najvećem broju slučajeva Bošnjačku listu. Što se tiče liste Srpske napredne stranke i Aleksandra Vučića, to...

tu postoji jedna vrsta šizofrenije, ako mi dopustite da kažem. Možda je teška reč, ali na kraju jeste šizofrenija. Dakle, to su predstavnici iz ovih krajeva, dvojica bivših poslanika, koliko se ja sećam. Ovaj,

ne znam da li je Jahja Ferhatović i dalje, zaista nisam u toku, ne pratim previše. Ali, dakle, to su ljudi koji su bili nekada i deo, ovaj, Zukorlićeve stranke i tako dalje. Oni koji su nekako i došli, dobili su veliki broj biračkog tela, dobili su veliki broj glasova tako što su upravo bošnjačke teme, nacionalističke teme gurali, i nekako im je često Srebrenica u fokusu. I sada vi dolazite u jednu stvarno šizofrenu situaciju.

To su ljudi koji, je li, govore: "Važna im je Srebrenica, važno im je šta se dešavalo 90-ih", a da podržavaju stranku koja potpuno neskriveno podržava osuđenog ratnog zločinca Ratka Mladića.

Dakle, to su sada neke poruke i Bošnjacima i biračkom telu: dakle, vodite računa koga, koga birate.

Zaista, jedno govore, drugo rade, treće misle. I u tom smislu je ta nekako, zaista, za birače može da bude potpuno zbunjujuća poruka, ili vrlo otvorena poruka da su to samo lukrativni razlozi. Kakva je... da se samo još vratimo na sinoćnji događaj, pošto znamo da svaki put kada imamo politički skup, praktično u bilo kojoj varijanti, bezbednost je postala tema koja se, kako bih rekao, ne tretira samo pro forme, odnosno zbog toga jer je potrebno, je l' tako, po zakonu obezbediti nekome sigurnost i bezbednost na ulicama Srbije, nego zbog toga što se dešavaju ekscesi. Dakle, sinoć ih nije bilo, ali da li je prosto i delovalo kao da to jeste još jedan skup koji može da nosi određeni rizik, posebno od trenutka kada se...

kada je bilo jasno daće tu biti dva skupa? Pa, ja mislim da je svaki sukob isceniran i izrežiran od stranke... od strane stranke na vlasti. To je...

ja pre svega ne znam ko je savetovao Aleksandru Vučiću da pored studentskih skupova prave i svoje skupove. Jer vi tu vidite zapravo potpuno razliku u energiji.

Ja sam na nekoliko takvih skupova bila u Beogradu. Vi s jedne strane vidite život, vidite nepatvoreni eros, i s druge strane vidite tanatos, vidite smrt, vidite crnilo, vidite nedostatak energije. I to je nekako, čak mislim, kontraproduktivno upravo za njihove podržavaoce, za njihove birače, jer zaista ne treba da budete niti glupi, niti šta god, da vam je odstranjeno pola mozga, da vi vidite da postoji dramatična razlika između tih skupova.

Da ovde sve vri od života, a da ovamo jedva se diše. I to u Pazaru nije bila tako dramatična razlika, ali je opet vidljivo da ovde je na skupu SNS-a to sve usiljeno, i bilo je i hrane i pića i tako dalje. Oni su se potrudili, kao i uvek, našim novcem da plate taj skup i da bude bogato, što bi se reklo. Dok je ovamo... ovamo su građani, ovamo građani sve nose, i zaista se oseća ta vrsta dobre energije, ali nijednog trenutka, dakle, nijednog trenutka, niti u Novom Pazaru, ali ni bilo gde od gradova gde su do sad održavani skupovi, nisu bili oni koji su nosioci Studentske liste i građani ti koji su nasrnuli na pripadnike i podržavaoce SNS-a.

Dakle, ovde sinoć zaista nije bilo razloga da bude toliko obezbeđenja. Mislim da su i Srpske napredne stranke procenile da im to nije pametno da rade, jer se ipak drugačija poruka šalje.

Ako ovde dođe do, do, ovaj, do nekog incidenta, to uvek može da se prevede i na jedan drugačiji način, da se učitavaju međuetnički odnosi. Kako je bilo u nekom drugom mestu, teže da može tako nešto da se desi.

Ovde je... ovde su te rane još iz 90-ih godina još uvek otvorene, još uvek se nisu sasvim zalečile, i ne bi bilo pametno za ove ljude... za ljude na vlasti da izazivaju bilo kakav sukob. Tako da je onaj neverovatan broj, kažem, policije sinoć bio potpuno nepotreban. Bilo je jako mirno i, da kažemo, da nije bilo emocija sa jedne strane, dakle, mislim na Studentsku listu, da nije bilo radosti... U najširem smislu, to je dobra vest, da. Da nije bilo emocija. To je dobra vest.

I kažem, da nije bilo radosti na strani studenata, to bi bilo jedno obično veče u Pazaru.

Da, ali sa druge strane, u ostatku Srbije sukoba ima. Samo juče, u jednom danu, napadi na našu ekipu u Beogradu, napad na studenta u Grockoj, prethodno, dakle, slučaj sa gradonačelnikom Aleksandrom Šapićem. Sa druge strane, Srpska napredna stranka negde pokušava da promoviše narativ da nasilje dolazi zapravo sa druge strane, da su oni žrtva i tako dalje.

Dakle, ako kažete da ne vidite šta bi dobro mogli takvi sukobi da donesu konkretno za Novi Pazar, i da bi...

šta donose generalno, dakle, s obzirom na to da su sve intenzivniji? Pa, to samo pokazuje: svaka vrsta agresije potpuno nema... ni za sebe ništa ne krije, osim, ono, strah.

To je potpuno jasno, čak i da niste nekakav profesionalni psiholog ili psihološkinja, jasno je da iza svega toga stoji ogroman strah, jer vrh Srpske napredne stranke, a bogami mislim i sve više podržavaoci, shvataju da oni vrtoglavo gube podršku. I svaki način i svaka prilika da se izazove incident i da se optuži druga strana je dobar, da kažemo, dobra prilika.

To je, uostalom, modus operandi te stranke i tih ljudi iz 90-ih godina. Ja, dakle, imam dovoljno godina da pamtim i 90-e godine, i bila sam aktivna učesnica, uostalom, u tom periodu.

Naslov: Studentski i SNS skupovi u Novom Pazaru; Nasilje i političke tenzije pred izbore; Vučićeve optužbe i predizborna retorika

Pogledaj video prilog

Ovaj, i to je... oni naprave problem i onda prstom upiru i kažu: "Evo, onaj je kriv, on je mene, ne znam, udario ili tukao" i tako dalje i tako dalje. Dakle, oni koji su napravili ratove 90-ih godina sada prave ratove ovde. Srbija je u ratu. Ja to, mislim, stalno potenciram.

I rat nije nužno uvek samo... ne izvodi se i ne realizuje se samo oružjem.

Građani Srbije su pod okupacijom, i to je sada potpuno postalo jasno. Čak kažem i onima koji su bili zaista onako, nekako se držali po strani. Bilo je skoro pismo mladića koji je...

čija je... on je napisao neki tvit da: "Štaćemo saćacikama?" i tako dalje.

I to pismo, mislim da je vrlo indikativno i može da se primeni na ogroman broj građana Srbije.

Ta žena piše da do sada nju to nije interesovalo, kao u onoj čuvenoj kratkoj pesmi Nimlerovoj, čuvenog pastora Nimlera, početkom Drugog svetskog rata, koji je i sam bio na kraju žrtva nacističkog režima.

Dakle, nju nije zanimalo jer su neki drugi hapšeni, jer su se nekima drugima dešavali problemi.

A onda, kad se to desilo njenom detetu, ona je shvatila kakav... kakvu...

kakvu hobotnicu ima preko puta sebe. Dakle, većini građana sada je to postalo jasno.

O njihovim životima se radi, o životima njihove dece, i tu nema dileme.

Dakle, da je režim uplašen i daće on svoju agresiju povećavati iz dana u dan, i do 25.

sigurna sam daće biti incidenata. Ima razloga zašto to ne eskalira ozbiljnije.

Tu su i EXPO, tu je međunarodna zajednica koja ipak pomno prati šta se ovde dešava, i vlast ne sme da sklizne baš u toliko otvoreni frontalni napad, jerće onda biti sasvim jasno i otvoreno ko je...

ko stoji iza toga. Već pokušava da isprovocira sve nas, da smo mi, je li, ovaj, da smo mi blokaderi zapravo krivi za sve. Ja moram da kažem da sam... Šta očekuju ljudi, evo, tačno tri nedelje do izbora? Šta očekuju? Hoće li biti pojačanja upravo tog podizanja tenzija? Hoće li biti pak nekog smirivanja? Hoćemo li više čuti poruke ili optužbe i uvrede? Ako me pitate od strane... od strane Srpske napredne stranke i njihovog vođe... mislim, njihovog neprekosnovenog vođe, mislim, da se ne lažemo, videćemo samo eskalaciju problema i sukoba. Ja moram da priznam da sam juče...

sinoć sam bila... malo šta sada u Srbiji može da me šokira, ali su mi prijatelji poslali snimak gde Aleksandar Vučić mene proziva. Dakle, ja sam penzionerka, nisam ni aktivna u studentskom pokretu, nisam na listi, nemam, dakle, nikakve... osim što kao jedinka, i kao i...

i mnogo decenija iza, izlazim i javno govorim o onome što mislim da su problemi našeg društva.

On me je prozvao kao da sam jak, ja sam ta kojaće sutra dati Kosovo i jaću rešiti Republiku Srpsku i tako dalje. Dakle, probleme koji oni stvaraju, oni sada nemaju problem da ne prezaju od toga da to prilepe nekom drugom i da svoje birače, svoje podržavaoce i lojaliste da bukvalno pujdaju na nas koji govorimo. Pogotovo nas koji smo, da kažem, slobodni strelci, koji nemamo nikakvu... nikakve institucije iza sebe, nikakve formacije iza sebe.

I ja sam sigurna u tom smislu daće biti pojačavanja retorike, daće uvrede pljuštati svakodnevno, daće ljudi sa liste biti čerećeni bukvalno u pravom smislu reči, verbalno, naravno, a da neće izostati ni komentari i provokacije i huškanja i guškanja na terenu, tamo gde su studentski štandovi, tamo gde izlaze pripadnici građanskih zborova, tamo gde ima mnogo građana. Oniće sve učiniti da to svetlo ugase.

Ja, evo, ponoviću još jednom: zaista mislim da sada smrt i zlo onako svom silom i svom snagom juri, napada život i napada svetlo, ali prosto neće im poći za rukom. Pobediće studenti.

Nadam se daće... daće jedan deo opozicije takođe proći i daćemo mi već krajem oktobra imati jednu drugačiju političku sliku. Pritom, ne mislim da nas čeka tada sve cveće, tako veselje.

Nas tek zapravo čekaju problemi kada budemo se suočili svi pojedinačno i kao društvo sa užasom i prazninom koju ova vlast ostavlja iza sebe. Neće proći mnogo. Imaćemo i konkretne rezultate i nove teme, siguran sam, za razgovor. Aida, hvala mnogo. Hvala vama.

Hvala vama.

Datum: 04.10.2026
Medij: Tanjug TV
Emisija: Tačno u 22/TV Tanjug
Autori: Redakcija
Teme: Grad Beograd; Expo 2027/Expo Beograd 2027

	Početak	Trajanje
Emisija	04.10.2026 22:00:00	30:00
Prilog	04.10.2026 22:16:00	1:49

Naslov: Skejt park

Pogledaj video prilog

1631

Obnovljeni skejt park na Ušću

Završetak rekonstrukcije skejt parka na Ušću u Beogradu svečano je obeležen uz sportski i zabavni program namenjen deci, mladima i porodicama. Program je obuhvatio malu školu rolera u trajanju od 45 minuta, demonstraciju trikova i upoznavanje početnika sa osnovama vožnje.

Projekat rekonstrukcije skejt parka deo je pre-ekspo aktivnosti, izjavio je direktor sektora za program i sadržaj kompanije Ekspo 2027, Uroš Ranković. On je izrazio uverenje daće obnovljeni skejt park postati novo mesto urbane gradske kulture. Predsednica gradske opštine Novi Beograd, Ivana Nikolić, naglasila je da je pored rekonstrukcije parka uređena i zelena površina.

Sviđa mi se. Pre je bilo baš zapaljeno i nije baš bilo dobro za vožnju, ali sad je super, ima gomilu novih sprava i baš mi se sviđa. Skejt boarding je postao deo, i zvanični deo, kao olimpijski sport, i čini nam se da sasvim prirodno odgovara ideji da se jedna ovakva vrsta prostora sredi, obnovi, na takav način da mogu da ga koriste svi korisnici.

Imate priliku da vidite iza mene različite generacije koje voze, zapravo, skejt, i pored toga i druge vidove prevoznih sredstava, u smislu trotineta, BMX bicikli, tako da radujemo se, zapravo ja iskreno se radujem, daće se ovaj park u tom smislu koristiti. Jako nam je važna bezbednost, tako da ovaj skejt park jeurađen u skladu sa najstrožijim evropskim sertifikatima bezbednosti, tako da ovo je prvi skejt park u Srbiji koji ima sertifikat bezbednosti. I ono što je takođe podjednako važno, nakon rekonstrukcije, ovaj parkće biti predat na održavanje Javnom komunalnom preduzeću Gradsko zelenilo.

Datum: 04.10.2026
Medij: Tanjug TV
Emisija: Vesti 15/TV Tanjug
Autori: Redakcija
Teme: Grad Beograd

	Početak	Trajanje
Emisija	04.10.2026 15:00:00	300:00
Prilog	04.10.2026 15:02:00	2:53

Naslov: Uništena bomba

Pogledaj video prilog

Uništenje bombe iz Drugog svetskog rata u Beogradu

Zaostala bomba iz Drugog svetskog rata, pronađena na gradilištu po Jankarevoj ulici u Beogradu, uspešno je uništena u akciji pripadnika Sektora za vanredne situacije Ministarstva unutrašnjih poslova.

Time je okončana i vanredna situacija u tom delu Beograda. U akciji bezbednog detoniranja učestvovalo je više od 355 osoba, a prethodno su evakuisani stanari koji žive u radijusu od 150 metara od mesta na kojem je aviobomba uništena, dok su građani koji žive u objektima u široj rizičnoj zoni, na udaljenosti do 200 metara od iste lokacije, obavešteni o akciji. Iz Sekretarijata za javni prevoz ranije su najavljene promene u saobraćaju i izmene linija do 16:00. Videli ste kako izgleda kontrolisana eksplozija ove pronađene bombe. E sad, možete da zamislite kako bi izgledala nekontrolisana eksplozija koja bi mogla da ugrozi koliko metara tu skroz— 1.200 metara u prečniku od lokacije bombe.

Znači, u prečniku 1.200 metara je postojala opasnost za sve ljude, u slučaju nekontrolisane eksplozije.

Tako da, sve ovo, ja se nadam daće to biti nauk i za neke druge situacije. Uništena bomba, teška oko 250 kilograma i sa 130 kilograma eksplozivnog materijala, koja je najverovatnije pala na Beograd tokom bombardovanja grada 1941. godine, kako je naglašeno, bila je kompleksnija za razminiranje zbog elektronskog upaljača, što je ujedno bio i razlog zbog kojeg je morala da bude uništena na licu mesta.

Sama specifičnost armiranog električnog upaljača i prekidača koji radi po principu vibracija je ovu operaciju činilo jako složnom. Ja nisam bio miran ni kada sam gledao da se zatrpava sa tolikom količinom peska ova bomba, koju nikad ne znate da liće da prouzrokuje detonaciju. Sa druge strane, svakako nam je jako važno bilo da evakuacija prođe na najbolji mogući način, što i jeste. Ja se pridružujem zahvalnosti svim građanima na izuzetnoj saradnji. Nakon akcije iz Sektora za vanredne situacije, apelovali su na izvođače građevinskih radova da budu oprezni prilikom iskopavanja, ističući da je bomba mogla da eksplodira da je neko udario u njen električni upaljač. Pored toga, zahvalili su svim učesnicima akcije i naglasili potrebu za daljim unapređenjem regulative radi njihove bezbednosti.

Naslov: Uništena bomba

Pogledaj video prilog

U Beogradu uništena bomba iz rata

Gradilištu u Beogradu, uništena je zaostala bomba iz Drugog svetskog rata.

Naša Andreja je tamo, Andrea, dobro jutro. Dobro jutro od mene, upravo iz Plenkareve ulice, gde se tačno u 10 časova i 1 minut desila ova detonacija koja je planirana za današnji dan. Ono što ja mogu da vam kažem, upravo sa lica mesta, je da je sve proteklo u najboljem redu i saobraćaj je upravo polako pušten normalno da funkcioniše.

Međutim, vlastiće svakako svojevremeno javiti, nakon izvršene bezbednosne provere, kadaće građani moći da se vrate svojim domovima. Kako navode stručnjaci, radilo se o nemačkoj bombi koja je težila 250 kilograma. To su bombe prvenstveno namenjene za uništavanje objekata, infrastrukture, mostova, aerodroma i slično. Stručnjaci Ministarstva unutrašnjih poslova doneli su odluku o uništavanju na samoj lokaciji, jer ključni rizik nije predstavljalo samo telo bombe, već mehanizam za njeno aktiviranje. Ministarstvo unutrašnjih poslova Srbije je juče zapravo aktiviralo alarm za vanredne događaje zbog uništavanja iste bombe, a stanari zone opasnosti su bili dužni da napuste svoje domove najkasnije do 7 časova ovog jutra i da pre odlaska otvore prozore, spuste roletne i da evakuišu svoje kućne ljubimce. Sinoć je takođe upućen i poziv da se iz Plenkarove i okolnih ulica na opštini Palilula uklone parkirana vozila, iliće ih parking servis odneti na bezbedno mesto.

Formiran je i operativni štab za uništavanje aviobombe, čiji je zadatak da prati i koordiniše aktivnosti nadležnih službi u cilju sprovođenja mera bezbednosti i zaštite građana.

Operativni štab činili su predstavnici većeg broja organizacionih jedinica Ministarstva unutrašnjih poslova, zatim Grada Beograda, Zavoda zaurgentnu medicinu, javnog komunalnog preduzeća Parking servis, komunalne milicije, Crvenog krsta Srbije i drugih nadležnih subjekata.

Ono štoću ja apelovati, samo još jednom ovom prilikom, jeste da građani slušaju nadležne i da slušaju nove vesti, i da kadaće moći zapravo da se vrate u svoje domove. Toliko od mene sa lica mesta, studio.

Naslov: Uništavanje bombe u Poenkarevoj ulici

Pogledaj video prilog

Uništavanje bombe u Poenkarevoj ulici

U Poenkaerovoj ulici u Beogradu, tokom prepodneva, biće uništena aviobomba zaostala iz Drugog svetskog rata. Reč je o nemačkoj bombi, teškoj oko 250 kilograma, sa 130 kilograma eksplozivnog materijala i elektronskim upaljačem. Zbog specifičnosti, bombaće biti uništena na licu mesta. Sektor za vanredne situacije prethodnih dana obavestio je građane koji se nalaze u zoni opasnosti kako da se ponašaju, kao i gde mogu da se evakuišu tokom akcije.

Datum: 04.10.2026
Medij: Nova S
Emisija: Pokreni se
Autori: Redakcija
Teme: Grad Beograd

	Početak	Trajanje
Emisija	04.10.2026 07:00:00	240:00
Prilog	04.10.2026 07:08:00	3:07

Naslov: MUP uništava bombu u Beogradu

Pogledaj video prilog

MUP uništava bombu u Beogradu

Ministarstvo unutrašnjih poslova Srbije aktiviralo je alarm za vanredne događaje zbog uništavanja zaostale bombe iz Drugog svetskog rata. Deaktiviranje je počelo jutros, na gradilištu po NKRO-voj ulici u Beogradu, gde je bomba i pronađena, a tamo je sada i naša Katarina Petrović. Katarina, dobro jutro. Šta se trenutno dešava?

Dobro jutro. Za sada znamo da je sama akcija počela od 6 sati jutros, i da se bomba nalazi negde na potezu iza mene, ali nažalost nismo dobili tačnu informaciju gde se ona tačno nalazi.

Iza mene se još nalaze i autobusi i vozila hitne pomoći, iz razloga što je trenutno u toku evakuacija građana koji tu žive, a koji se juče nisu evakuisali. Kako smo nezvanično saznali, sama akcija i rad oko bombe počinje tek oko 8:30 danas. Podsetiću, u pitanju je rad, odnosno akcija, na uništavanju bombe koja je ovde zalutala tokom Drugog svetskog rata, u pitanju je nemačka avio-bomba opšte namene, model SC 250, težak 250 kilograma, koji u sebi ima oko 130 kilograma eksplozivne materije.

Ono što je zanimljivo jeste da je evakuacija, odnosno da je MUP evakuaciju građana započeo još juče u 9 sati ujutru. Svi oni koji žive u radijusu od 150 metara od tačke gde treba da bude uništena sama bomba su juče trebali da budu evakuisani. Međutim, kao što možemo videti, nisu svi građani još uvek evakuisani, tako da ostatak građana to trenutno čini. Svi oni koji žive u radijusu od 200 metara su dobili SMS poruku sa detaljnim instrukcijama. S obzirom da je ova bomba pronađena na gradilištu u ovoj ulici, nakon što je pronađena, tu je došao Centar za vanredne situacije, koji je sve detaljno ispitao, i zbog određenih karakteristika bombe, ali i zbog činjenice da je ona naoružana električnim upaljačem na sebi, doneta je odluka da se sama bomba uništi na mestu gde je i pronađena, odnosno na gradilištu pored koga se mi trenutno i nalazimo. Zbog ove akcije, koja je trenutno u toku i za koju se trenutno ne zna do kadaće danas trajati,će biti izmenjena trasa čak 14 linija gradskog prevoza. Ono što za sada mogu da kažem jeste da ovom ulicom trenutno prolaznici nesmetano prolaze, tu je velika količina policije, međutim oni i dalje ne zaustavljaju građane koji ovuda žele da prođu. Pretpostavljam daće to uraditi nešto kasnije, kada i počne sam rad oko bombe. To je to od informacija koje imamo za sada.

Mi svakako ostajemo ovde da pratimo razvoj situacije i da se javimo ponovo ukoliko to bude bilo potrebno.

Hvala, Katarina. Pratićemo čitavu situaciju. Bila je to naša Katarina Petrović.

Datum: 04.10.2026
Medij: RTS1
Emisija: Jutarnji dnevnik/RTS
Autori: Redakcija
Teme: Grad Beograd

	Početak	Trajanje
Emisija	04.10.2026 08:00:00	60:00
Prilog	04.10.2026 08:05:00	2:45

Naslov: Uništavanje avio-bombe u Beogradu

Pogledaj video prilog

Uništavanje avio-bombe u Beogradu

A u Poenkajerovoj ulici u Beogradu uskoro počinje uništavanje avio-bombe zaostale iz Drugog svetskog rata, pronađene na gradilištu početkom nedelje. Zbog specifičnosti, bombaće biti uništena na licu mesta, i tu akciju prati Jelena Baranin, koja je u štabu operativnog tima.

Jelena, da li je sve spremno i kadaće početi akcija? Dragana, poslednje pripreme operativnog tima su u toku. Za nešto manje od pola sata očekuje se početak četvrte i poslednje faze uništenja zaostale avio-bombe iz Drugog svetskog rata. Reč je o bombi teškoj oko 250 kilograma, sa 130 kilograma eksploziva i električnim upaljačem, zbog kojeće, kao što si i ti rekla, ona biti uništena na licu mesta. Sam proces izgledaće tako štoće pripadnici MUP-a i Sektora za vanredne situacije prvo premestiti, a zatim i zatrpati bombu, nakon čegaće ona biti detonirana.

Ovo svakako nije prvi put da se u Beogradu sprovodi ovakva akcija; bilo je nekoliko slučajeva, podsetiću na 2023. kada je na gradilištu na Zvezdari pronađena zaostala bomba iz NATO agresije 1999. godine, zatim godinu dana kasnije kod Narodne skupštine pronađena je artiljerijska granada iz Prvog svetskog rata, a prošle godine u Beogradu smo imali dva pronalaska na području Beograda na vodi. Prvo je pronađena britanska avio-bomba koja je bila teška oko 500 kilograma, a mesec dana kasnije i američka avio-bomba koja je bila teška oko 470 kilograma.

U današnjoj akciji učestvuje više od 300 pripadnika Ministarstva unutrašnjih poslova i Sektora za vanredne situacije; oni su na terenu jutros od 6 sati, kada je počela evakuacija građana koji žive u krugu do 150 metara. Oni su svi evakuisani, a preporuka Sektora za vanredne situacije za sve one koji se nalaze u krugu od 300 metara i koji nisu napustili svoje stanove jeste da otvore prozore, spuste roletne, odalje se od prozora i svakako ne izlaze na terasu. Zbog akcije, izmenjena je trasa i 14 linija gradskog prevoza, normalizacija saobraćaja očekuje se najkasnije do 16 časova.

Kao što sam i rekla, akcija počinje za nešto manje od pola sata, a mićemo je prenositi u sklopu našeg jutarnjeg programa. Dragana. Hvala, bila je to koleginica Jelena Baranin.

Datum: 04.10.2026
Medij: RTS1
Emisija: Dnevnik 1/RTS1
Autori: Redakcija
Teme: Grad Beograd

	Početak	Trajanje
Emisija	04.10.2026 11:00:00	240:00
Prilog	04.10.2026 12:15:00	1:31

Naslov: Izložba o Milanu Rakiću u Beogradu

Pogledaj video prilog

1319

Izložba o Milanu Rakiću u Beogradu

Povodom 150 godina od rođenja pesnika, diplomate i akademika Milana Rakića, otvorena je izložba u Biblioteci grada Beograda. Kroz arhivsku građu i umetničke postavke predstavljeni su život i stvaralaštvo jednog od velikana srpske kulture. "O sklopi usne, ne govori,ćuti; ostavi dušu, nek' spokojno sneva, dok kraj nas lišće na drveću žuti i laste lete put toplih krajeva." Pevao je Rakić. Postavka ga predstavlja kao pesnika, diplomatu i jednu od značajnijih ličnosti srpske kulture s početka 20. veka. Deo njegove etnografske zbirke sa Kosova i Metohije predstavljen je na izložbi. Široj publici Rakić je poznat kao pesnik, i on zapravo zauzima najznačajnije mesto u srpskoj poeziji.

Ali pesništvo je bilo samo oduška od teških diplomatskih aktivnosti, a Rakić je bio školovani pravnik, školovao se u Parizu. Postavku čine izložbeni panoi: audio-vizuelna građa, prva izdanja Rakićevih knjiga i umetničke instalacije. Izložba je savremenim pristupom prilagođena i mlađim generacijama, odraslim uz tehnologiju. Samim tim da ih privučemo i da ovde, kad dođu i posete Biblioteku grada Beograda, da li žele da pozajme knjigu ili ne, svakako mogu da pogledaju izložbu posvećenu Milanu Rakiću. Izložba "Gospodin Milan Rakić: poeta i diplomata" u Biblioteci grada Beograda do 6. oktobra.

Datum: 04.10.2026
Medij: Nova S
Emisija: Pokreni se
Autori: Redakcija
Teme: Gradska javna komunalna preduzeća i javna preduzeća Beograda; Grad Beograd; Deponija

	Početak	Trajanje
Emisija	04.10.2026 07:00:00	240:00
Prilog	04.10.2026 09:04:00	26:32

Naslov: Stručnjaci analiziraju troškove grejanja u Srbiji

Pogledaj video prilog

Stručnjaci analiziraju troškove grejanja u Srbiji

Sada vas vodimo u Kinu gde se ove nedelje, od 1. oktobra, proslavlja Dan državnosti.

Tim povodom, u Harbinu je organizovana neobična parada; glavne zvezde bili su pingvini.

Gegajući se preko trga Polar parka Gentu, pingvini privukli su brojne posetioce koji su želeli da ih vide izbliza i fotografišu. Kako bi im bilo prijatnije, organizatori su na prostoru parade postavili led i tako snizili temperaturu. Ova vrsta pingvina potiče sa Antarktickog poluostrva i okolnih ostrva, gde klima nije toliko surova kao u drugim delovima Antarktika.

Tokom praznika održavaju se 2 parade dnevno, a posle svakog nastupa pingvini se vraćaju u svoje stanište gde ih čuvari prate i dodatno hrane. Dolazi zima, a videćemo kolikoće biti duga i hladna.

Kolikoće nas koštati grejanje ove godine, i šta nam je energetski najisplativije?

O tome ovoga jutra razgovaramo sa stručnjakom za energetsku efikasnost, Slobodanom Jeratićem, i pravnikom iz udruženja potrošača Efektiva, Jovanom Ristićem. Dobro jutro.

Dobro jutro, hvala Bojici što ste ovde. Hajde da krenemo od toga što je Agencija za energetsku efikasnost objavila svoju procenu troškova grejanja ove sezone.

Mislim daćemo videti tabelu. Evo, upravo— I daćemo je zajedno prokomentarisati.

Da. Pa kaže: grejanje na drva 60.000, grejanje na ogrevna drva 99.300, pelet 114.000 dinara, prirodni gas 59.500, ugalj 102.000, ulje za loženje 167.600, propan-butan gas 187.000, termoakumulacione peći 102.700, kotlovi za etažno grejanje 250.000.

Dakle, procena je za temperaturu u stanu od 20°C za 180 dana. Hajde da krenemo od toga da prokomentarišemo same cene. Izvolite. Dobar dan.

Dobar dan, dobar dan još jednom. Pa, vidite ovako, znači, ova tabela koju ste pokazali je izvorno objavljena na veb stranici Agencije za energetiku AERS, i svi mediji su preneli troškove grejanja.

I mi danas pričamo: to nisu troškovi grejanja. Prosto to morate razumeti.

Ovo je— ovo je troškovi energije. I tako i piše. Naslov tabele je "Troškovi energije".

Troškovi grejanja su nešto malo drugačije, jel'. Mi smo pre desetak dana ovde govorili o nekim novim cenama koje su pregledale Beogradske elektrane, pa smo rekli da postoji podeljeno, jel', neki fiksni deo, varijabilni deo, i tako dalje. E sad, vi kad u tabelu gledate, u ovoj tabeli je trebalo da se nađe i daljinsko grejanje sa svojim varijabilnim delom, pa bi onda imali jednu cifru od 67.000 dinara prema onom predlogu koji su dale Beogradske elektrane, što bi onda značilo da je daljinsko grejanje, ovaj, posle— posle grejanja na prirodni gas drugo po redu.

Ali vi kad dobijete račun, taj, za daljinsko grejanje, vidite da to uopšte nije tako, jel', da je sasvim drugačija neka priča. Tako da, ako koristite kotlove na drvo, neko mora da doveze to drvo, nekoće da cepa to drvo, vićete da ložite to drvo. Koliko god vi smatrali da je vaš rad možda besplatan, on nije besplatan. Prosto, vi ste potrošili sat vremena svakog dana, jel'.

Znači, to ima neku svoju cenu. Pokvariće se nešto, izgoreće neki termostat, grejačće se neki pokvariti. Prosto, drugo, svakog mesecaćete odvojiti neke pare, jer posle 10, 15 godina vi morate da zamenite taj kotel. Prema tome, ovo što vidite, ovo u suštini je jedna inf— nešto što je, kako da kažem, ovako, vrlo interesantno za nekoga ko priča, ali to nisu troškovi grejanja. Troškovi grejanja su značajno skuplji.

I kad bi uzeli istu neku, ovaj, način, neku— neki pristup kao što Beogradske elektrane formiraju cene grejanja, došli bi do zaključka da pod ovim uslovima, kako su ovde dati, pod ovim pretpostavkama, 110.000 do 120.000 za taj stan od 60 kvadrata i sa ovim pretpostavkama je, bez obzira na vrstu grejanja, znači, vrlo male su varijacije u tom grejanju. I ova tabela, ovu tabelu, tako i treba posmatrati.

Međutim, ova tabela je, ovaj, vrlo interesantna zato što ona u stvari— AERS je sa ovom tabelom poslao jednu sasvim drugačiju poruku. Vi možete da posmatrate to iz neke druge perspektive.

Prema, ovaj, međunarodnim finansijskim institucijama, neki— neki— neka porodica je siromašna.

Ukoliko više od 10% njenih prihoda pokrivaju komunalne troškove. Vi sad kad uzmete da je 120.000 grejanje mese— ovaj, na godišnjem nivou, pa kad uzmete da je medijalna, ovaj, medijalna primanja su 93.000, i tako dalje, dođete do zaključka da u stvari u prosečnom domaćinstvu koje ima ovaj stan koji je ovde naveden, treba dvoje ljudi da bude zaposleno da to domaćinstvo ne bi bilo sir— energetski siromašno.

Mislim, kad je neko energetski siromašan, on je siromašan i na svaki drugi način.

I sad, vi iz ove tabele, znači, AERS je poslao nama poruku, ovde vrlo jasno, da je 50% ljudi u ovoj državi siromašno. Što je problem. E, ne treba gled— mi sad ovde pričamo o posledicama. Mi treba da tražimo

uzroke. Da vidimo gde su uzroci.

Zašto je prvo grejanje ovoliko skupo? Ili zašto smo siromašni, jel'. To je jedna stvar.

Druga stvar, ovde imate, ovaj, prikazanu cenu. Ovde— ovde se kaže da je prirodni gas najjeftiniji. Pa on jeste najjeftiniji, zato što suštinski, ovaj, država svake godine iz budžeta finansira Srbija gas. On pravi dubiozu, ne— ne posluje negativno, i tako dalje.

Vi iz budžeta njemu stalno neke pare sipate tamo, i oni zato to koriste da bi tu cenu grejanja držali na nekom niskom nivou. I sad, vi imate situaciju da neko ko živi na Dedinju, tamo ima prirodni gas, ima kuću od milion evra, ili 2 miliona evra, on plaća 55,4 dinara cenu gasa.

A neko ko, kako se zove, koristi drvo i tako dalje, on ima 10 dinara ili 11 dinara.

Mislim, zaista, to je neka, ako ste— ko se seća, ovaj, Alan Ford, jel', superhit politika.

Mislim, zaista, to tako ne može. To je— to je potpuno pogrešna energetska politika.

Kad bi Beogradske elektrane imale cenu gasa kao što imaju domaćinstva, onda ova cifra ne bi čak bila ni 67.000, nego bi bila 46.000. Troškovi daljinskog grejanja bili bi značajno niži kad bi— kad bi te stvari— znači, mi treba stvari da dovedemo u red, da vidimo šta su uzroci, da uzroke otklonimo, pa onda da pričamo o nekim poređenjima. Pričaćemo još i o tim elementima. Gospodine Ristiću, voleo bih da i od vas čujemo komentar za ovakvu tabelu, posebno ako imamo osvrt na to da su građanima i prošle sezone stizali neki napumpani računi za struju tokom grejne sezone. Kakva je sada situacija, i— Čemu da se nadamo? Šta— da, šta— šta vi čitate iz ove tabele?

Ovi računi za struju, to je samo deo priče. Znači, pošto mi zapravo pričamo o grejanju, ali energetika je jedan mali širi pojam. Neki ljudi se i greju na struju.

Ali to što kažete, bili su prošle godine napumpani. Ne, oni su sve vreme napumpani.

Za 2 godine, ovo je katastrofa što se dešava. Ja ovaj posao radim tačno 9 godina.

Nikada nije bilo gore. Nikada više pritužbi. I nikada toliko očaja nije izlazilo iz tih mejlova i telefonskih poziva koje dobijamo. I to su uglavnom, kažem, ima mnogo razlika, ali jedan od ključnih je problem sa očitavanjem koji ne prestaje.

Znači, to je deo problema se nalazi u fantomskom ubačenom članu 197a Zakona o energetici, koji uvede to samoočitavanje, zapravo koje pravi diskriminaciju među građanima po osnovu brojila.

I on je neustavan. Ali, iako su, kažem, administracije ove zemlje rekle da se on neće primenjivati, on se primenjuje. A i to što se primenjuje se ne primenjuje kako treba.

I mi umesto tromesečnog očitavanja, mi imamo višemesečna neočitavanja, sa napumpanim računima, gde ljudi kažu: "Kako sam ja dobio račun od, ne znam, 100.000 dinara koji nema veze sa mnom, sa mojom redovnom potrošnjom?" I tu je sijaset još problema koji se javljaju u tom sistemu, gde, recimo, delovi istog sistema ne razgovaraju, jedno drugom podmeću noge, u jedne druge čak i uguravaju zakonske prekršaje, kao što to radi EDS sa EPS-om. Vi kad dobijete odgovor na reklamaciju, odgovor na reklamaciju se daje u roku od 8 dana. I on mora da bude donet na osnovu neke provere, i on mora da donese odluku: odbijamo ili usvajamo. EPS, zbog neodgovaranja EDS-a, koji mora da očita i da kaže, da proveri stanje, on to ne uradi u roku od 8 dana. EPS onda odbija reklamaciju sa obrazloženjem da nije dobio podatke. Pa kako možeš da odbiješ ako nisi dobio podatke?

To automatski EPS gura u zakonski prekršaj. A EDS za to ne odgovara.

EDS čak nema ni status trgovca. Oni su potpuno nekontrolisani. I to mora jasno i glasno da se kaže, da ovo jeste problem i da neko mora da obavi neku kontrolu. EPS je trgovac koji je u odnosu sa nama, nije EDS. Ali sad, na stranu cela ova priča, znači, cene divljaju, ali se cene i formiraju na određene načine. Što kaže gospodin, mi treba da se bavimo uzrocima zašto mi imamo— zašto mi imamo kaskadna poskupljenja struje iz godine u godinu, i kako se to dešava.

Posebna je priča u ovakvoj— u ovakvim problemima, kome je palo na pamet da mi obaramo prag plave zone na— na— na štetu zelene zone. Znači, to je— to je bilo prošle godine.

Znate li koliko se očajnih ljudi nama javilo kad je prag crvene zone sa 1.200— sa 1.600 krenuo na 1.200?

Ali, kažem, to je— to je priča za sebe kako cene nastaju. Zna Marko dobro, ovaj, slušao je celu zimu mene kako kukam o mojim računima. Slobodane, malopre ste pomenuli da elektrane za daljinsko grejanje naplaćuju varijabilni i fiksni deo. Pa, pre svega, da pojasnimo našim gledaocima šta je to što oni tačno plaćaju, jer verujemo da mnogima ovaj način obračuna i dalje nije jasan.

Obračun deluje komplikovano, možda iz razloga što su, ovaj, kolege iz Beogradskih elektrana pokušale da to, ovaj, kao inženjeri, obuhvate sve što su radili, i onda su napravili malo, ovaj, neku nepreglednu priču.

Znači, situacija nije tako komplikovana. Varijabilni deo znači da, ovaj, uzmete završni račun Beogradskih elektrana iz 2025. godine.

Iz tog završnog računa vidite koliko novca je potrošeno za prirodni gas, koliko novca je potrošeno za električnu energiju, za rad pumpi koje pumpaju radni fluid, i tako dalje.

Kupljena energija, koja— Beogradske elektrane kupuju deo energije, ovaj, od Beoči— od spalionice u Vinči.

Zatim, ovaj, imate neku hemijsku pripremu vode, i tako dalje. I kad saberete te elemente sve i podelite sa ukupnom— ukupnom energijom koju su Beogradske elektrane isporučile, mereno na kalorimetrima, u svakoj postavnici, vi dobijete jediničnu cenu. Znači, vrlo jednostavno.

U vašem računu svaka postavnica ima kalorimetar. I u svakoj postavnici vi tačno znate koliko je zgrada primila energije. Kad pomnožite taj vaš deo sa ovom jediničnom cenom, vi dobijete cenu varijabilnog dela. Ne vidim ja ništa tu komplikovano, jel'.

Što se tiče fiksnog dela, postoje troškovi poslovanja, opravdani troškovi poslovanja.

Opravdani troškovi poslovanja takođe se saberu, i ti opravdani troškovi poslovanja se onda podele ili sa ukupnom površinom koja se greje, ili sa instalisanom snagom. Možete da izaberete jednu od te dve stvari. I dobijete jediničnu cenu po metru kvadratnom fiksnog dela, ili jediničnu cenu po kilovatu instalirane snage fiksnog dela. Pomnožite kvadraturu svog objekta sa tom jediničnom cenom, i eto vam cena fiksnog dela. Saberete varijabilni i fiksni, i to vam je račun. Ja zaista ne vidim da je to— da je to nešto komplikovano.

Međutim, zaista, na našim računima imate, ovaj, mnogo brojki, mnogo cifara koje malo zbunjuju.

I mislim da taj račun treba prostije da izgleda, jer kad bi prostije izgledao, onda bi nam bilo jasno zašto nešto toliko plaćate. Druga stvar je kako ste došli do tih cena.

To postoji neka metodologija, i tako dalje, koja je možda isuviše komplikovana, možda i nije kako trebaurađena, i tako dalje. E, o tome valja diskutovati i videti zašto su te cene takve, da li je to metodološki pristup pogrešan, i tamo ima nekih bagova, ili je prosto poslovanje, osnivač ministarstva, i tako dalje, neko ima neke nerazumne zahteve prema daljinskom grejanju ili prema svim ostalim vrstama grejanja, energije, i tako dalje, i onda mi plaćamo jako visoku cenu, mnogo veću nego što bi inače trebalo da plaćamo.

Da. Evo da pitamo i vas. Dakle, najavljeno poskupljenje u proseku od oko 10% za daljinsko grejanje. Da li ima opravdanja?

I da li je moguće napraviti, kao u nekim drugim zemljama, neku vrstu, ne znam, tog trogodišnjeg, jednogodišnjeg plana? I da li bi, na kraju krajeva, trebalo uvesti neki drugačiji, potencijalno jednostavniji način obračunavanja? Hajde ovako. Ja, kažem, neke promene su ovde počele da se dešavaju u vezi sa— sa uslugom opšteg ekonomskog interesa, uključujući i grejanje i struju i telekomunikacije još od 2010. godine. Znači, ovo je priča koja je zapravo stara 16 godina. Mi se 16 godina nismo prilagodili onom što smo preuzeli iz Evropske unije, a to je, u ovom slučaju, recimo, grejanje na utrošak. Uvek je bilo: nemamo uslova.

Beogradske elektrane su to izbegavale sve do ovih godina, i to što su sad preuzele da rade, to uopšte nema veze sa— sa grejanjem na utrošak. Znači, mi smo imali 16 godina da se prilagodimo.

Neka mesta su se prilagodila. Evo, čuo sam da je gospodin radio, što kažu, radio u elektranu u Šapcu.

Šapac, sećam se, je ulagao nešto, radile se energetske efikasnosti, jer, kažem, određene stvari vi ne možete da dobijete kako treba ako se neulaže u stanove. To su— naši stanovi su građeni u vreme socijalizma. Ceve prolaze kroz tuđe stanove. Sve to je isprepletano, i dosta je teško i da se neke stvari objasne kroz— kroz jednu emisiju. Ja sam sa pravne strane pisao jednu knjigu o temama koje su se bavile upravo sudskom praksom u vezi sa isključenja sa— sa daljinskog grejanja. Ali pre svake priče o tome, o isključenju s daljinskog grejanja, i ko ima pravo i ko nema pravo, i gde tu postoje potplitanja na sudu i među institucijama, je pitanje: što bi se neko skidao? Pa, vrlo jednostavno. Ne možeš da platiš cenu grejanja.

Ako tebi cena daljinskog grejanja bude deranje kože, da to tebi uzima značajan deo plate, pa šta se prvo tebi javlja? "Pa ja hoću da se isključim." Ja imam potrošača u katastrofalnom stanju, znači, kojem je problem u podstanici napravio jedan od komšija, 6 ili 7, to su— red kuća u Beogradu je ostao bez grejanja ili bez, da kažem, bez adekvatnog grejanja. Potrošaču je prvo trebalo 6 meseci da prvo bilo koga ubedi da počne nešto da radi. Znači, to se desilo.

On je shvatio da nema grejanja u oktobru prošle godine. On je pisao bukvalno svima.

Na kraju, tek u aprilu dobio odgovor od Beogradskih elektrana da je bio neki prekršajni postupak, neki—

bili inspektori, da su našli da je neko ilegalno nešto radio u podstanici, je li.

Ali on do dana današnjeg nije dobio odgovor: a hoće li on uopšte da ima grejanje?

Pritom je utužen jer nije platio račun koji je, izvinite, dobijen tako što mu niko nije— nije, nije, ovaj, nije dao uopšte uslugu. Nula usluge mu je dao. I gospođa mene pita: "Slušajte, to što sam utužena, uložila sam prigovor, toće da ide na sud, a hoću li ja da imam grejanje?" Odgovor koji sam dobio od Beogradskih elektrana me je zaledio. Mi otprilike ne možemo ništa da uradimo. Vidite, ovaj, kao, to su drugi organi nadležni.

Pa koće da reši gospođi pitanje? Ali je utužujete. Utužujete kao da je ona neki neplatiša, a ona nije dobila uslugu. To se zove u pravu narušavanje načela jednakosti uzajamnih davanja.

Znači, ne možeš da tražiš nešto ako nisi dao ništa. A oni njoj traže da plate nešto što nije. I to je, kažem, to je potpuno jedna bespomoćnost.

Ko je ovde za šta nadležan? Navodno bi bili inspektori. I sada, mi ništa nismo uradili.

Posle 2 odgovora: "Obratite se nekom drugom." Kad sam dobio to, ja sam, iskreno, evo, dobio sam taj odgovor u petak. Ne znam šta da mislim. Do koje mere je ceo sistem neusklađen i ne zna se ko pije, ko plaća. Slobodane, da postavimo i to pitanje: koliko je grejanje u Srbiji energetski efikasno? Dakle, znamo da ima dosta potrošača koji ne plaćaju po potrošnji, pa samim tim i ne vode evidenciju. Merenje, to jest ugradnja merača, često iziskuje nekoliko hiljada evra.

Pored toga, znamo i da mnogobrojni građani imaju problem sa izolacijom, dakle stara stolarija.

Ali znamo da imamo subvencije od Evropske unije po tom pitanju, da se to zameni.

Međutim, diskutuje se o tome da i to nekako se deli po partijskoj pripadnosti.

Pa, znate kako, ovaj, prvo— ovo bi prethodno pitanje, samo bih da dopunim, ovaj— Slobodno, slobodno.

Toplotna energija— toplotna energija je regulisana, verovatno. Znači, ovaj, ali država reguliše daljinsko grejanje. Država ne reguliše cene drveta, cene uglja i tako dalje, izuzev ako ne donese neki ad hoc zakon pa zabrani da pelet bude više nego što je, ovaj, njegova proizvodna cena.

Ali mislim, to— to su prve mere koje uvek daju pogrešne rezultate. Znači, daljinsko grejanje je regulisano. Ako hoćete da imate cenu 3 do 5 godina unapred, jasnu, ovaj, nepromenljivu cenu, onda ne možete da imate inpute koji definišu tu cenu na tržišnim uslovima.

Znači, ne može prirodni gas da bude tržišna— da ima tržišnu cenu. Ne mogu Beogradske elektrane ili bilo koja druga kompanija za daljinsko grejanje da prirodni gas kupuje po tržišnoj ceni, da struju kupuje po tržišnoj ceni, a onda da isporučuje toplotnu energiju po ceni koja je regulisana.

Prosto nema. To je perpetuum mobile. Znači, to— to ne postoji nigde u svetu. To je nemoguće. Druga stvar, to se vidi iz onoga što je agencija pokazala u onom delu. Znači, ako gre— imate građane koji imaju kotlove na gas u svojim domovima, male kotlove na gas. Oni plaćaju 5,4 dinara kilovat sat toplotne energije koju taj gas nosi.

S druge strane, imate građane na daljinskom grejanju koji koriste naš zajednički kotao koji se nalazi u nekoj kompaniji za daljinsko grejanje. Njih ta energija iz istog tog prirodnog gasa košta 6 dinara ili preko 6 dinara, 30-ak posto više. Znači, vi imate sad diskriminisane građane sa jedne strane. Ti građani očekuju da njihova cena grejanja energije bude ista kao kod ovih građana. I kažu: "Pa da li je moguće da mi imamo veliki kotlove, efikasniji kotlove, efikasniji sistem u odnosu na ove druge, a oni imaju niže troškove?" Pa to je upravo iz razloga što je loša energetska politika ove države. Vi imate subvencionisanje nekoga ko ima novca, i uzimate pare od ovih siromašnih da bi ih subvencionisali ovi koji su bogati.

Prosto neodrživa priča. Nisu baš ni tu svi bogati. Imate tu i tehnologije.

Nisu svi— nemaju svi kotlove na gas. Imaju peći na gas, i tako dalje, i tako dalje.

To je što se tiče ove prethodne priče. Što se tiče ovoga, naravno da, kako god tehnologiju koristili, ako imate dobru izolovanu zgradu, vas— vi nećete da osetite troškove grejanja.

Ako je zgrada neizolovana, ako zgrada ima veliku potrošnju, nema tog grejanja kojeće vas da spasi.

Nema te tehnologije kojaće da vas spasi. Prema tome, znači, mora da postoji jedna organizovana priča. Ona kreće sa lokalnog nivoa, kreće sa državnog nivoa, gde mora da se obezbedi jedan mehanizam, stabilan mehanizam, koji obuhvata jedan veliki broj ljudi, da oni mogu da svoje zgrade utople, da promene efikasnost svoje zgrade, da potroše što manje energije.

Mi smo energetski jako zavisna država. Preko, ne znam, ogromna količina energije se uvozi. Mi nemamo svoju energiju. Prema tome, nama je ja— interes da se što manje energije troši. Prema tome, interes države je da nađe mehanizam kakoće da pomogne ljudima da na 10, 12, 15, 20 godina, ako je potrebno, otplaćuju te svoje, ovaj, investicije u utopljavanje zgrade.

S druge strane, morate da imate jedan, ovaj, socijalni momenat. Ne možete vi reći, ovaj, kako se zove, nekome ko je apsolutno siromašan: "E, imaš kredit tamo, pa imaš kamatu, imaš..." Njemu morate da date te, ovaj, subvencije sasvim drugačije nego ovim ljudima koji imaju novac.

Njima i ne trebaju subvencije. Njima dajte samo rok 10, 12 godina da otplaćuju.

Tako da, troškovi grejanja posle renovacije zgrada, plus troškovi te renovacije, budu niži nego što je on plaćao grejanje pre toga. I on— njemu ne treba nikakva subvencija.

Ali imate ljude koji bez subvencija ne mogu ništa da urade. Znači, imamo sistemski problem.

Ovo što daje Evropska unija, Svetska banka je dala neki novac, i šta mi imamo?

Treba nam 250 do 300 godina sa tim obimom koji se sa tim parama rešava da bi mi ljude doveli u red.

Za 300 godina? Niko živi ne zna kakoće ova država da ide.

Znači, mićemo biti energetski— Srbijaće biti energetski efikasna za 300 godina.

Ali to je normalno. Ali nije ova planeta kakoće da izgleda.

Ali zanimljivo mi je ovo, ovo što je gospodin Jerotić rekao, pa bih voleo da se nadovežemo na to.

Kada imamo situaciju da čitave socijalne kategorije ne mogu da priušte sebi grejanje, da li onda grejanje treba da bude neka vrsta socijalnog prava u kome država reaguje kada ima građanina ili mnogo više građana koji ne mogu da obezbede sebi tokom zime grejanje kao jedno, čini se, osnovno pravo?

Da li je tu uloga države da reaguje i da nađe politiku kojaće omogućiti— Ne, našla.

Mislim, na papiru to postoji. Na papiru vi imate ugroženog— vi imate ugroženog, mislim, energetski ugroženog potrošača. I s tim što je to, kako se zove, to onda dalje u— što kažu, zakon, zakon to kaže, da, predviđa, postoji, a dalje to regulišu vlada i lokalne samouprave.

Znači, to se dalje sprovodi. I sad, tu se daje— ne znam, kod struje se daje određeni broj kilovata za grejanje i, ovaj, i ne znam baš. Ali, znači, to je— to je na lokalnim samoupravama i na, na, znači, na vladi da to, kako se zove, sprovedu. Jer jednim delom je stvarno neophodno da oni koji su najugroženiji da— da ne plaćaju toliko koliko plaćaju drugi. Mislim, kažem, zakon predviđa.

Meni je to u redu. Samo je pitanje ostvarenja svega toga.

Gospodine Jerotiću— Jeste hteli nešto da se nadovežete? Niste zapisali.

Ako želite, slobodno, ovaj, da ne bude da— Da, ovaj, pa dobro, to je sad šira priča.

Znači, sad, ovo je vrlo interesantno. Znači, zakon poznaje energetski ugroženog kupca.

Okej. Šta znači energetski ugrožen kupac? Vi nemate novca da platite grejanje.

Nije vam priuštivo grejanje i nemate novca. Znači, prosto vama ne treba neko da pomogne da platite račune. Prema izveštaju Beogradskih elektrana za 2025.

godinu, grad Beograd duguje Beogradskim elektranama milijardu i po dinara.

Država duguje 3 milijarde dinara. Jesu li država i grad Beograd energetski ugroženi kupci?

Oni definitivno nemaju para u budžetu da plate grejanje za svoje objekte. Ajde da skupimo pare da državi i gradu Beogradu doniramo neke pare, da oni više ne budu energetski ugroženi kupci, jer je to— jer je to naša obaveza. To piše u zakonu. Ako neko nema novca da plati grejanje, on je energetski ugrožen kupac i njemu treba dati neki novac. Znači, ova dva entiteta očigledno nemaju para da plate grejanje za svoje objekte. Ajde da skupimo pare da im to damo.

Ali štaće da se promeni? Promeniće se to da neće onda isisavati novac iz džepova građana Beograda da bi te dubioze se pokrile, negoće prosto građani— Beogradske elektraneće postati najprofitabilnije komunalno preduzeće u gradu, ukoliko bi država izmirila— i grad Beograd, naravno, izmirili te svoje obaveze.

Kad bi se 5 milijardi dinara koje oni duguju prenelo u budžet Beogradskih elektrana, mi ne bismo imali poskupljenje grejanja. Eto, suština. Eto, to je priča o energetski ugroženom kupcu, energetskim politikama. Znači, ne— mi ne— ove tabele nisu bitne. Bitno je da znamo šta je problem. I kad budemo znali šta je problem, mićemo taj problem rešavati. Ako ne znamo šta je problem, nema rešenja.

I drugo, i ovde treba da se nadovežem samo na ovo. Znači, da li je uloga komunalnog preduzeća da bude punilac budžeta? Zapravo, da li je to njegova prevashodna delatnost, da on puni budžet jedinice lokalne samouprave? Na prvom mestu je pružanje usluge, ulaganje u— ulaganje u instalacije, održavanje, amortizaciju, sve što, kažu, što je potrebno da jedan energetski subjekat, kao što su, recimo, toplane, da bi mogao da živi, da bi se— znači, vi morate da uradite.

A ne da vi date najveći deo svog— svega što ste zaradili da date u gradski budžet, a onda, kao što se ovde dešava, da uzimate kredit. Što uzimate kredit? Znači, kompletna politika je pogrešna. Kompletna politika je pogrešna. Zašto imamo gubitaša od— od kompanija koje nisu gubitaši? To je— nije na meni

da odgovaram. Dobro, na— na— Ja moram da se— da se— pa da iskoristim priliku, Marko, znaš za moju brigu. Da gospodina Jerotića pitam za— za savet. Evo, ako se živi u staroj zgradi iz 30-ih godina, loša je izolacija, greje se na stari kotao, da li se prvo investira u promenu načina grejanja ili izolaciju, ali uzmemo u obzir, je l', tu je cela zgrada u problemu? Pa, tako je.

Mislim, to je pravilo struke. Ovaj, prvo radite sanaciju, prvo smanjujete potrošnju, a onda investirate u rekonstrukciju, promenu tehnologije grejanja. Jer, suštinski, ako bi vi promenili tehnologiju grejanja, opet smo u gubitku isti. Znači, ne postoji jeftino grejanje ako se vi rasipate toplotom. Ako grejete dvorište, ako grejete vazduh oko zgrade i tako dalje, nema tog jeftinog grejanja. Suštinski, znači, vi morate prvo da uradite izolaciju zgrade, utopljavanje zgrade, da promenite stolariju na zgradi, da primenite sve one mere energetske efikasnosti koje su na raspolaganju. Ne pojedinačne mere, nego paket mera. Paket mera donosi rezultat.

A pojedinačne mere same po sebi neće napraviti dramatične promene. Kad ste to uradili, onda tražite tehnologije koje vam više odgovaraju. Te tehnologije mogu da budu i toplotne pumpe, mogu da budu i daljinsko grejanje. Na kraju krajeva, daljinsko grejanje je jako fleksibilno.

Daljinsko grejanje ne mora da koristi samo prirodni gas. U njemu mogu da se koriste i obnovljivi izvori energije. Cevodi postoje, postanice postoje, one se ne menjaju.

Kojićete izvor energije koristiti, to zavisi od— od— od onoga ko je, ovaj, upravlja tim postrojenjem.

Tako da, uvek prvo radite energetsko, bavite se energetskom efikasnošću, a onda tek menjate instalaciju.

Jer u tom slučaju investicija u tu instalaciju biće daleko manja. Da.

Hvala vam obojici što ste nam bili gosti. Mislim da smo odgov— da ste odgovorili sjajno na neka pitanja, važna pitanja. I što smo napravili, ovaj, jedno zagrevanje za grejnu sezonu. Presek, da, na početku. Hvala vam mnogo.

Nema na čemu. Molim. Idemo mi dalje.

Datum: 04.10.2026
Medij: N1
Emisija: Novi dan,N1
Autori: Redakcija
Teme: Gradska javna komunalna preduzeća i javna preduzeća Beograda

	Početak	Trajanje
Emisija	04.10.2026 08:00:00	240:00
Prilog	04.10.2026 10:26:00	13:45

Naslov: Duško Radosavljević o izborima u Srbiji

Pogledaj video prilog

Duško Radosavljević o izborima u Srbiji

Dve slike i dve poruke: studenata i aktuelne vlasti, u simboličkom smislu, sudarili su se juče u dugoj završnici krize u Srbiji. Kriza duge 2 godine, koja je počela posle pada nadstrešnice na železničkoj stanici u Novom Sadu, ispod koje je život izgubilo 16 osoba.

A iz tog grada, ovoga prepodneva, javlja nam se univerzitetski profesor, politikolog Duško Radosavljević. Dobar vam dan i hvala što izdvajate vreme za naše gledaoce.

Dobar dan svima vama i vašim gledaocima. Kako je gledano iz Novog Sada izgledalo ovo i ova jučerašnja dešavanja, dakle Novi Pazar i Beograd, i da li već možete da pravite, kako bih rekao, poređenje koje poruke kuda odjekuju? Pa, prvo, mislim da je Novi Sad već odavno rekao svoje mišljenje generalno o situaciji, zatim o politici Aleksandra Vučića i njegovog režima i pridruženih grupacija. Tako da to, mislim, juče nikog u Novom Sadu nije preterano ni zanimalo, jer ipak još ove poslednje lepe dane koje imamo u ovoj ranoj jeseni treba iskoristiti za druženje sa prijateljima, za mnogobrojne obaveze, a bogami i za način kako pomoći najveći deo ljudi u Novom Sadu, kako pomoći napore studentske liste. Prema tome, ovo sve što je bilo juče, posebno u Beogradu, sa nevericom smo gledali da se arče ponovo ogromna društvena i državna sredstva, da autobusi gradskog saobraćaja iz Beograda dolaze, koji volšebno se kvare u Beogradu, a onda odjednom vaskrsnu i odvezu ljude na miting, ovaj, u Beograd. Gledamo to sve sa nevericom i gledamo dokle može da ide, u ovom smislu, čak jedan politički bezobrazluk, arčenje državnih sredstava, i dokle može da ide jedna samovolja u prikazivanju, da tako kažemo, nadljudskih sposobnosti određenog čoveka u ovoj zemlji, i koliko možemo da gledamo ovog njegovog kandidovanja za lidera opozicije, sveopšte opozicije, za svrgavanje mrskog režima Aleksandra Vučića i svih onih problema koje je taj režim napravio.

Naravno, kad ne bi bilo tragično, bilo bi jako smešno da je sad najveći borac protiv birokratije, borac za čiste odnose, ne znam, za čiste ruke u krajnjoj liniji, videli ste, Aleksandar Vučić, koji je sve to zaprljao zadnjih 15 godina. Da li vas je začudilo to što je skup Srpske napredne stranke u Beogradu, u beogradskoj areni, bio ovako rano? Dakle, 3. oktobra, a izbori su 25.?

Ništa mene ne čudi što se tiče Aleksandra Vučića. Ne bi me čudilo ni da pokuša opet nekim padobranskim, vojnim desantom ili tako dalje, da održi neki skup u Novom Sadu ili barem na rubovima Novog Sada, jer jednostavno, ovo sve što on radi u poslednje vreme pretvara se u histeriju, inat i brutalno iskazivanje mišića. A opet, ovo kad kažete "zašto je tako rano", pa verovatno zato što je neko ipak i u toj partiji, pokretu ili tako dalje, smislio da je možda vreme, znate, neki ljudi su jako potegli dug put, pa možda da se vrate, ovaj, ranije kući. Možda bi to bilo jedino opravdanje što je za to vreme bilo. A ova sve ostala pravda, da vam kažem, ili jednostavno zato što formira jedna nova klasa ljudi, oni bi možda uveče da idu malo i u provod, a ovo posle ovoga, ne znam.

Jednostavno, znate, ulaziti u motive rezonovanja ili planove Aleksandra Vučića, to je odavno, ovaj, jalov posao i gubljenje vremena. Očigledno da mnoge stvari radi po principu "može mi se, hoće mi se, pokazaću vam", i onda ova priča da li je trebao skup da bude u 17 časova ili je trebao da bude, ne znam, tačno u podne, u... Mislila sam na sam datum, na početak oktobra.

Ali sad kada ste spomenuli Novi Sad, evo da vas pitam i to: šta je vaša procena, da li, s obzirom na to da je bilo više najava daće Srpska napredna stranka organizovati neki skup u Novom Sadu, daće Aleksandar Vučić doći u Novi Sad i okupiti ljude tamo, to se nije desilo, pa evo i pre mesec dana trebalo je da se desi, pa se nije dogodilo. Da li očekujete daće se desiti sada, tokom predizborne kampanje, i da je to Srpskoj naprednoj stranci važno u ovoj predizbornoj kampanji, da uspe konačno da dođe i u Novi Sad?

Vidite, od početka ove kampanje, koja sa studentske strane se dosta, da kažem, dešava planski, mirno, organizovano, imate jedan drugi pokušaj sa strane Srpske napredne stranke da se nametnu sukobi i da se nametnu, da tako kažem, žestoki antagonizmi i to sve, bogami, do vrlo, vrlo neprijatnih situacija i eksplozivnih. Očigledno da bi najeksplozivnija situacija bilo zakazivanje mitinga ili bilo koje vrste ulaska Aleksandra Vučića, koji ne bi bio onako pod otkrivenim noći, ili ne bi bio "da pojedem pljeskavicu pa da bežim kući", znate, kao gladni student. Jednostavno, on ako bi došao u Novi Sad, bila bi vrlo eksplozivna situacija, ali ja se bojim, ako bi došao u Novi Sad, da bi to bilo sa namerom da se izazovu sukobi. A pazite, izazivanje sukoba onda može da znači čak i odlaganje izbora.

Čovek kao što je Aleksandar Vučić ništa nije, kako da kažem, ništa ne može od njega čovek da isključi daće se desiti, jer kao u onoj priči kad pričaju optimista i pesimista, i kad optimista kaže "ne može biti gore", optimista kaže "može, može". Aleksandar Vučić je primer da uvek može da bude gore.

Tako da, po mom mišljenju, bila bi jedna od najlošijih situacija da on pokuša na silu organizovati bilo koju vrstu okupljanja svojih pristalica u Novom Sadu, gde bi se i on trijumfalno pojavio.

Naslov: Duško Radosavljević o izborima u Srbiji

Pogledaj video prilog

Da li vas je iznenadilo što je u Novom Pazaru, gde je ranije najavljen dolazak i predizborni skup studentske liste, sinoć održano, odnosno, pa da, održan je skup i pristalica Srpske napredne stranke?

Pa, čujte, ja prvo moram nešto reći što, znate, mi uvek pričamo kao stručno, pokušavamo dati neke razloge, ali ovo što se desilo sa studentskom listom, to je nešto neverovatno.

Studentska lista je ujedinila građane Srbije. Studentska lista je više puta pokazala ono, i pokazala i dokazala i građanima Novog Pazara i građanima celokupnog Sandžaka, da je Sandžak deo Srbije, da je Novi Pazar ponos ove Srbije što se tiče mnogih stvari, posebno što se tiče mladih.

Tako da, sve ovo što se dešava u ovome Novom Pazaru, a da ne zaboravimo, juče je i u Vranju bio jedan, ovaj, jako lep događaj sa studentskom listom, to samo pokazuje da, da, da je ne samo studentska lista, odnosno studenti koji su dobili, da tako kažem, mandat od celokupnog građanstva, celokupnog naroda, da menjaju situaciju u Srbiji, da su oni jednostavno ponovo ujedinili Srbiju na jednoj jako lepoj osnovi, Srbiju ravnopravnih građana, ravnopravnih konfesija, ravnopravnih nacionalnosti.

Tako da je to, ovo što se dešava u Novom Pazaru, mene nikad ne iznenađuje, ovaj, jednostavno samo vidimo da se tamo isto, ovaj, ogromna količina, ovaj, lepe energije, ovaj, oslobađa.

A ono što je ljudski, moj momenat, mogu vam reći, prošle godine onaj marš ljudi iz Novog Pazara koji su došli da obeleže pad nadstrešnice je nešto štoće biti jedan od najlepših, ovih događaja u istoriji ovog studentskog pokreta. Postoji li neka simbolična linija ili protivteža, ili kako god to nazvali, koja može da se uspostavi između ova dva skupa? Da li je, evo, to čista slučajnost da se oni dešavaju u ovom trenutku, i da li su zapravo potpuno različiti? Da, oni su potpuno različiti.

Dok mladost ove zemlje, učestvujući hrabro na izborima, želi da se Srbija rekonstituiše kao građanska država sa ravnopravnošću građana, sa suverenošću građana, sa uopšte institucijama kojeće da profunkcionišu i tako dalje, u Areni smo imali drugu stvar. U Areni smo imali pokušaj krunisanja novoga vladara Srbije kojiće imati, nažalost, iz istorije već viđenu do sad ulogu po sistemu, a to je i rekao Vladan Petrov, sudija, odnosno predsednik Vrhovnog ustavnog suda i tako dalje, koji je otprilike parafrazirao jednu staru nemačku, nažalost iz starih vremena i, ovaj, zapamćenu, da je volja vođe zakon države. To smo juče videli u Areni. To je ta priča, znate, u kojoj ja dajem, ja poklanjam, ja odlučujem, jaću da prekrajam, jaću ovo, jaću ono, jaću ovo, jaću ono, a na kraju ne znaš da postaviš, odnosno ne znaš da podneseš račun zašto 15 godina to ne samo da nisi radio, nego si radio sve nasuprot tome, i tražiš mandat da i nastaviš i dalje da radiš i da pljačkaš, odnosno da uspostaviš, odnosno da nastaviš delovanje ovog režima koji je u modernoj istoriji Srbije do sad najviše pljačkao građane Srbije. To, znači, apsolutno ne da nema poređenje sa ova dva pokreta, jer s jedne strane, koliko god delovalo, ovaj studentski pokret je još uvek dosta devičanski čist, a ovaj itekako zaprljan mahinacijama, lošim namerama i još lošijim, ovim, ishodima. I još najgora stvar koja stoji iza ovog pokreta, ovoga pokreta koji vodi Vučić, je neverovatan broj mrtvih građana koji su posledica te politike. To je ono što nikakve nema, znači, ove dve, ove dve pojave političke nemaju nikakvih zajedničkih, odnosno jedina pojava zajedničkih je što žive u, u, u, u državi Srbiji.

Ali jednostavno, Srbija ne može da više podnese ovakav način vođenja države, kako to radi režim Aleksandra Vučića. Ali, profesore, kada to kažete, evo, ostalo je još 20 dana do izbora, 21 dan, i ono što u poslednje vreme čujemo od analitičara jeste da su ovo referendumski izbori, da su ovo izbori gde su manje važni programi, gde su bitnija neka druga pitanja kojaće zapravo opredeliti budućnost čitave zemlje i društva. I, dakle, kada i da su se ljudi negde već zapravo i opredelili za kogaće, za kogaće glasati, da vlast sa druge strane pokušava da negde utiče na one neopredeljene, da želi da smanji izlaznost i tako dalje. Dakle, šta vi o tome mislite? Štaće u narednih 20 dana zapravo da opredeli, šta može da opredeli rezultat izbora? Pa, ja se isto slažem s tim da je najveći broj građana, ne bih licitirao koji je to broj, već odavno zna za kogaće glasati.

Ovde imate s jedne strane kod studentske liste potrebu da se država radikalno menja, odnosno da se država vrati građanima od kojih je zarobljena već 15 godina. Sa druge strane, imate veliku težnju i, i, i veliki interes određenih grupacija da država ostane i dalje plen za besomućnu pljačku i za prelivanje budžetskih sredstava u privatne džepove. To je jedan, da tako kažem, lešinarski pristup ovoj državi. I taj način, ako ne bude ukinut na ovim izborima, mi imamo sledeći stepen otvorene samodiktature u državi Srbiji, jer nema šta, ovaj režim više nije isprobao.

Znači, u toj situaciji da sada neko dolazi, iako je ostalo relativno dosta vremena do ovoga, do izbora, i da sad dođe neko, stavi prst na čelo i kaže: "Ne znam za štaću glasati", onda imamo samo malu dilemu po sistemu gde čovek živi, gde osoba živi konkretna, da li gleda svojim očima, da li uopšte, da kažem, da li ima potrebe. Znate, ovaj, svi živimo od nekih para, pa ujutru kad se probudiš moraš da vidiš da li možeš uraditi neke obaveze, da li možeš, da li, da li ti je dostupne komunalne službe, da li su ti javne službe dostupne, da li je obrazovanje dostupno, kakav je transport u tvojoj sredini ili uopšte na nivou Srbije.

Naslov: Duško Radosavljević o izborima u Srbiji

Pogledaj video prilog

Ako to ujutru svako od nas ne može sam sebi da kaže, sam sebi da do sad nije, ovih 15 godina ili, u najgorem slučaju, zadnje dve godine, ne može sam sebi to, ovaj, da predoči, da danas ne zna za kogaće glasati, neće njega ubediti ništa ni ove, ovih 20 dana.

Iako obe strane, naravno,će otići, kako da kažem, to je pomalo su i politički rituali da obiđu ponovo, da podsete, znate šta, ima tu stvari za podsećanje, posebno sa studentske liste i tako dalje.

Ali, kažem, ako neko stvarno sad ne zna za kogaće glasati za 20 dana, teškoće ga ili dobronamerno studenata ubediti da glasa za tu listu, iliće ga Aleksandar Vučić sa svojom ekipom, ovaj, zaplašiti.

Ne znam. Mislim da su se ljudi uglavnom svi do sad već, ovaj, opredelili.

Profesore, hvala vam mnogo za vreme koje ste jutros izdvojili za naše gledaoce.

Hvala vama. Ostanite uz nas, nastavljamo novi dan uskoro.

Datum: 04.10.2026
Medij: RTS2
Emisija: e-TV
Autori: Redakcija
Teme: Gradska javna komunalna preduzeća i javna preduzeća Beograda

	Početak	Trajanje
Emisija	04.10.2026 00:00:00	1439:00
Prilog	04.10.2026 10:41:00	2:37

Naslov: Aplikacija Parking servisa Beograd

Pogledaj video prilog

2024

Aplikacija Parking servisa Beograd

Parkirate se, izađete iz automobila, i onda kreće ono poznato računanje: koji je broj zone, da li ste dobro ukucali registraciju. I vi pošaljete poruku, čekate potvrdu, pa proverite još jednom, a kad sve konačno prođe kako treba, ostaje još jedna stvar koju morate da zapamtite: kada parking ističe.

I upravo tu telefon može da preuzme dobar deo posla. Postoji zvanična i besplatna aplikacija Parking servisa Beograd. Možete da je pronađete u prodavnici aplikacija, a na nekim saobraćajnim znakovima i u zoni nalazi se QR kod koji vodi direktno do aplikacije. Kad je prvi put otvorite, napravite nalog, unesete e-mail, adresu i lozinku, a zatim dodate registarsku oznaku.

Posle toga je mnogo jednostavnije. Recimo da ste se upravo parkirali, ne morate da gledate tablu i pamtite broj zone. Aplikacija, uz uključenu lokaciju, može da prepozna gde se nalazite i ponudi odgovarajuću zonu. Izaberete koliko želite da parkirate, potvrdite plaćanje, i završili ste.

Ali prava korist dolazi kasnije: ne morate da pamtite ni kad parking ističe.

Aplikacija vas na vreme obaveštava da se vreme približava kraju, pa možete da produžite parking pre nego što dobijete kaznu. Slična stvar može da se uradi i u garažama: ako ste uzeli parking kartu, možete da je fotografišete telefonom i platite iz automobila. Nema traženja blagajne i vraćanja do ulaza samo da biste platili. A ako vam ipak bude izdata dnevna karta, aplikacija može da vas obavesti i omogući da je platite putem telefona. Plaćanje je moguće karticom, a postoji i opcija depozita. Uplatite novac unapred i onda ga trošite za parking bez ponovnog plaćanja karticom za svako parkiranje. Na pojedinim ulicama postoji još jedna korisna mogućnost: tamo gde su postavljeni senzori za parking mesta, aplikacija može da pokaže gde ima slobodnog mesta. I još nešto važno: ovo što smo sada pokazali odnosi se na Beograd.

Drugi gradovi imaju svoje sisteme i svoje aplikacije, pa u prodavnici aplikacija potražite parking servis svog grada.

Datum: 04.10.2026
Medij: Nova S
Emisija: Pokreni se
Autori: Redakcija
Teme: Predsednici gradskih opština; Gradske opštine

	Početak	Trajanje
Emisija	04.10.2026 07:00:00	240:00
Prilog	04.10.2026 10:12:00	0:55

Naslov: Student povređen tokom akcije u Kaluđerici

Pogledaj video prilog

Student povređen tokom akcije u Kaluđerici

Student koji je u subotu učestvovao u akciji od vrata do vrata u Kaluđerici napadnut je kosom za travu i zadobio je posekotinu šake, naveli su u objavi studenti u blokadi. Kako su saopštili, povređeni student zbrinut je uurgentnom centru i dao je izjavu policiji. Prema informacijama poslednjim, napadač je priveden. Kako su studenti saopštili, studenti su se uredno predstavili čoveku koji im je otvorio vrata. On im je, prema njihovim navodima, rekao da zna ko su i da 30 godina radi na univerzitetu, a zatim je gurnuo jednog od studenata. Kada mu je drugi student rekao da to ne radi, čovek je uzeo kosu za travu i njome ga posekao, naveli su studenti u blokadi.

Predsednik opštine Grocka, Aleksandar Rajković, izjavio je sinoć da su aktivisti studentske liste zapravo bili napadači, a da se vinovnik incidenta samo branio kako je umeo.

Datum: 04.10.2026
Medij: Radio Beograd 1
Emisija: Novosti dana
Autori: Redakcija
Teme: Gradska javna komunalna preduzeća i javna preduzeća Beograda; Sekretarijat za javni

	Početak	Trajanje
Emisija	04.10.2026 15:00:00	120:00
Prilog	04.10.2026 15:07:00	3:31

Naslov: Uništena bomba

Pogledaj video prilog

Uništenje bombe iz Drugog svetskog rata u Beogradu

Avionska bomba iz Drugog svetskog rata, koja je pronađena na gradilištu u Poenkareovoj ulici u Beogradu, uništena je oko 10 časova u akciji pripadnika Sektora za vanredne situacije Ministarstva unutrašnjih poslova. U akciji je učestvovalo 355 ljudi, a prethodno su evakuisani stanari koji žive u radiosu od 150 metara od mesta na kojem se aviobomba uništavala. Akciju je iz Operativnog centra Sektora za vanredne situacije pratila i naša Jelena Perendija Mihajlović. Pretpostavlja se da je aviobomba u opštinu Palilula dospela još pre 85 godina, tačnije da je bačena iz nemačkog aviona Štuka tokom bombardovanja Beograda 6. aprila 1941. godine.

Pre kontrolisane eksplozije, evakuisani su stanari okolnih ulica, pomereni su automobili, i celo mesto su obezbeđivali pripadnici Sektora za vanredne situacije. Zeleno svetlo za uništenje dao je ministar policije u tehničkom mandatu, Ivica Dačić. Gospodine ministre, dozvolite da počnemo sa fazom uništavanja. Možete početi. Razumem.

Kosmaj 10 za Kosmaj 3. Kosmaj 10 za prijem. Možete početi pripremne aktivnosti za uništavanje aviobombe, po naređenju ministra unutrašnjih poslova. Sat i po vremena kasnije, kamere su zabeležile prasak i oblak prašine i zemlje na gradilištu, što je bio znak da je bomba uništena.

Kosmaj 3 za Kosmaj 10. Na prijemu, Kosmaj 3. Bomba je uništena, nema ostatka.

Možete ponovo da završite aktivnosti. U redu, razumeo. Aviobomba SC250 jedna je od najčešće korišćenih nemačkih aviobombi tokom Drugog svetskog rata. Dugačka je oko metar, teška oko 250 kilograma, od čega je polovina eksplozivno punjenje. Pronađena je na oko 3,5 metra dubine, a pukovnik policije i pomoćnik načelnika Uprave za vanredne situacije Mile Jovičić, pre početka uništenja, objasnio je da je mesto obezbeđeno tako da se pomeranje tla i ne oseti.

Iskopana fugasa dubine 4 metra, u kojuće ta bomba da bude spuštena. Oko same te fugase iskopani su rovovi, to su seizmički zaštitni rovovi dubine 6 metara, prečnika 1 metar.

Nakon togaće biti izvršeno zatrpavanje aviobombe. Poslednjeće, naravno, biti eksplozivno punjenje s kojimće biti izvršeno uništavanje aviobombe. I biće izvršeno zatrpavanje sa peskom, sitan pesak, u količini od 140 metara kubnih. A naravno, pre togaće biti napravljeni grudobrani u visini od 2 metra. Ministar policije u tehničkom mandatu, Ivica Dačić, rekao je kako je bomba morala da se uništi na licu mesta, jer je zbog električnog upaljača postojala opasnost da eksplodira prilikom transporta. Videli ste kako izgleda kontrolisana eksplozija ove pronađene bombe. E sad, možete da zamislite kako bi izgledala nekontrolisana eksplozija.

Naša je preporuka svima koji izvode građevinske radove da budu veoma pažljivi, jer ovde, da je neko prilikom iskopavanja udario u ovaj električni upaljač, ta bomba bi eksplodirala.

Na terenu je bilo 350 pripadnika policije, hitna pomoć, gradske službe i radnici javnih preduzeća.

Upozoreno je više od 2.000 građana, a oni koji su evakuisani, posle 10 časova, mogli su da se vrate u svoje domove. Sekretarijat za javni saobraćaj najavio je daće se od 16 časova linije gradskog prevoza koje saobraćaju ulicom Despota Stefana vratiti na uobičajenu trasu.